

HYMNY y PROZY POLSKIE,

W zwyczáynym vżywániu y nabożeństwie Kośćiołá świętego Kátholickiego, z Brewiarzá Rzymſkiego w iednę kśiąſzkę zebráne;

Z Láćińſkich Hymnow ná Polſkie wedle popráwy Naywyżſzego Páſterzá

VRBANA VIII.

Przez Vrodzonego

IANA BIAŁOBOCKIEGO,
K.I.M. Sekr. przełozone.

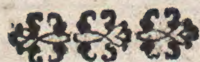
Superiorum permiſſu.

W KRAKOWIE,
W Drukárni Fránćiſzká Cezárego I. K. M. Typog.
Roku Páńſkiego, 1648.

NAPIS
Ku czći BARANKA. y Pánieństwá.

Támgdźie Báránek mieszka iest nászé DŹIEDŹI CT
Przy ktorym ma Pánieńska czystość VCZESTNI
Báránek y Pánienká w Znákách niebá CHO DZI
On Wiosnę, Pánná Láto wesołe PRZYWO
Te dwá Znáki zostáná, gdy Zodyák ZEY DZII
Iáka roskosz, gdźie tylko Wiosná z Látem BĘ

ODDANIE HYMNOW
Naydostoynieyszemu Czystości STANOWI,
Anyelskim ná ziemi Chorom,
Náśládowcom Chrystusá,
Społecznicom MATKI BOŻEY,
W ćiele nie ćielesnie żyiącym,
Bogu sámemu oddánym y poślubionym.

PANNOM ZAKONNYM,
Wszytkich w obecz Klasztorow Korony Polskiey.

OD AVTHORA,
Ktory Błogosławioney niebá Korony, y wysokich Pánieństwá zasług, tym Połkom świętym winszuiac, przy wszelkiey świątobliwośći w doczesnym żywoćie Zdrowia dobrego, ná czásy pożądáne, od Bogá życzy.

A tá Przemowá, zwłaszczá w początku swym y w Przykłádách, służy do káždego Czytelniká.

Zaczęćie z tąd, że Bog Fundatory Kośćiołow obiera, á nie wßytkich iednáko.

NIe wßytkich Pan Bog ná to powoływa / y sposobnymi z dostátkow doczesnych chce mieć / żeby mu ná tey źiemi máteryálne / pozorne / y bogáte stáwiáli Kośćioły; áni iednáko y tych / ktorych ná to powołuie / zamysły y stáránia szczęśćić zwykł: bo iednym táką robotę tylko czásem záczáć pozwala; czego przykład mamy w Krolu onym świetym Dawidźie: Drugim kończyć / á ták sie sstáło w synu iego Sálomonie; inßym vpadek y wáliny / przez niezbożność ludzką zostáwione / do napráwy y podźwignienia przywodźić / iáko to w Zorobabelu / Nehemiaßu y Ezdráßu widźieć sie dáie. Wielkie bowiem tákie dźieło / wielkiego y osobliwego potrzebuie przywileiu Boskiego.

Przykłády z stárego Zakonu.

Pominawßy wiele obcych tey rzeczy wizerunkow / z Polskich kilku / ktore tu

zárаз

zárаз przytaczam / dostáteczny mieć dowod bedźiemy: Iáko obierał y obiera Bog w Przesławnym Narodźie náßym Krolow y Pánow z czásow dawnych / (skoro ich tylko łáską wiáry prawdźiwey sobie poświecił) po ktorych potrzebował y potrzebuie tego / żeby mu Przybytki chwały (co Kośćiołámi zowiemy) ná źiemi stáwili. Wielu ku tey pobożności / ták Krolewskiego iáko y Duchownego y Rycerskiego stanow ludźi sercá záwße zápalał. Pełne o tym / poczawßy od onego Miecysłáwá stárego / (ktory pierwßy z Krolow Polskich szczesliwie tym świátłem ná dußy y ciele oświecony / z bledow Pogáńskich wyßedßy / Chrystusá poznał / á w nowego sie z grzybiáły stárzec odnowił Adámá) nie tylko Kronik / y przykłádow w onych Chrobrych / Wstydliwych / Krzywoustych / y inßych Bolesłáwách / Káźimierzách / Władysłáwách / Zygmuntách / tákże małżonkách Krolewskich onych Dąbrowkách / Kunegundách / Iádwigách / Annách / y drugich nieśmiertelney pámięci stanu Krolewskiego osobách podánia mamy; ále codźiennie

Przykłády Polskie dawne.

práwie z wielką pociechą nászą żywe
nam w oczách z Fundácyey y gmáchów
Kośćielnych po wszytkiey Koronie tey
tkwią pámięći.

Z Duchowieństwá zás niewiem by
był gdźie Kośćioł / gdźiebyśmy tego
pełno znákow ználeść nie mieli. A z
stanu Rycerskiego / czyli máło widźie-
my po onych Járách / Toporczykách /
Duninách / Gryffách / Oleśnickich /
Tarnowskich / y inszych wysokiey prae-
minencyey krwie szláchecky ludźi / w
Krákowie / Tyńcu / Miechowie / Sie-
ćiechowie / Skrzynnie / y po innych
mieyscách bez liczby pámiętnych żarli-
wośći ku chwale Bożey narodu Pol-
skiego dowodow.

Swieższe Nie vstępuie (zá łáską Bożą) dá-
wnym czásom y ten wiek nász w obfi-
tość budowniczych tákich / ktorych Bog
sobie ná ten vrząd y robotę obrał y vpo-
dobał. W długaby się rozwodźić
przyszło / wyliczáiąc wszytkich / nie ná
Poczy- tom się záwźiął Kronikę pisáć / ále wi-
náiąc od zerunk tylko ku rzeczy moiey z osob kil-
Krolow ku nayblizszego wieku / zwłaszczá ktore
Ich Mći. ieszcze świeżą pámięćią / á drugie z łá-
ski

ski Bożey dotąd y okiem vważyć mo-
żemy / chcę vkázáć.

A że od Máiestatu záczáć przystoi / I.
złotychby liter trzebá ná złotą pámięć Naiá-
Naiáśnieyszego niegdy ZYGMVNTA śniey-
III. Krolá Polskiego / nie dawno z żá- szego
lem wielkim wszytkiey Rzeczypospolitey K. I. M.
(á śmiele rzekę / wszytkiego świátá Zyg-
Chrześćiáńskiego) od tey Korony do MVNTA
oney wieczney wźiętego. Jákie on pá- III.
mięći w tym świętym czći y chwały Bo-
skiey budownictwie zostáwił / mimo in-
szych wiele mieysc w Páństwách Koron-
nych / Krákow / Wárszáwá / Wilno /
Gdańsk / Toruń / etc. świádkiem są te-
go oczywistym. Mine dla krotkośći
Krákowski Zamkowy ś. Stánisławá /
od dawnych wiekow szczodrobliwośćią
Krolow / Biskupow / Senatorow / ro-
żnych Pánow y Xiążąt Polskich Ko-
śćioł wielce vbogácony / á tym więcey
od tego (że rzekę) ś. Krolá / złotem /
srebrem / bogátym nádániem / y koszto-
wnymi Appáratámi ozdobiony; y wie-
le inszych w Krolestwie tym Domow
Bożych. Lecz kto się nie zdziwi / poy-
źrzawszy ná wielkość / wspániáłość /

piekność / ſumpt ledwie oßácowány Kośćiołá Piotrá ś. Oycow Jezuitow Krákowſkich / ktory żárliwym ſtárániem / wielkim nákłádem Páná tego / z fundámentow ſámych / ku czći Boſkiey / ozdobie y ſławie Koronney / z náprzednieyßymi práwie świátá rownáiąc Kośćiołámi / wyſoce ſtánął: á wiekom potomnym / o świątobliwośći y poważnych Krolewſkich przymiotách iego świádectwo ná ſobie wyraża.

Pominę / iákom rzekł / wiele w tey Koronie / á náwet y w obcych kráiách / pobożną ręką iego Krolewſką / oſádzonych / nádánych / z opuſtoßenia wywiedźionych / z kácerſkiego pośiedzenia oſwobodzonych Kátholickich Kośćiołow. Doſyć ná tym / że z przytoczonego wizerunku / iákiego ſobie Bog ku tákiey roboćie vpodobał / káżdy w ſkutku ſámym z żywotá iego / y ſpraw pobożney pámięći godnych / y Dawidá / y Sálomoná / y Zorobabelá / vważeniem ſtátecznym widźieć może.

Nie wydał Przezacnego krzewiu owoc żywy / Przeſtáwny potomek Naiáśnieyßy (á day Boże w długi wiek) nam pánu-

iący WŁADYSŁAW IV. z Łáſki Bożey Krol Polſki / zwyćięſtwy ßczęśliwy / pámięćią z ſławą nieśmiertelny / w ktorym Bog y Prześwietnego Rodźicá / y dálßych Naiáśnieyßey Krwie Krolewſkiey Przodkow / iáko wyborne przymioty / ták y błogoſłáwieńſtwá ſwoie ná pozor świátu wßytkiemu chwálebnie oſádźił.

II. Przykład Naiáśnieyſzego WŁADYSŁAWA IV. Páná teráźnieyſzego.

Niech ſię kto ſpyta / zkąd tá świeżo ozdobá / y potężne murow zámknienie Kleynotu náßego Polſkiego / Obrázu Przebłogoſł: Mátki Bożey ná Gorze Częſtochowſkiey: Co zá nádánia / dobrodźieyſtwá Klaßtorowi y Kośćiołowi tá męcznemu: iákie vpominki ná okráſę Obrázu y mieyſcá támtego: práwá ręká Krolewſka / nie dáiąc áni lewey dla chluby wiádomośći / z pokorą świętą po wielekroć przynośi. By tylko iedno káżdemu powiedźieć tám chćiano / ieſt ſię záprawdę czym y nayubożßemu z przykłádu zbudowáć Krolewſkiego. Co iáko Mátká Bogá náßego z áffektu J. K. M. przyimuie / doſyć dowodnie Oyczyzná miła náßá z ßczęśćiem ſwym doznawa. Wyliczáć dobrodźieyſtwá

Kośćiołom inßym Koronnym / y W. Xieſtwá Litew. miánowićie w Wilnie Káplicy ś. Káźimierzá/ y gdźie indźiey/ przez ßczodrobliwość J. K. M. czáſom dálekim zoſtáwione / rzecz ieſt nie moiey śiły / áni profeſſyey; byſtrzeyße dowći-py / y biegleyße piorá świátu ich wyſtá-wić nie zániecháią. Moy áffekt tylko á powinność táka / życzyć / y Páná Bo-gá prośić / żeby nam Jego Krolewſką Mość / Páná dobrotliwego / Wodzá wßelkich fortun / Rzeczypoſpol. zaſtá-we / y dar złotego pokoiu Koronnego / Páná z nayßcześliwßych y walecznych Krolow iednego / ſławe narodu náße-go / w długie fortunne látá w dobrym zdrowiu / y nieodmiennym błogoſłá-wienſtwie ſwoim / á przy nim dobro ná-ße poſpolite / ktorego obfićie pod ßcze-śliwym rządem Jego Krolewſkiey Mo-śći záżywamy / chowáć raczył.

Przy-
ſtęp do
Stanow
drugich.

Potym od Máieſtatu / w Senaćie / y w ludźiách ſtanu Rycerſkiego Koro-ny náßey gdy to zechcem widźieć / wie-le wiek náß miał y ma Przykłádow / (w dáleką nie záchodząc) iáko Bog do tey roboty przednich z pobożnośći zwykł ſo-

bie

ie Architektow obieráć / od ktorych ták oßtowną przyimuie pracą / y vpodo-uie ofiáre.

Wzmian-
ká Du-
chow-
nych.

Co ſie tknie Oſob Duchownych / kśie-áby to byłá nie Przemowá piſáć / iáko ielkie w tey mierze zoſtáią onych Já-nie Wielmożnych / y Przewielebnych rcybiſkupow / Biſkupow / Opátow / Kánonikow / Suffrágánow / Officyá-ow / y Wielebnych Proboßczow / Ple-anow: tudźieß rożney præeminencyey Prálatow / á náwet y vboßych Káplá-ow pámiątki. Swiádczą Przezacne bogáćie opátrzone Karnkowſkich / Sembickich / Szyßkowſkich / Tylickich / Lipſkich / Zádźikow / Koniecpolſkich / Grochowſkich / Kretkowſkich / Obor-ſkich; á náwet y Plebanow / Gołąbio-wſkich / Nießáwſkich / Wołczkowicow / Przemyſkich / y inßych mnieyßego ſto-pniá práwie bez liczby Duchownych / ku chwale Bogá náßego wyſtáwione Fun-dácye. Ktorych iż pełne oczy / á Tho-ny ſáme / Kollegia / Seminárya / Bur-y / y Piſárzow z nich wychodzących do-wćipnieyße piſmá / ná odwdźięczenie pobożney dobroczynnośći / wiekom iá-

wne

wne podáią y podáwáć będą zálecenia. Mnie dosyć tylko námieniwszy / tym ktorzyby większey potrzebowáli wiádomośći / do przednieyszych Kośćiołow y mieysc Koronnych vkázáć drogę: vzna káżdy wielką w tey robotie pobożney Duchowieństwá Koronnego żárliwość.

Przykłády PP. Swietckich Stanu Rycerskiego.

Co się zás tycze ludźi wokácyey świetckiey / kilku tu tylko Osob zacnych wspomnię / z ktorych iedne Bog świeżo z świátá zebrał / drugich iesżcze ku pomnożeniu chwały swoiey w żywoćie tym doczesnym chowa: á nie od rzeczy zda mi się / że ták tym iáko owym / w porządku dygnitarstw y prerogátyw wysokich / pobożne tu vczynię wspomnienie; ku temu sámemu prowádząc / ábym z pobożnośći żywotá ku budownictwu tákiemu Boskiemu / godność ich vkazał.

I. Przykład Iá. Oś. niegdy X. I.M. Ostrogskiego, Kásztel. Krák.

Możny on niegdy á Iáśnie Oświecony z imienia y rzeczy Xiąże Iánusz Ostrogski / Kásztellan Krákowski / mniemam / że z przykłádu swego / słuszny dá rzeczy tu moiey początek.

Wiela dobrodźieystw Pan ten od Bogá swego powołány / lecz osobliwie zwyćięstwem / ktore spolnie z Rodzonym swoim /

oim / tegoż tytułu y krwie Iáśnie Oświeconym niegdy Xiążęćiem Alexándrem Ostrogskim / potym Woiewodą Dolhyńskim / Bráćia rodzeni / iáko dwáy młodźi Orłowie / w oczách y przy boku buynego w sławie wysokiey Oycá swego / Iáśnie Oświeconego niegdy Wázylego Konstántego / Xiążęćiá Ostrogskiego / Woiewody Kiiowskiego / i własnych grunćiech swoich pod Piąta z woyská y Hetmána Zaporowskiego / przećiw dostoieństwu Naiáśnieyszego niegdy Krolá Iego Mośći Zygmunta III. y wszytkiey Rzeczypospolitey wyuzdánego / z odwagą zdrowia / własną intraty ludźi swych potęgą / pámiętnym plácu támtego krwią nieprzyiaćielską oblanem / mężnie y sławnie odnieśli. Po oney wygráney Xiążętá zacni / máiętnośći swoie Vkráinie przylegle / z okrućieństwá niezbożnych woysk oswobodźiwszy / lubo słusznie ćieszyć się mogli / boleli iednák z przelania krwie Chrześćiáńskiey żálosnego; á przeto ludźiom nieszczęśnie zginionym mogiły strászne vsypáć dawszy / ná znák politowánia Dzwony przy nich / áby poto-

mność

mnośc głos słyßąc / Bogu nędzne duße ich polecáłá / częśćią áby kárnośc swey-woli / y występku przećiw Máiestatowi Krolewskiemu / y práwom Rzeczypospolitey popełnionego / potomnych oczy / vßy / y sercá przenikáłá / záwieśić kazáli / y czásy pewne do onego dzwonienia náznáczyli. Z żalem to wielkim (iáko mowie) onych pobożnych Pánow było / á tym wiecey vważáiąc niezbożność woyská onego zbuntowánego / ktore zwierzgnawßy z śiebie powinne poddáństwo / nießczesne rece nie tylko ná Pány doczesne / ále ná Bogá sámego wśćiekłym iádem wyswowowáło : gdy po włośćiách ßerokich nie tylko ludźiom / Miástom / wśiom / y Chutorom / ále y Kośćiołom / y Cerkwiom swey że Religiey nie folguiąc / á mieczem y ogniem z gruntu wßytko pustoßąc / znák przeklectwá swego w smutnych pożarách zostáwiło. A w tym Xiążećiu Jánußowi (o ktorym rzecz mam) nie w długim czáśie po oney potrzebie przynieśiono Obraz Przeczystey Mátki Bożey ze wnątrz ogniá y popiołu Cerkwie w mieśćie Polonnym / od tychże

tychże swawolnikow spaloney / bez náruszenia y skázy wßelkiey zupełnie wyięty. Ktory on z oczywistych dowodow y z spráwy ták cudowney / z poćiechą serdeczną mile przyiąwßy / zá skarb nay-większy ku ßczęśćiu swemu náleziony sobie poczytał / á wielce go vkochawßy / w pilnym y iáko mogło być nayuczćiwßym schowániu / z osobliwym vßánowániem y nabożeństwem co dźiennym w domu v śiebie czás nie máły trzymał. A gdy się ták z nim ćießył / poznał te wolą Bogá y Mátki czystey iego / że ono obelżenie od Rusopohańcow poniesione / y krzywdę we czći swey podiętą / Mátká miłośierdźia / Xiążęcym sobie pokłonem nágrodźić / y od niewdźięcznych mießkánie swe do Kośćiołá ś. Rzymskiego przenieść chćiáłá. A przeto skłániáiąc się ku tákiemu nátchnieniu / wnet o przybytku czći iey godnym przemyśláwáć począł : Pálac iey w máietności swoiey oyczystey / w Miásteczku Miedzyrzeczu / tudźież pod Ostrogiem blisko gniazdá przezacnego domu swego záłożył / y tytułem Przenadostoynieyßey Troyce świetey / ktorey tá Pánná mießká-

ná mießkániem byłá / oznáczył; miáno
wićie Kośćioł z Konwentem / y z zám
knieniem dosyć ozdobnie / ná kßtał
Greckich Cerkiewnych gmáchow (ni
bez osobliwey w tey mierze vwagi) ma
dry y bogoboyny Xiążę koßtem wielkin
wymurowáć dał: Zakonniki Fránćiß
ká ś. ktore pospolićie Fránćißkanám
zowiemy / z nabożeństwem vroczystyn
wprowádził / dźieśięćinámi ßczodrobli
wymi z kilku Folwárkow swych Ostrog
skich w czásy potomne nádał; ochedo
stwy bogátymi ozdobę Kośćielną opá
trzył / Kośćioł on y Konwent ze wßyt
kim gotowy / ku chwale Bogá swego y
niepokaláney Mátki Chrystusowey / w
rece pomienionych Zakonnikow porzą
dnie Pan porządny wystáwił / gdźie po
tym on Obraz przenieśiony / y dotąd z
chwałą Bogá náßego trwáiąc / wßyt
kim potrzebuiącym dowodnie pokázu
ie / że sobie y mieysce / y Budowniczego
tákiego / y straż Zakonu tego Mátką
miłośierdźiá obráłá / á Bog zá przyczy
ną iey / vtrapieniu ludzkiemu w proś
bách wßelákich poćiech wiele vżyczać
raczy. Tu stánąwßy / nie wspominan
inßych

inßych Kośćiołow / iáko Tarnowskich /
Opátowskich / Dubińskich / Konstán-
tynowskich / y po inßych máiętnośćiách
iego choynośćią Páńską opátrzonych.
To tákiego sobie Bog vpodobał / y ná
Budownictwo swoie powołał: Przystę-
puię do drugiego.

Zdáło śię dobroći Boskiey / żeby nay- II.
droższe śćießki prac swoich / z niewypo-
wiedźiáną męką y boleśćią / w ßukániu
zbáwienia ludzkiego podięte / y krwią
swoią niewinną skropione / z Syryey /
ábo z Hieruzalem przeniosł: á konterfet
ich ná źiemi Krolestwá Polskiego wyrá-
źił / żeby Gorę Kálwaryą drugą / plác
zwyćięstwá Chrystusowego nád Tyrá-
nem piekielnym krwáwie otrzymánego /
w gránicách Polskich postáwił: álić
zápala serce bogoboynego Senatorá /
Jáśnie Wielmożnego niegdy Jego M.
P. MIKOLAIA ZEBRZYDOWKIEGO, Wo-
iewody Krákowskiego / ktory z powo-
łánia Boskiego / nowe Hieruzalem /
miárę krokow / y tory nog Chrystuso-
wych / one krwáwą Práśę w gronie ćiá-
łá swego ná vzdrowienie náße depcą-
cych / do máiętnośći swey Zebrzydowic

I. W. I. M. Páná Woiewodj Krákowskiego Zebrzydowskiego.

stárániem y kosztem wielkim przeniozszy / y znákomitą część gruntu dziedzicznego swego ná ten konterfet wydzieliwszy / znáczny kleynot z zbáwiennymi znákámi w dziedzictwie swym záwárł / á Miástu Stołecznemu Polskiemu do wielu zwierzchnych y ziemnych skárbow ten nieoszácowány bliskością mieyscá przyłączył : tám przy tych miárách świętych / Kościoł / Klasztor / y Káplic kilká murowáć począwszy / sposob wszytkiego porządny podawszy / mieyscá one święte Oycom Bernárdynom / Zakonowi temu / ktory y w Syryey przytomnym iest Gorze Kálwáryey / w straż wieczną y záwiádowánie poruczył ; gdzie iákie Bog pożytki przy żywey nieográniczoney miłości swey pobudkách w duszách ludzkich czyni / wymowić trudno. W niedokończeniu tey chwálebney roboty skończył wiek swoy pomieniony zacny Senator / á zostáwił stáránie Synowi nie wyrodnemu / Wielmożnemu niegdy Jego M. Pánu IANOWI ZEBRZYDOWSKIEMV, Miecznikowi Koronnemu / ktory zamysł Oycowski wykonuiąc / á wiele do początkow iego przyczyniwszy /

vkazał też to potomstwu onemu / że się w tey kosztowney pámięci kocháć / y odziedziczone znáki zbáwienia ludzkiego z podánia Przodkow swych odzierżáwszy / tym więcey ich świátu z ozdobą wszeláką wywyższáć y vkázowáć máią. Aby ták y onych / y siebie / y dáleką potomność w zasługách męki Syná Bożego vgruntowánych widząc po szczęśliwośćiách doczesnych / nieográniczoney nagrody Krolestwá wiecznego pewni byli / á temu kleynotowi z domu swego w naydálsze czásy wychodźić nie dáli. Ten pożytek / kogo Bog ná Budownictwo swoie powołuie / y kogo z zasług tákowych sposobnym ku temu czyni. Jdę ieszcze do trzećiego.

III. I.W. niegdy I.M.P. Ianá Zamoyskiego, W. Hetmáná y Kánclerzá Koronne°.

Jákiemiby ćię słowy przypomnieć Jáśnie Wielmożny IANIE ZAMOYSKI, Wielki niegdy Kánclerzu y Hetmánie Koronny / ktorego nie tylko w godney pámięći / ále w słuszney chlubie ku ozdobie swey nászá Oyczyzná záwsze mieć musi. Bo iesli on Rzym stáry szczyćił się pobożnośćią Nummy / że pierwszy Bozkom / á ráczey piekielnikom Pogáńskim Kościoły stáwić począł. Chlubił

ſie ymeſtwem Márcelusá / że pierwſzy nátárczywego y ćiężkiego Włoſkiey ziemie nieprzyiaćielá Hánnibálá tył z przegráney y woyſká iego ſromotną vćieczkę widział: chełpił ſie tenże Rzym y z drugiego imieniem Scipioná Afrykáńſkiego / ktory tegoż nieprzyiaćielá z gruntu wykorzenił. Jáko nie ſłuſzniey Wielki Zamoyſki ſzczyćić ſie tobą przed świátem możemy / ktory pobożnośćią y męſtwem dáleko tych obudwu przerownałeś: wyſokie cnoty twoie / Bogá y Oyczyzny prawdziwa miłość / ſáme nam niebo łáſkáwe vczyniły / á błogosłáwieńſtwo iego ku ziemi náſzey przykłoniły. Więkſze poſtáwiłeś niżli Numma Kośćioły / świádkiem tego wſzytká Koroná / y Oyczyſte gniazdo twoie Zamośćie / gdźie Bogu Stworcy ſwemu wſpániáły y pozorny dawſzy wymurowáć Przybytek / kazałeś go w krąg oznáczyć zacnemi ſtárożytnośći domu twego kleynotámi / ábyś ſerce twoie / y twey potomnośći / ku mieyſcu chwały Bożey przypieczętował. Jákoż nie wyrodził ſie był w tym Przezacny twoy Syn Jáś: Wielm. THOMASZ ZAMOYSKI, Kánclerz Koron. nie dawno z

świátá z żalem Rzeczypoſpolitey do nieśmiertelnośći wźięty / wieku wiekſzego y lat poźnieyſzych godny. Tegoż przykłádu / y w Synu iego á Wnuku twoim / twegoż imienia Wielmożnym IANIE ZAMOYSKIM, Stárośćie Káluſkim / Oyczyzná z poćiechą ſwą wielką oczekiwa. Záłożyłeś támże w Zamośćiu Kośćioł y Klaſztor Oycom Fránćiſzkanom / z przyſtoynym opátrzeniem y ſporządzeniem podány. A przy tych Bogá prawdźiwego Kośćiołách / poſtáwiłeś Kośćioł PALADZIE y MINERWIE Chrześćiáńſkiey / to ieſt / Akádemią z funduſzu gruntownego y doſtátecznego zacnie wſzczepioną / ktora mądrośćią y ſzláchetnymi náukámi żyźnie po te czáſy kwitnąc / wielkich wſzytkiey Rzeczypoſpolitey owocow dodáie. Kośćiołem MARSOWI y BELLONIE Polſkiey ſam práwie byłeś / á ſzkołę ćwiczenia Rycerſkiego z Artykułámi rządu y kárnośći woyſkowey pámiętną z przykłádu twego zoſtáwiłeś. Kośćiołem FORTVNY dobrey y domowego POKOIV ſáme Oyczyźnie vczyniłeś. Przez ćię wywiedźiony Kośćioł LIBERĆIE,

mie oney głupiey Pogáńskiey / ále z rozumem / práwámi / słusznośćią y przystoynośćią zgadzáiącey się szláchecki ey / gdyś pokazał wiele dróg y sposobow w rownych do záchowánia złotey wolnośći Ziemiáńskiey. Stánął z inwencyey twey Kośćioł y Fundusz SPRAWIEDLIWOŚCI, á zátym y drugi świętey ZGODY bráterskiey/w záłożeniu świątobliwych Sądow Trybunálskich: zá ktore/ y w ktorych nigdyć Oyczyżná wydźiękowáć nie będźie mogłá; chwaląc Bogá / że ták godnego Syná / godne pámiątki świátu y wiekom otrzymáłá. Co zás do porownánia w męstwie z Márcellusem / lubo Scipionem Rzymskim / nie rownie zacny Hetmánie iesteś przednieyszym; oni z Hánnibálá tylko ze Włoch wypędzonego wygráną mieli / á potym dawáli sámi tył zwyćięstwom rożnym: lecz ty ták wiele zwyćięstw / iáko wiele woien / czołem swym miewałeś; ile bitew z nieprzyiaćiołmi Koronnymi / tyle ućieczek nieprzyiaćielskich sám nigdy nie przełamiony widźiałeś/ á żadnemu z przegráney iákiey woyská swego tył z śiebie z plácu ruszonego

widźieć nie dałeś. Nie mego to rzecz dowćipu godnie ćię wysłáwić / ktorego nie tylko w tey Rzeczypospolitey / ále w świećie cáłym słyną dźiełá; bystrey w rozum y kráśomowney spuszczam to szczepiu twego Akádemiey.

Godźi się tedy vważyć w tym wielkim wielkiego ZAMOYSKIEGO wizerunku/ iákich Bog zwykł poćiągáć ná swą Architekturę Fundatorow. Pomiiam wielu / bom się nie záwźiął ná to / wszytkich przemowy krotkośćią wyliczyć/ tylko ábym vkazał / że przy dostátku doczesnym / zá sámą pobożnośćią ludźi zwykł Pan Bog ná táki vrząd powoływáć / á ktemu / że też sáme mury/ gmáchy / śćiány / nádánia / vkázuią y vkázowáć będą tákowych swoich Authorow: iáko gdy poyźrzy kto ná Kośćioł/ y Klasztor Oycow Bernárdynow Sámborskich / ony znáią się do osádzce swego niegdy Jáśnie Wielmożnego IERZEGO MNISZKA, Woiewody Sendomirskiego: Poyźrzy ná Zásławskie w ziemi Wołhyńskiey wspániáłe / Fárny y Oycow Bernárdynow Kośćioły/ ony Jáśnie Ośw: niegdy Xiążąt Jch M.

Rożnych Fundatorow krotka wzmianká.

Niektorych zmárłych

Zasławskich z Synem Oycá/ Woiewodow Kiiowskieg° y Wolhyńskiego Fundatorow swych vkázuią. Przypátrzyć sie kto zechce Kośćiołowi y Klasztorowi Oycow Kármelitow Bossych w Przemyślu / kosztty y ozdobe ich vważyć; pozna wysoki vmysł y pobożność Jáśnie Wielm: Márćina Krasickiego, niegdy Woiewody Podolskiego / obaczy Kośćioł w Klewániu ná Wolhyniu / wyrozumie w nim chćiwość ku chwale Bożey Jáśnie Ośw: Xiążećiá J. M. Czartoryiskiego, Kásztellaná teráznieyszeg° Wolhyńskiego. Życzy kto sobie widźieć Kośćioł w Vchániách / ogląda w nim dowod pobożnośći wielkiey Jáśnie Wielmoż. z Synem Oycá / iednychże cnot / dygnitarstw / imion / y bogoboyności niegdy Mikołaiá, y w ninieyszym czáśie zá łáską Bożą żyiącego J. M. Páná Iana Mikołaia z Żurowá Dániłowiczow Podskárbich Koronnych. Vyźrzy w Kośćiele y Kollegium Oycow Jezuitow Lubelskich / zacną pámiątke y dobroczynność onych Wielmożney pámięći Tęczyńskich y Xiążąt Słuckich. Nuż poda sie komu oglądáć

Niektorych żyiących.

gladáć ná Bielánách / lubo ná piasku Leżáyskim wyśmienite Kośćioły / zárazʒ vzna / iáko świecą świątobliwośćią Jáśnie Wielmożnych / pierwszy niegdy Mikołaia z Podháiec Wolskiego, á drugi J. M. Páná Lukasza ze Bniná Opalinskiego, szczęśliwie długi wiek do tąd żyiącego / obudwu wielkich Koronnych Márszałkow / o ktorych iáko y o inszych krotce námienionych / do godney wystáwy śiłáby pisáć trzebá nád zamysł przemowy tey moiey. Lecz sáme sławią ich te dźiełá / y dáią pobożnośći wielkiey świádectwá: á ták o wszytkich wszedźie. Zgołá iáko wiele w tey Koronie Kośćiołow y Fundácyey / ták wiele żywych głosow / ktore świątobliwość swych osádzcow obwołuią / y o Boskim w nich vpodobániu znáć dáią.

Poseł to iest vmyślnego przyszćia Chrystusowego w domy tákie / gdy z wysokich praeeminencyi / iáko z drzewá Zácheuszá / ku tákiey ochoćie przyięćia swego Bog ludźi zwabia / y potrzebe im swoie mieszkánia w ich budynkách oznáymuie. Ku ktorey ochoćie / nie tylko płeć męska / ále y Białegłowy má-

 trony

Przykłády Biáłychgłow Pań zacnych dwu zmárłych Mátki y Corki.

trony zacne w tey Koronie ſobie powoływał / y ná vrząd przygotowánia domow świetych náznáczał / y teraz náznáczáć nie vſtáie. Minę wiele przykłádow / dwá tylko świeżey pámięći Pań świątobliwych Mátki y Corki krotce námienię.

IV. Przykład I. W.I.M. Pániey Kostkowey, Woiewodziney Sendomir. Mátki.

Komuby táyne było dźieło ták známienite / Fundáceyey Kośćiołá y Kollegium Oycow Jezuitow w Járosłáwiu / ktore oná pobożna / á dálekich wiekow pámięći godna / Jáśnie Wielmożna Zofia z Sprowy Kostkowa, niegdy Woiewodzina Sendomirſka / z gruntu záłożywſzy / y doſtáteczne opátrzywſzy / przyiemna Ofiáre Bogu / y Rzeczypoſpolitey / z ćwiczenia młodźi Polſkiey w boiáźni Bożey / y w náukách wyzwolonych / przez rece Zakonu świątobliwego poświęćiłá. Jeſt nas wiele / było / y będźie / ktorzy z mieyſcá támtego oświecenie rozumow dźiećinnych wźiąwſzy / Bogu / y Zakonowi temu / náuczyćielom náſzym / lecz nie mniey Przezacney tey Fundátorce / czynienie dźiekow / y wſzeláka wdźięczność winni być muśimy.

To

V. Przykład Iá. Oś. Xiężny Iey Mći Woiewod. Wołyńſkiey. Corki.

To Kollegium / zá śmierćia wzwyż miánowáney z Bogiem iuż żyiacey Pániey nie dokończone kończy nie odrodna Corká / iáko látorośl przywodząc ku doyźrzáłośći owoc drzewá ſwego. Jáśnie Ośw: niegdy Anná z Sztemberku Xiężná Oſtrogſka / Woiewodzina Wołhyńſka / ktorey wſpániáłe cnoty / mądrość / nábożeńſtwo / ſtáteczność zá przykład ieden nie tylko płći biáłychgłow / ále y meſkiey ſłuſznie káżdy poczytáćby mogł. Wykonywa vmyſł (iákom rzekł) świątobliwey Mátki ſwoiey / w doſtátecznym Kośćiołá y Kollegium pomienionego / y ſzkoł záwárćiu / y do funduſzu więcey przydáie; á mátka y náuczyćielow y vczniow zoſtáiąc / w dobroczynnośćiách żadney rzeczy / ktoraby kolwiek ku zbudowániu y pomnażániu chwały Bożey należáłá / czynić nie opuſzcza. Zákłáda potym támże w Jároſłáwiu zá miáſtem Kośćioł y Klaſztor / wielka ozdoba y koſztem / do ktorego Pánny Zakonne z Chełmińſkiego Klaſztoru vproſzone wprowadza / y funduſz máietnośćia z własnego ſwego ſtáránia kupna onym z prowizya wieczna

do rąk

do rak oddáie. Wielebym o świątobliwośći žyćia / y wſpániáłych przymiotách Pániey tey á Dobrodźieyki niegdy moiey piſáć mogł / ále przymowki vchodze: nie zániecha tego pośledniejſzy wiek / y ták wiele rozumow / dobrodźieystwy tego zacnego domu záoſtrzonych. Ja te kilká przykłádow iáko mogłem nakrocey / z bliſkiey pámieći oſob známienitych niektorych zeſzłych / á drugich zá łáſką Bożą w żywym wizerunku zostáiących námieniłem tu / chcąc przedśiewzięćiu doſyć vczynić: iż śie w sercách z pobożnośći ſpoſobnych wprzod ſtworcá náſz oſadza / á potym przez nie Przybytki swe máteryálne (ktore Kośćiołámi zowiemy) buduie.

Przyſtęp do Przykłádow żyiących. Žyie zá łáſką Bożą w Oyczyznie náſzey wiele tym podobnych przykłádow / ták z Duchownego iáko y świetckiego ſtanu pełno mamy ozdoby. Nie wſpominam oſob Duchownych / ábym śie nie zdał przed medrſzymi wyieżdżáć / poniewaź z ich zwierzchnośći polerowne ná świát wychodząc dowćipy / te piecżą o godnym wyſławieniu pámieći tych máią / y ſpoſobnieyſzym to piorem ludzkiemu vpodobániu wypráwić mogą. Doſyć mnie bedźie ku záczętey rzeczy moiey przednich świetckich kilká oſob / ná ktore dotąd zá łáſką Bożą w doczeſnośći náſzey z wielką poćiechą Rzeczypoſp. pátrzymy / á żywy w nich przykład do náśládowánia potomnośći krwi doſtoyney narodu Polſkiego / vkazáć możemy.

VI. Przykład iá. Wielm. I. M. P. Woiewody Krák. LVBOMIRSKIEGO. Chowa nam ieſzcze Pan Bog / á niech w dálekie látá dobrym zdrowiem pośila Jáśnie Wielmożnego J. M. Páná STANISLAWA z Lubomirzá LVBOMIRSKIEGO, Hrábiego ná Wiśniczu / Woiewode Krákowſkiego / ktory (iáko to wſzytkim iáwno) po wſzytek ſwoy wiek / do ſzcześliwey teráźnieyſzey ſzedźiwośći / o žadną rzecz wiecey nie vśiłuie / tylko áby wprzod Bogu / ſtrzegąc przykazánia / y rozſzerzáiąc chwałe iego / potym Oyczyznie / ſtrzegąc Praw y cáłośći Koronney / w káždym czáśie áffekt ſwoy ſerdeczny oświádczáć mogł. A przeto ochote tákową / y siebie ſámego w rzeczy ſámey / przy káždych záwſze okázyách / Bogu / Krolom Pánom ſwoim y Rzeczypoſpolitey ofiáruiąc / wſzedźie oczywiśćie y ſławnie: wſzátże w Choćim-

Chocimskiey woynie nayskuteczniey zá-
wárł to z wielkim dokumentem. Gdźie
przy boku Naiáśnieyszego WŁADY-
SŁAWA IV. teraz nam szczęśliwie pá-
nuiącego / (á ná on czás Krolewicá
Polskiego) spolnie z Jáśnie Wielmo-
żnym niegdy Janem Károlem Chodkie-
wiczem / Woiewodą Wileńskim / á He-
tmánem Wielkim W. X. Lit. Regi-
ment woysk Koronnych wziąwszy / w
strásznym Oyczyzny rázie stánął Náro-
dowi swemu zá onego Rzymskiego Fá-
biuszá. Obádwá ći Przezacni z powi-
nowáceniem sobie Szwágrowie / á woysk
oyczystych Hetmáni / ostátni práwie
Krolestwá tego los podnieśli / gdy z
niezliczonych woysk Osmáná Cesárzá
Tureckiego / głową swą támże pod Cho-
ćimem obecznie będącego / á chlubą y
nádźieią pewney wygráney dáremnie
napoionego / zwyćięstwo y tryumph
Chrześćiáństwu niespodźiány / á miłey
Oyczyźnie pożądány / w máłośći woy-
ská swego spráwili. Prędko po oney
przystudze / nie ták láty / ktorych Bog
dáy był większych doczekał / iáko pracą y
niewczásem woiennym strudzony ś. pá-
mięći

mięći J. M. Pan Woiewodá Wileń-
ski / do tryumfu niebieskiego pospieszył /
i práwie z plácu sámego krwáwego cá-
ło oddał niebu bez krwie dusze swoie /
dźiękuiąc Bogu przykłádem onego stár-
á Symeoná / gdy obaczył wybáwienie
Narodu swego. Po oney żáłosney śmier-
i Hetmáná Wielkiego / sam J. M. P.
Woiewodá Krákowski kończył zwyćię-
stwo / á woysko w iednym wodzu ośie-
rocone / zá sprawą dobroći Boskiey / Oy-
czyźnie troskliwey z niewielką krwi od
mieczá Pogáńskiego szkodą rádośnie
przywroćił. Siłáby o tey łáskáwośći
Bogá nászego w Choćimskim zwyćię-
stwie Koronie nászey przychylnego pi-
sáć było / siłá opátrznośći iego przy-
znáć: czegośmy tám obecznie będący /
boiem przez Niedźiel sześć / práwie co-
dźiennie vstáwicznym / doznawáli. Wi-
dźiał y przyimował Stworcá nász Nay-
wyższy ochotną ofiárę zdrowia nászego /
przy czći y chwale swoiey / á cáłośći Oy-
czyzny vtrapioney nászey / ktorey y nam
w nayglownieyszych rázách miłośierne
wyroki swe / y rátunek z niebá posyłáć
raczył. Kroniki wezmą ten obraz do-
brodziey-

brodźieystwá Boskiego nád námi / ktoremu śie do tąd y sámi wydźiwić nie możem / á day Boże / áby go skutecznie y rzetelnie ku wzbudzeniu wdźięczności potomney wystáwili.

Wdźięczen tedy będąc J. M. Pan Woiewodá (o ktorym mam rzecz) tákich pomocy Naywyższego / iáko skoro po srogiey oney burzy / do miłego wszytkiey Rzeczypospolitey przynieśionego / szczęśliwie zśiadł z koniá / pokoiu / to naypierwsze záczął stáránie / áby spráwcy zwyćięstwá / Przybytek w oyczystey ośiádłośći swoiey postáwił: co prędkośćią wielką do skutku przywodząc / Kośćioł y Klasztor Oycom Kármelitom Bossym ná Wiśniczu / wielkimi nákłádámi / y dźiwnie przyiemnym ksztáltem záczyna y dokonywa / potym skończony choynie nádawa y vbogaca. Znáć że tego po nim Bog potrzebował / gdy go chćiał mieć Budowcą szczęśćia y pokoiu pospolitego / áby w oswobodzoney Koronie / z nim y zacnym domem iego / w obfitośćiách poćiech mieszkał długo potomnie. Tę wdźięczność zá zwyćięstwo przestáwne oddał Bogu swemu Pan

Pan bogoboyny / á Stolicá Apostolska Rzymska mátká nászá / ze wszytkim świátem Chrześćiáńskim / winszuiąc dobrodźieystwá tego Boskiego Oyczyźnie nászey dánego. Dźień pámiątki tákiey dla dźięk czynienia Bogu / co rok w Páźdźierniku dźieśiąty / w czásy wieczne vśćiłá y poświęćiłá / y Hymnámi ábo pieśniámi nabożnymi (ktore tu przy inszych w teyże kśiążeczce przełożyłem) chwálebnie vraczyłá.

Szczęśliwyś zacny Senatorze / y powtore szczęśliwy / nie tylko z tąd / że ćię Bog wszelákim szczęśćiem doczesnym / y z vrodzenia / y z Dygnitarstw / y z intrat / y z potomnośći sobie podobnych Synow / poćiesznych Wnukow / á iuż blisko oczekánych Práwnukow / w pełnośći pożądánych lat vbłogosłáwił. Lecz z tąd więcey / że poki dźiękowánie Bogu Koroná Polska / á z nią wszytek świát Chrześćiáński / zá dobrodźieystwo zwyćięstwá Chocimskiego odnawiáć będźie / poty pámiątká was dwu Hetmánow / y dźiękowánie Bogu zá was / odmładzáć śie muśi. Szczęśliwi Wo-

C dzowie /

dzowie / lecz y ßcześliwe Sioſtry / z Do
mu Xiążąt Jch M. Oſtrogſkich rodzo
ne / Wodzow ták Wielkich Małżonki
przez ktorych z tákowego ſpowinowáce
nia / zá ſprzeżeniem ßczerey y iednoſtáy
ney przyiáźni / w zamyſłách y rádách du
ſzności / w potędze y dziełách życzliwe
wzáiemności / wielką korzyść y pociech
Oyczyżná odnioſłá. Kwoli krotkośc
nie wyliczam tu inßych rożnym Kośćio
łom od Jegŏ M. Páná Woiewody Pán
ſką ręką płynących dobroczynności ; ni
trudno ſię tego dopytáć / w Kráko
wie / w Sendomierzu / Láńcućie / Prze
worſku / w obudwu Sączách / á zgo
łá po wßytkim Podgorzu / y indzie
w mieyſcách odległeyßych. A z tąd obfi
te błogoſłáwienſtwo Boże wniozßy ſi
w dom Páná tego / wßytkiey záwiśc
ludzkiey wrotá zámknęło. Niechże y t
zámknieniem będzie nie vmieiętnegŏ po
winßowánia mego / ktore z wielkim
świętym Krolem mowiąc / ſłußnie v
podobánia Boſkiego w tobie wizerun
vkázáć mogę. Błogoſłáwionyś boią
ſię záwße Bogá / przeto ćię Bog wyno

śi / y chce ábyć było dobrze / gdy wi-
dziß ſyny ſynow twoich / widziß pokoy /
ná ktory prácowáłeś / y prácowáć nie
vſtáieß w tey Oyczyźnie / á po długich
ießcze látách / w nagrodę pobożności y
prac tákowych / day ábyś widział wie-
czny w kroleſtwie nieſkończonym / Am.

Poſtępowánie do dálßych dowodow powołánia Boſkie° ná Fundácye.

Od tákiego przykłádu poſtępuiąc dá-
ley / nie godzi mi ſię pominąć ku rzeczy
moiey drugich Jch Mośćiow wieku te-
go / czći y chwały Boſkiey żárliwych
oſádzcow / á że wßytkich wyliczyć tru-
dno / iednego ábo dwu pokazawßy / po-
dam drogę tym ktorzyby tego doſtáte-
czniey potrzebowáli / do co dziennych
niemal przykłádow: to iednák naybár-
ziey vpátruiąc / że Bog ſpráwiedli-
wych / dobrych / y rozſądnych poſpoli-
ćie ná ten vrząd Fundatorſki obieráć y
ſpoſobić raczy.

VII. Przykład lá. Wielm. I. M. P. Woiewody Kiiow. Tjſzkiewicá.

Zá ſłußny tedy dziełu ták świętego
będzie mi dowod y wizerunk Jáśnie
Wielmożny J. M. Pan IANVSZ z Lo-
hoyſká TYSZKIEWIC, Woiewodá
Kiiowſki / ktorego / kto żyćia ápparen-
cyą / ánimußu wſpániáłość / męſtwá

czerstwość / woienna odwage / ludzkośći vmieietność / á dzielne iey przymioty vpátrowáć powierzchownie zechce / rozumiałby / że nád Polityke / myśli Rycerskie / y tráktáment Publiki / nie da żadney rzeczy v śiebie przodkowáć. Pátrzćieß iáko przed tym wßytkim przodkuie nie zmyślona w tym Pánu pobożność / ktorą Bog w sercu y spráwách iego prawdziwą widząc / obrał go ták wielu Kośćiołow y Klasztorow Fundatorem: chćiał po nim / áby w dziedzictwie swym własnym czynił mu Przybytki / y zástáłá posłußne serce wola niebieska / że bez zwłoki zákłáda Kośćioł z Konwentem w máietnośći swey / Máchnowce Vkráinie przyległey / dáiąc wzor y przykłádność grubemu w támtych kráiách Narodowi Ruskiemu do pobożnośći y ziednoczenia z Kośćiołem Rzymskim / przez náuke y świątobliwość Zakonu Oycow Bernárdynow támże wprowádzonych. Wystáwił Kośćioł y Konwent w drugiey máietnośći swoiey Berdyczowie Oycom Kármelitom Bossym / dosyć ozdobny / y dostá-

tnim Fundußem opátrzony. Vgruntował Kośćioł y Konwent Oycow Bernárdynow w Kiiowie / sumptámi własnymi czyniąc o nich stáránie / y co dzień nie práwie oycowską dobroczynnośćią támże ku chwale Bożey posiláiąc ie. Przybrał teraz świeżo Kiiow nową Fundácyą / y szkołámi Oycow Jezuitow / ktorych (iáko gorący Prześládowcá Nieprzyiaćioł wßytkich Kośćiołá świętego Kátholickiego) ná sprzećiwienie krnąbrnośći Odßczepieńskiey Ruskiey / y ná wstręt mniemáney támtey Akádemiey / z dawná do Kiiowá wzywánych przywiodł ku ßczęśliwemu zámysłowi swemu. Nie wspominam Kośćiołá y Konwentu Oycow Bernárdynow Sokálskiego / ktory z sámego pozoru Herbámi y dobroczynnośćiámi Senatorá tego zacnego świeći y ßczyći sie. Miiam inße dobrodźieystwá / ták wielom Kośćiołom / Klasztorom / Szpitalom / z ręki pobożney y stáránia iego przychodzące / ktorych większy y dostátecznieyßy Reiestr sam w niebie (da Pan Bog) oglada: to tylko rzeke / że

mi ſie nie doſtáło nigdy ſłyſzeć / áby po-
trzebuiący kto / zwłaſzczá Duchowny y
Zakonnik / miał kiedy od tego Páná w
prośbie ſwoiey wyniść záſmucony. A
w tym mądrość y pobożność oſobliwa/
że wſzytkich Duchownych / iákiegokol-
wiek Zakonu / iednákim ſercem / poſzá-
nowániem y ochotą / iáko iednego Pá-
ná niebieſkiego ſługi / Winnice Chry-
ſtuſowey robotniki / ná kſztałt goſpodá-
rzá onego (o ktorym Syn Boży mowi)
y porránnych y wieczornych bez bráku
zwykł przyimowáć. Tubym ná tym
przeſtał / lecz wielka y podziwienia go-
dna rzecz zámilczeć mi nie da świętey
Páná tego przewagi.

Kto obaczyć nie może / niech vſzy pu-
ści / iáką ſzczodrobliwością y doſtát-
kiem Instrument zbáwienia ludzkiego/
Miecz Chryſtuſow, ktorym práwy Dá-
wid / Syn Boży / vćiął Goliatowi pie-
kielnemu głowę / to ieſt / Krzyż nie-
oſzácowány w Kościele Oycow Domi-
nikanow Lubelſkich w cząſtce nie má-
łey będący / Kleynot niebieſki / ſzczyrą
złotą pochwą (iáką świát może dáć ná-
kosztowmeyſzą máterya) vbiera: káza-
wſzy nie w ſubtelności / ále w wadze co
naywiekſzey / Rzemieſlnikowi przydá-
wáć dowcipu / práwie iákoby wſzytkie-
go świátá złoto (by można) Bogoboy-
ny Pan / chćiał w to łoże / drogą Chry-
ſtuſową Krwią ſkropione / wykowáć ;
pámiętny w nim ku męce Odkupićielá
ſwego áffekt wiekom przyſzłym zoſtá-
wić. A zniewala ſobie Broń tę/ktora ná
oſtátnim ſądzie onym ſtráſzna świátu
widziána będźie / żeby ią nie we krwi /
áni w ſrogośći / ále w złoćie przybráną
ku vbłagániu ſwemu iáko naśliczniey
oglądáć mogł.

Nie mnie należy ták wiele o tym pi-
ſáć / kto zechce wiecey wiedźieć / dowie
tey od wielu Duchownych y świeckich
oſob z dobrodźieyſtw iego ſzczycących
ſie wiádomośći / ktorych rożni Zakon-
nicy / lecz oſobliwie Bernárdyni (Oy-
cem go ſwoim zowiąc) wyſławić ſie nie
mogą.

A że Syn Boży dał probę poznánia
ludzkiego z owocow czynienia / łátwie
z tąd poznáć możemy / ktorych y przy
C 4 iákich

iákich przymiotách / chce Bog mieć ná
ziemi Przybytkow dla chwały ſwoiey
Budowniczych.

VIII. Przykład lá. Oś. X.I. M. Ieremiá Wiśniowieckiego Woiewody Rusk.

Obaczmy ießcze ten wizerunk w dru=
gich Ich Mościách ßczęśliwie żyią=
cych. A nie w dáleką chodząc / lubo z
młodośći lat záczęty/ lecz nayſtárßemu
wiekowi godny przykład w Jás: Oświ.
Xiążęciu Jego M. IEREMIV MI-
CHALE KORYBVĆIE WIŚNIO-
WIECKIM, Woiewodźie Ruſkim wi=
dźieć ſię dáie. Ktory iedno co ſkończy=
wßy lat dźiećinnych náukámi y zwiedze=
niem kráiow obcych ćwiczenie / zá nay=
pierwßy fundáment / bać ſię Bogá /
chwałę iego świętą pomnáżáć / á po=
tym Oyczyźnie miłey/ przykłádem onych
Przodkow ſwych / czynić przyſługę w
żyćiu y ſercu ſwym záłożył. Przeto żá=
dney przez te wßytkie czáſy / gdźiekol=
wiek tego mieyſce było / y potrzebá iáka
Rzeczypoſpolitey mieć chćiáłá/ okázyey
nie obmießkuiąc / wßędźie ochotnie/mę=
żnie / odważnie / przy czći Bogá ſwego/
á cáłośći Oyczyzny ſtawáiąc/ iáko vmy=
ſłowi wſpániáłemu y wokácyey ſtanu
ſwego

ſwego zacnego doſyć czyni / y ſam Nie=
przyiaćiel przyznáć mu to muśi. Po=
czątek tedy Przezacnych dźiełow ſwoich
od Bogá záſadzáiąc / dowod tego w ſá=
mey rzeczy pokázuie / gdy w máiętnośći
ſwoiey dźiedźiczney / Kośćioł y Kon=
went Oycom Bernárdynom / zá Dnie=
przem w Lubniách ßczęśliwie y prędko
zákłáda. Ktory pozornie y wſpaniále
wybudowawßy / á iáko świátło dźikim
onym y grubym kráiom (ná on czás
Kozackim Potáynikom) ná obiáśnienie
ich wyſtáwiwßy/ nie tylko zámknieniem
święte budynki / ále y żyćia wygodámi
tákimi/ że ſię oſob ſto Zakonnych obeyść
może / przyſtoynie y doſtátecznie opá=
trzył. Dálá tá Fundácya świętá oká=
zyą ku wielkiemu Kośćiołá świętego
powßechnego y Rzeczypoſpolitey po=
żytkowi / gdy dálá do Męczeńſkich Ko=
ron ták wielom Bernárdynom w rychle
przez okrućieńſtwo Kozakow Zaporo=
wſkich (przećiw doſtoieńſtwu Krolá
Jego M. y Rzeczypoſpolitey zbunto=
wánych / y woyną záiątrzonych) tyrán=
ſkie zámordowánym támże przyczynę:

 ktorey

ktorey krwie / á wprzod Sákrámentu swego Naświet: obelgi Bog wetuiąc / wyrok ná mężcześne głowy málo co wiernego odszczepieństwá onego / mieczem woysk Polskich nátychmiast surowie wykonáć raczył. Dálá okázyą do wykorzenienia morderców onych: spráwiłá / że świátło wiáry prawdziwey / z posłużeństwem zwierzchności Stolice ś. Apostol: Rzymskiey świecić tym wiecey tám poczeło. Dálá okázyą do przywrocenia poddáństwá Pánom swoim: pokazáłá przeważną w zdrowiu y substáncyey ná plácu támtym o krzywdę Bożą / dla dobrá pospolitego / przysługę Xiążęciá Jego Mości. Przywiodłá bez pochyby tá Fundácya zemstę skuteczną Bożą ná bystre ony Rebellizánty / że kárk buntow / ták wiele rázy / y od ták wiele czásow ludu niezbożnego / przeciw Bogu sámemu / tudzież przeciwko máiestatowi Krolow Pánow swoich y Rzeczypospolitey powstáiący / ostátnie z pobłogosłáwieniem woysku Polskiemu / á wykorzenieniem tey swywoli / iest przełomiony. Godną y to rzecz przypomnie /

pomnie / że nie tylko w początkách onych / Xiążęcego (gdy go z opieki Stryiewskiey odebrał) gospodárstwá swego / kwitnełá z młodością w sercu Páńskim chęć ku sposobieniu Budynkow ná cześć ná chwałę Bożą. Lecz z láty wiecey postępuiąc / gdy się błogosłáwionym Małżeństwem z Jáśnie Ośw: Xiężną Jey Mością Gryzelidą z Zamościa / Corką Káncler zá / á Wnuką tákże Kánclerzá y Wielkiego onego Hetmáná Koronnego Prześwietney pámięci Jáśnie Wielmożnych Jch MM. Pánow ZAMOYSKICH, przymiotow świątobliwych Przyiácielem stowárzyszył / spolną te Osoby zacne w Małżeństwie miedzy się wzięli pobożność: á iáko we wszytkich spráwách wzorem iednym świątobliwego y iednomyślnego Małżeństwá wielom ludźi zostáią: ták y pracą w zasługách Boskich podzieliwszy się / pokázuią to / że w przysłudze y błogosłáwieństwie Bożym / mieć sobie życzą wzáiemne vczestnictwo. Dwá oraz Kościoły w máietnościách dziedzicznych / ieden w Wiśniowcu / á drugi w Bia-

Y sámey Já. Oś. X. I. Mći P. Woiewodziney Ruskiey.

w Bia-

w Białym Kámieniu / nie oddzielnym
koßtem y ſtárániem kßtałtownie y bo=
gáćie murámi wywodzą: w ktorych nie
zádługoż da Pan Bog widzieć będzie /
iáko to Oświecone á wielce zgodliwe
Małżeńſtwo / w ochoćie y goſpodár=
ſtwie ſwym Xiążęcym chce mieć nie tyl=
ko gośćiá wdzięcznego / ále y domowni=
ká wiecznego Stworce wßech rzeczy
Bogá. Łátwie tedy poznáć możemy /
iákim to ludziom Bog Budownictwo
ſwoie poleca.

IX. Przykład lá. Oś. X. I. Mośći Rádziwiłá, Kánclerzá W. X. Lit.

Vyźrzemy to ießcze w iednym Prze=
zacnym á práwie podziwienia godnym
przykłádźie / ktorym ſię tákże náßá Ko=
roná przed wßytkim świátem z Funda=
torow pobożności ku ozdobie Kośćio=
łowi świętemu w Kroleſtwie Polſkim
od Bogá vpodobáney popiſáć może:
Miánowićie Jáśnie Ośw: Xiążęćiá
Jego Mośći OLBRACHTA ná Ołyce
RADZIWIŁA, Wielkiego X. Litew.
Kánclerzá. Pełno tey niewątpliwie
wßędźie v nas w Polßcze wiádomośći /
iáka Fundácya Kośćiołá y Akádemiey /
łáſką y ßczodrobliwośćią Xiążęćiá Je=
go Mośći /

go Mośći / w máiętnośći dziedźiczney
Mieśćie Ołyce ná Wołhyniu ſtánęłá /
iáko wdźięcznie y koßtownie wyſtáwio=
ny ten tám Kośćioł / iákim porządkiem
y doſtátkiem Kápłanow ná cáły niemal
Thum opátrzony / co zá ſkárby y doſtát=
ki tego Kośćiołá / wßytko to opiſáć nie
do przemowy ále do wielkiey Xięgi rzecz=
by ſię zánośić muśiáłá. Krotce zám=
knę / nápełnıłá go ręká Xiążęca prowię=
zyámi / kleynotámi / w naczyniách y Ap=
párátách koßtownych doſtátkámi w
prędkim czáśie / ták / iż z nayprzednieyſ=
ßymi y naybogátßymi Kośćiołámi w
Koronie (ná ktore od wielu lat ßczo=
drobliwość ludzka pámiątki ſwe ſkłádá=
łá) policzony być może. Wßytkie prá=
wie zamyſły Przezacnego tego y świą=
tobliwego Páná / przy wielkich y powa=
żnych ſpráwách publicznych / ktore iáko
czuły / mądry / á Oyczyźnę miłuiący
Senator / wrodzoną ſwą pobożnośćią
y kándorem / w niwczym nie pozoſtáiąc
wokácyey ſwey / wßedy y záwße czyni /
ná to ſię wprzod obrácáią / żeby chwałę
Bogá ſwego / y ozdobę domu iego / w

porze

porze co naylepszey widział/ á w tey ámbicyey świętey niechcąc być modkogo vpośledzony / żeby wielu przykłádem swym ku Boskiey miłośći pobudzał. Bogday nászá Oyczyzná tákich obfićie miewálá Senatorow / ktorzyby cześć Bogá swego żárliwie / dobro pospolite szczyrze / cáłość Rzeczypospolitey mądrze / dobrym wszytkim pomagáiąc / á nikomu nie szkodząc / kierowáli. Czego w tym Przezacnym Xiążęciu iásne y co dźienne dowody czásow nászych mamy.

Przy teyże Fundácyey Olyckiego Kośćiołá naydźiemy rzecz / ledwie kiedy przykład máiącą / záłożenie intraty znáczney ku wyposáżeniu co rok kilkunastu Pánienek vbogich / gdźie nędzni Rodźicy/ iáko po sukcessyą własną/ z miłośći Bogá / przez ręce Fundácyey tákiey spływáiącą / z corkámi swemi / y pokrewni z pokrewnymi idą : á śierotki iáko do oyczystego przytulenia gárnąc sie / wyposáżenia z miłośierney skárbnice po złotych kilku set (według stanu ktorego z rádośćią y vwielbieniem Bogá swe-

gá swego odnoszą : Ksiąg (iákom námienił) trzebáby ná to / nie tych kilku liter / lecz też nie trudno Przezacney (ktorą tu wspominam) będźie o to Fundácyey/ gdyż támże poler wysokiey mądrośći / y náuk wymownych Mistrzyniá spłodźiłá Akádemią / że táki / w godnym dobrodźieystw wyliczeniu / y pámiętnym odwdźięczeniu pożytek z niey odniesie/ ktory niech trwa ná ziemi długo / a w niebie wiecznie/ Amen.

Masz śie czym szczyćić cna Korono / ieć Bog tákowe owoce z pośrzodku śiebie dáie / nie tylko iuż násládowcow ney pobożnośći kráiow obcych / (gdźie przod znáiomość iego Boska z wiárą rawdźiwą przyszłá) ále przykład y obym : szukáćby w tákiey liczbie y żárliwośći czći Bożey Budownikow w Páństwie ktorym / iáko ćie Bog w Synách woich ku chwale swey vbłogosłáwił. Wielki Káthálog Fundatorow tákowych (á day Boże / áby sie go kto cále wypisáć podiał) y dawnieyszych y teráźnieyszych wiekow/ záwierasz w sobie cna Korono. Ia sam / ktorych wiem / z żalem

lem nieiákim dla krotkośći pominąć tu muße / ktorych wiádomośći nie mam / ießcze wiecey zoſtáwuię; á ktorych námieniłem / wiele im z proſtoty moiey zoſtáię / ile ich godność y dźiełá tákowe wſpomnieniem odnośićby miáły.

Tegoż przykłády y Mátron zacnych ieſzcze zá łáſką Bożą żyiących.

A nie tylko z męſkiey płći wiek náß wielu vkázáć może tey pobożnośći oſob / ále y z Mátron y Pań wielce wźiętych. Miáłá tá kwitnąca Koroná Polſka záwße / y teraz ma godne świątobliwego wſpomnienia Białegłowy / ták Krolewſkiego / Páńſkiego / Xiążęcego / y Ziemiáńſkiego ſtanu Mátrony: ktore Goſpodyniámi y vczćićielkámi / ná przykład onych dwu Sioſtr świętych Chryſtuſowi Pánu ſwemu zoſtáiąc / ochotne mießkánie Boſkiey iego łáſkáwośći / ták w ſercách / iáko y w powierzchownych Budynkách / ſwymi koßtámi y ſtárániem poſtáwionych / nabożnie czyniły / y czáſow náßych czynić nie¦ vſtáią.

Mamy zá łáſką Bożą w oczách náßych wizerunk tego żywy y známienity / ktory miedzy przednieyßymi / dawnych y terá-

[illegible] wiekow / pobożnośći tákiey dowodámi ſłußnie policzyć możemy: miánowićie Jáśnie Wielmożną Xiężnę Jey Mość ANNĘ ná Oſtrogu CHODKIEWICZOWĄ, Woiewodźiną Wileńſką / onego Wielkiego w Xięſtwie Litew. á wielkiey woyny Choćimſkiey Hetmáná pozoſtáłą Małżonkę. Wybornegoby tu piſmá trzebá / y vmiejętnośći do konterfektu zacney tey oſoby / ktoreby iey mądrość / świątobliwość / wſpániáłość / ſtáteczność / y wielkie inße cnoty / vdátnie y godnie świátu okázáć mogły. Już to ſłynie dáleko / á niewiem gdźieby y w kráiách cudzych wiádomośćią nie záchodźiło / iáką dał Bog Zakonnikom Zebránia Páná Jezuſowego (ktore my poſpolićie Jezuitámi zowiemy) w Polßcze Fundatorkę. Záczym choćby wßyſcy zámilczeli / da ſam Zakon pomieniony / iáko w dowćipy bogáty / odwdźięczenia dobrodźieyſtw / godną ſławy iey / y powinną przed Bogiem y przed ludźmi w potomne czáſy nagrodę. Ja tylko tą kilką ſłow ná dowod rzeczy námienioney obraz ſtáwię /

X. Przykład lá. Wielm. I. M. P. Woiewodziney Wileńſkiey.

dźiąc okázya / ktoby sobie życzył dálek
więcey widźieć z żywey osoby ; ktorey po
minąwszy ták wiele świątobliwych przy
miotow / to co do szczodrobliwośći dl
Bogá y Kośćiołow iego należy / krotc
ták wypisuię : Iż szczodrobliwey rek
Przezacney tey Pániey / wiele Kośćio
łow / Zakonow y Klasztorow / tákże
Szpitalow záwsze doznawa ; iednák o
sobliwie Zakon Oycow Iezuitow / iáko
by wrodzonym z Báby y Mátki áffek
tem / dobrodźieystwy iey nie tylko n
pełniony / ále práwie vpieszczony : y nie
wiem / áby świát teráźnieyszy / drug
táką osobe do porownánia w dobroczyn
nośćiách Zakonowi temu / pokázá
mogł. Ktoby powieśći moiey doświád
czyć chćiał / ieśli mu sie widźieć nie zd
rzy / łátwie od wielu doydźie wiádom
śći. Co zá Fundácya Kośćiołá y Ko
legium Oycow miánowánych / tákż
Bursy / Mánsionáryey / y Seminárium
dla náuk w Mieśćie Ostrogu. Iákim
kosztem y predkośćią zamysły te swo
święte iedne iuż skończyłá / drugie zwol
szá wywiedźieniem murow przep
szny

szych blisko ku dokończeniu przywodźi.
Nie zgrzeszę (mniemam) gdy rzekę / że
co Helená święta w Syryey / Græcyey /
y Pálestynie / to w dźiedźiczney swey
máietnośći Ostrogskiey Páni tá / nie-
śmiertelney sławy godna / iey przykłá-
dem Bogu oświádcza / ták iż często-
kroć oczom zawistnym szczodrobliwość
pobożna zda sie być zbytkiem / y pósze-
pty od wielu nieuważnych (ná co táka
vtrátá) z kochána oną Chrystusową
Gospodynią odnośi : ále dobry vmysł
nic sie nie tępiąc / ma przy spráwiedli-
wośći swey Chrystusá / ktory wszytkich
odpráwuie / y wymawia Mágdálenę.
Nie przykrzćie sie Białeygłowie / dobrą
rzecz vczyniłá : Záprawdę powiádam
wam / iż gdźiekolwiek prawdźiwa chwa-
łá Boża z Ewángelią kwitnie / y kwi-
tnąć będźie / ten vczynek świątobliwy
poczytány zostánie w pámiątkę iey chwa
ły dostoyną / bo dobrą cząstkę obráłá /
ktora nie będźie oddalona od niey ná
wieki / Amen.

Byłoby dosyć ná iednym tym czásow
nászych od wszytkiey płći Białychgłow

 Mátron

XI. Iáśnie Oświeconey X. Iey Mći P. Woiewodziney Sendomirſkiey, Xięzny Oſtrogſkiey.

Mátron zacnych wizerunku : le dzieß / y z wyſokiego ſpowinowácenia / y z náśládowánia bliſką Oſobę wtorą / miánowićie Jáśnie Oświeconą Xiężnę Jey Mość PVDENCYANĘ z Bobrku OSTROGSKĄ, Woiewodzyną Sendomirſką / ſam wzor cnot pokázuie / zámilczeć nie mogę : ále w krotkości ſłow życzyłbym / żeby ſie wßyſcy przypátrzyli / iáko tá pobożna Xiążęcey wyniosłości Páni / prożność świátá / nieſtátek y gorzkość iego / przy powierzchowney ápparencyey / z młodych lat ſwoich zrozumiawßy / ku trwálßemu niebieſkiemu dobru myśl ſwoie obróćiłá ; á ták Bogu nieśmiertelnemu wprzod mießkánie w ſercu vczyniwßy / potym y powierzchowny buduiąc Przybytek Máieſtatowi iego w máietności ſwey dziedziczney Rzeßowie / Kośćioł y Klaßtor świątobliwośći Pánieńſkiey nákłádámi wielkimi záłożyłá ; y nie doſyć ná tym / że mury / y opátrzenie w nich dla chwały Bożey mießkáiącym / z właſnych intrat ſwoich funduie / ále ku ozdobie więkßey Kośćiołá támtego / przednieyße ochędaſtwá

[illegible] i ſwe Páńſkie / iáko ßáty / y kleynoty ſtanowi Xiążęcemu przyzwoite / z pokorą przykłádem onych Pań świętych / ná Appáraty oddáie. Znáć że mocną nádzieią czeka od Chryſtuſá bogátßych nagrod / y właśnieyßego ßczęśćia / ſkáźie y odmiánie żadney nie podległego. Co iey day Boże.

Te kilká konterfektow Oſob zacnych w Koronie tey zá łáſką Bożą iáśnie żyiących / część też nie dawnymi czáſy do niebieſkiey Korony z świátá wźiętych / wyſtáwiłem tu nie dla żadney prywaty y reſpektu/ ábym ſie komu fárbámi ſłow (doſyć grubemi) przyſłużyć chćiał / ále przy prawdźie ſámey wźiąłem okázyą z przyczyn tákowych.

Pierwßa : Zebym podług záczętey rzeczy pokazał/ iákich to zwykł Pan Bog ludźi ná Budownictwo domow chwały ſwoiey powoływáć ; zwłaßczá gdy w nich widziemy łáſki tákiey Boſkiey Przywileie / żebyśmy oraz widźieli żywotá y cnot wielkich zaſługi.

Ja niewiem / żeby kto w tey świętey Robocie Fundatorſkiey náydowáć ſie

kiedy miał / ktoryby nie dobrze wprzod ná te łáskę Bożą sobie zárobił. Jest to znák nieomylny wnetrzney pobożności / y wiáry gruntowney w káżdym / gdy kto myśli y sumpty swoie dla Bogá / hoynością w Przybytkách ięo oświádczą: wiele ludzi dostátkow y wziętości wielkich zbierálo się / y zbieráć może / chcąc coś tákiego y nád inszych większego vczynić: lecz że iedni podobno z vmysłu prozney ostentácyey / drudzy nie dawszy wprzod w sercu sposobnego Bogu mieszkánia / do kámieni y cegieł prowádzić go chcieli / odpycha ich tedy Bog z tą ofiárą / bo nie w rekú czynionych budynkách przednieysze mieszkánie iego / ále pokorne y skrúszone sercá pierwey rad wymieszkuie. Ináczey / ktorzy Przybytki te máteryálne zásádzáć chcą / pospolicie nie zákłádáią / ále odkłádáią: áby tey pociechy / y owocu rąk swych nie widzieli: bo tego od nich Bog nie potrzebuie / áni przyimuie / ktory y od świętego onego Krolá Dawidá dla grzechu niechciał mieć dokończonego Kościołá.

Druga

Druga przyczyná: Żem wspomniał Osob tych tylku zacnych / ktorzy się tu v nas w Polszcze / dáleko w większey liczbie niżlim wymienił / do Budownictwá tákiego Boskiego obieráli / y dotąd zá łáską Bożą onych przybywa; ábym dał pobudkę do pociechy / y wrożki dobrey Krolestwu Polskiemu / zá znák to opátrzności Boskiey nád Oyczyzną nászą máiąc / że z námi Stworcá nász mieszka / y mieszkáć vpodobał / gdy sobie grunt y ziemię nászę vkochał / á ták wiele Przybytkow swoich tu mieć chce / y nowych osadzcow po wszytkich stronách Pánstw Koronnych do tákiey pobożney roboty po wszytkie czásy powoływa / y sercá gotowe roskazániu swemu w tym naydnie.

Trzecia przyczyná: Abym káżdemu prostość tey Przemowy moiey czytáiącemu / podał okázyą do wspomnienia Osob tych wszytkich / nabożnego / á vważenia stanu y pobożności ich godnego. Przeto od záłożoney w początku mowy moiey / tymi przykłádámi / nieco w dálszą zászedszy. Tu stawam.

A wracáiąc się do Przedsięwzięcia mego /

mego/nie wątpliwie widźieć śię to dáie/ że nie wßytkich Pan Bog obrał / y spo- sobnymi do stáwienia sobie Kośćiołow lubo Fundáciy vczynił/ iednák od wßy- tkich Ofiáry / iáko Stworcá od stwo- rzenia potrzebuie / y zwykł ią (ile serde- czną) przyimowáć záwße łáskáwie. Przy- iął z wdźięcznośćią od Sálomoná Ko- śćioł / niewypowiedźiánym kosztem wy- stáwiony; á przyiął też z chęćią w tymże bogátym Kośćiele od vbogiey Niewiá- sty ofiárę (z śiebie dosyć błáhą) nędzne pulgroßá. Przyiął y od Sámárytánki v studnie podáną krople wody/ z wiel- ką nagrodą dáru (záprawdę) máłego.

POWROCENIE do ZACZĘĆIA.

ZYCZYŁBYM y ia / że iuż do Wie- lebnośći wáßych / Chrystusowe Oblu- bienice / Pánny Bogu oddáne / mowę te moie obrocę: áby nie w iednym ábo w kilku mieyscách Kośćioły y Klaßto- ry / nabożeństwem y schowániem wá- ßym w Prześwietnym tym Krolestwie Polskim świećiły / ále żeby wßytkie krá- ie w Páństwách Koronnych / iáko wy- sokiego y ßerokiego drzewá látorośli/ kwiećiem Kośćiołow y Klaßtorow wá- ßych

ODDANIE SAMO.

ßych okrywáły śię. Zyczyłbym/ żeby te wáße święte mießkánia / iáko gniazdká niebieskich ptaßkow / chwałę Bożą we dnie y w nocy śpiewáiących / gęsto po tym Cedrze Koronnym ośiadáły: kto- re gdy widzę/ że pobożna ręká ludzka / Wielebnośćiom wáßym / dostátkiem wielkim / ledwie nie z ßczyrego złotá buduie / á wysokimi murámi okazále opłata: winßuiąc tym wßytkim tá- kiey przysługi/ y nagrody v Bogá. Lecz nie mogąc zrownáć vczestnictwu te- mu / nioßę też ná com śię mogł zdobyć/ á to te roßczki ábo złamki / przez lichą pracą moię / przy drzewie Kośćielnym zebráne. Nioßę Hymny y Pieśni ś. Ko- śćielne / z Láćińskiego złożenia ná Pol- skie przełożone / á ku vżytkowi Wieleb. Wáßych (ieśliby śię zeyść mogły) zgro- mádzone. Nioßę / mowię / nie ná bu- dynek przygodną máteryą / lecz ná ofiá- rę ognistą goráiących serc przed Bo- giem / áby tym więcey wyrozumieniem snádnieyßym ogień w pobożnych du- ßách rozniećiły. Nioßę Pieśni / kto- re nic inßego nie są / iedno Máterya

 ogniá

ogniá głoſem ábo czytániem / w ſerce ludzkie záłożona / á zapał áffektu zbudzáiąca. To máią Pieśni święte / to karmią ogniowa / gdy ſię w ſercách záymuią / potym głoſem śpiewáiących iáko płomieniem gorąią / á gorącośćią ſwą / y zkąd pochodzą / palą / y drugich ſłucháiących zágrzewáią ; á iáko Ofiárá czyſta / z ogniem miłośći Bożey wyſoko ſię do niebá wzbuiáią. Słußnie tedy (podług mniemánia mego) nioſę tę Máteryą / ná nigdy nie zgáſły ogień chwały Bożey / ktory Wielebnośći wáße / czułośćią y nabożeńſtwem Chryſtuſowi záchowuiećie. Słußnie; Bo w ſchowániu y záwiádowániu Pánieńſkim (iáko y ſámo Pogáńſtwo wierzyło) Element ten czyſty naypewnieyße ma złożenie. Nie Weſtom onym / ktore Bogá prawdziwego nie znáły: ále wam Naywyżßa Prawdá zlećiłá kágánce / że z nimi ná przyßćie iego widocznie y świetno wynisć maćie. A tá przyczyná / gdym długo myślił / komubym ſię przełożeniem Hymnow tych nasłußniey przyſłużyć miał / podáłá mi

drogę

drogę do Wielebnośći wáßych / z otuchą dobrą / iż rzecz do obiáśnienia Łáćińſkiey trudnośći nieco potrzebną / wdzięcznie ode mnie przyiąć raczyćie / y tę niegodną Ofiárę prace moiey / ogniem gorącego nabożeńſtwá ſwego / podniecáć nie zániechaćie.

Nie wielką wprawdźie względem przełożenia mego / lecz wielką względem ſámey Máteryey Stanowi ták wielkiemu / Wielebnośćiom wáßym pocztę oddawam. Nie byłem ták śmiáłym przed lat dwiemá / gdy mi z dawnego ku tym Hymnom świętym áffektu / te tylko / ktore ſię w Officiách ábo Godzinkách Nayświętßey Mátki Bożey znáyduią / ná Polſki ięzyk przeſtáwić przyßło / ábym ſię był z nimi do Wielebnośći wáßych pokazał: bo áni powołániu memu / áni dowćipowi / rzecz beſpieczną widźiałem. Jednák ſkoro od niektorych Pobożnych y mądrych Oſob Duchownych przełożenie támto nie wzgárdzone zoſtáło / á pobudkę do dálßego prácowánia z nichże tym więkßą wźiąłem : chętnie y pilno /

ile mi

ile mi Ziemiáńſkie czáſu pozwoliły
báwy / vdałem ſię ku temu / iákobym
tákową Máterya / ná iákakolwiek po-
trzebę nie Kośćiołá / ále w Kośćiele
Bogá chwalących prowadził. A prze-
to chcąc ią co naypróśćiey wydáć / nie
ſádziłem ſię na żadną okoliczną wyśmie-
nitość: ále iáko naybliżey wyrozumienia
Láćińſkiego / że káżdy ßczegulnie wierß
Polſkim wierßem / to ieſt / nie-zſtępu-
iąc z iednego ná drugi / áby ſię tym wię-
cey ßczerość Pieśni tych świętych oka-
záć mogłá / przełożyłem: przydawßy do
tego y Prozy niektore ſtárodawne świę-
te / w proſt tákże przez mię ná Polſki ię-
zyk z Láćińſkiego przywiedźione.

Godna záprawdę Melodya tá świę-
tá wielkiey wagi / vßánowánia y kochá-
nia / ktorey względem zacności zálecáć
Wielebnośćiom Wáßym nie trzebá /
wáßá to ieſt Muzyká / chwalić Bogá /
wáße vweſelenie.

Nápiſałem nieco ná zálecenie Hy-
mnow / y Pieśni tych świętych / w tám-
tym przed lat dwiemá wydániu / ktore
w domu / iáko pierwßą y máłą probę
nieumie-

nieumieiętnośći moiey oddáć mi przy-
ßło / zwłaßczá oſobie mniey tego Na-
bożeńſtwá / względem początku y ſtá-
rodawnośći Hymnow świętych wiádo-
mey / Małżonce moiey / Kśiążeczkę po-
mienionego przełożenia ich przypiſá-
wßy / dałem támże y przyczyny / ktore
mię ku tey pracey przywiodły. Lecz
Wielebnośći Wáße / godność / dá-
wność / y świątobliwość Pieśni tych
świętych dobrze wiedźieć raczyćie. Nie
táyno ieſt Wielebnośćiom Wáßym /
iáko y w Stárym y w Nowym Zakonie
záwße wielką cenę miáły. By nic wię-
cey / ſam IEZVS Zbáwićiel náß / we-
dług świádectwá dwu Ewángeliſtow /
po oſtátniey Wieczerzy / w początku
oney ćięßkiey męki / przed krwáwopo-
tną Modlitwą ſwoią Hymn Bogu z A-
poſtołámi oddawał: á od tey Głowy
á Kámieniá węgielnego ſwego Fun-
duß Pieśni pomienionych Kośćioł ś.
wziąwßy / nigdy ich z vżywánia (iáko
to y w Dźieiách Apoſtolſkich / y w Kro-
nikách Kośćielnych widźieć możemy)
nie wypußczał. Wam Naczyniom
poświę-

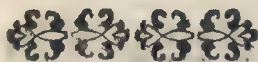
poświeconym Oblubieńcom Chryſtuſá Hymny ſłużą. Co y Mátká Wiáry świetey Kátholickiey/ Apoſtolſka Stolicá / Hymnem w poſpolitośći Pánien świetych Sioſtr onych wáßych Błogoſłáwionych iáwnie przyználá / y ná Uroczyſtość ich/ ze wßytkiemi wiernymi w rádośći wyśpiewuie.

Spiewayćieß Pánny / Chryſtuſowi poślubione tu żyiąc / dokąd wßyſcy wierni pomágáć Pieśni wáßych mogą: á gdy one Hymny w chwale Bogá wáßego śpiewáć bedźiećie / ktorych (iáko Jan świety mowi) nie zgádnie żaden / tylko niepokalánego Cechu wáßego. Niech to zdárzy Wodz wáß Niebieſki Báránek / zá ktorym idźiećie / ábyſmy przynamniey ſłucháli tych ſłodkich głoſow / á w vczeſtnictwie weſela wáßego chwalili Bogá / ná nieſkończone wiekow wiecznośći /

Amen.

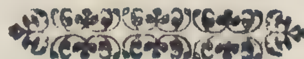

Skroce-

Skrocenie tey Przemowy.

KOmu ſię tá Przemowá długą
będźie zdáłá,
Niech wie, że ieſt w Záczęćiu, á
Oddániu cáła:
Minąć Przykłády może, mieć doſyć iednego,
Acz w káżdym z nich ieſt widźieć co oſobliwego:
Dla tego ſię po kráiách kart znáki
czyniło,
Aby ſobie przeczytał kto chce,
co mu miło.

Datá

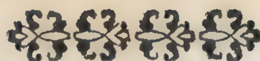
Datá Przełożenia Hymnow.

NIe z ćiemnych onych krynic, gdźie Muzy mieſzkáły,
Ktore (z Poetow bayki) wierſze w pieśń ſkłádáły :
Lecz Pánnom Liliámi Báránká páſacym,
Nád źrzodłámi zbáwienia wdźięcznie śpiewáiacym :
Piorem prawdy Kośćielney, nie trzćin płonnych grány,
Z Białey krynice wierſz ten w Hymnách świętych dány.

Roku Páńſkiego, 1646. Dniá 9. Wrześniá.

HYMNY

HYMNY KOSCIELNE,

Ták Niedźiel y Swiąt, iáko y dni inſzych, y Godźin, do Nabożeńſtwá zwyczáionych, porządkiem Czáſow y Mieśięcy Rocznych idące.

Z Brewiarzow, Dyurnałow, y z Officium Przebłogoſłáwioney Pánny, z Pátronámi Polſkimi y Szwedzkimi, tákże y do nabożeńſtwá dobrowolnego vpodobánemi, w iednę Kśiążkę zebráne.

A z Láćińſkiego ná Polſkie / podług popráwy Naywyżſzego Oycá świetego VRBANA VIII.

Przez Vrodzonego

IANA BIALOBOCKIEGO, Sekr. I. K. M. z przydániem ná końcu Prozow niektorych Kośćielnych, przełożone.

Ku czći Pánieńſtwá
Napis.

Czegoż nam v Synaczká Mátká nie vprośi,
Pánná, ktora Baránká, á on grzech náſz nośi.

H Y M N Y
Ná Cáły Rok.

Naprzod Niedźielne, poczawßy od Oktawy po Trzech Krolách, áż do Pierwßey Niedźieli w Poſt,

A od Niedźieli bliżßey dniá Pierwßego Páźdźierniká áż do Adwentu.

I. Hymn Niedźielny,
N A I V T R Z N I A.

Primo die, quo Trinitas.

W Pierwßy dźień / Troycá ktorego
Swieta / tworzy świát z niczego:
Lub gdy Stworcá Zmartwychwſtaw
Zbáwił nas / śmierć zwoiowawßy. (wßy/
Precz pozbywaymy gnuſnośći/
Wſtáiąc wßyſcy w ſkwápliwośći:
A w nocy Bogá ßukaymy/
Prorockiey mowy ſłuchaymy.

Zeby nas w prośbách przyimował /
A reką swoią rátował:
A z plugáſtwá oczyśćionych
Chćiał mieć w niebie posádzonych.
Zeby wſzytkich / chwálebnego
Czáſu y dniá ninieyſzego:
Gdy śpiewamy Godzinámi /
Nádał świetymi dárámi.
Już wżdy Oycowſka iáſnośći /
Prośim ćie / mowiąc z vſnośći:
Niech gáſną złych żądz pochodnie /
A wſzelkie ſzkodliwe zbrodnie.
Niech zmaz vydźie / niech nie páda
Ciáło / ktore ſie w nas ſkłáda:
Z iego ogniá ogień máią
Piekłá / tym bárźiey pałáią.
Prośim świátá Zbáwićielu /
Obmiy nas z ſproſnośći wielu:
A ſzczodrymi pożytkámi
Opátrz / dawſzy żyć wiekámi.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny /
A Rowny z Oycem Jedyny:
Z Duchem świetym Poćieſzenia /
Krolu wiekow bez ſkonczenia.
Amen.

Hymn II. tákże Niedźielny

NA LAVDES.

Æterne rerum Conditor, &c.

STworco wſzech rzeczy przedwieczny /
Rządząc noc / y dźień ſłoneczny:
A czáſom dáieſz wczeſnośći /
Abyś vlżywał teſknośći.
Noc podrożnym oświecáiąc /
Noc od nocy oddźieláiąc:
Już ſie dźienny wodz ozywa /
Słońcá z świátłem przywoływa.
Co Jutrzenká vſłyſzawſzy /
Śćiera mrok z niebá powſtawſzy:
A w tym ták wiele bledliwych
Wychadza z ſłákow zdrádliwych.
Już Zeglarz przybiera śiły /
A morzá ſie vćiſzyły:
Już y opoká Kośćiołá
Pieśnią grzech śćieráiąc woła.
Przeto wſtawaymy w czerſtwośći /
Kur budźi leżących w złośći:
Znák do wſtánia gnuśnym dáie /
Kur przących ſie z trząſkiem łáie.

Kuk nazad nádzieiey wzywa /
Schorzálym zdrowia przybywa :
Już zboycá miecz w pochwy wtacza /
Grześnym wiárá śie przywraca.
IEZV, zpoyźrzy ná grześnego /
Wiedź nas świátlem oká twego :
Jeśli pátrzyß / grzech vpada /
Lzámi człek zbrodni swych strada.
Ty zmysłom záświeć / świátlośći /
A zgládź wnetrzne ospáłośći :
Wprzod niech ćie głosem sławimy /
A mechći náß ślub zyśćimy.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna :
Z Duchem świetym Poćießenia /
Teraz / y w wiek bez skończenia / Amen.

Hymn III. tákże Niedźielny

NA PRIME.

Iam lucis orto sydere, &c.

IVż po weśćiu ránney Zorze /
Bogá błagaymy w pokorze :
Ze w dźienney wßeláklej spráwie /
Vchowa nas ßkod łáskáwie.

Jezyk

Jezyk niech skromi trzymáiac /
Zadnych zwad nie dopußczáiac :
Niech oczy tuląc okryie /
Ze śie w nie prozność nie wpiie.
Niech śie czyste sercá ostáną /
Niech ospáłośći vstáną :
Niech skruszy ćielesną pyche /
Napoy y potráwy liche.
Ze gdy wdźieczny dźień odeydźie /
A noc ćiemnym losem przyidźie :
Oczyśćieni przez wytrwánie /
Damy mu z chwałą śpiewánie.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna :
Z Duchem świetym Poćießenia /
Od tąd ná wiek bez skończenia / Amen.

Hymn IV. tákże Niedźielny

NA TERCYA.

Nunc Sancte nobis Spiritus, &c.

TEraz nam Duchu świątośći /
Z Oycem y Synem w iednośći :
Przybądź z miłośierdźia twego /
Wlany do sercá náßego.

 Głos /

Głos / iezyk / duch / zmysł / ruchánie /
Niech śpiewáią rozmyślánie:
Niech płomieniem miłość świeći /
Niech sie zgodą w bliźnych wznieći.
Zdarz Oycze szczyra litośći /
A rowny z Oycem w iedności:
Z Duchem świetym Poćieszenia /
Krolu wiekow bez skończenia/ Amen.

Hymn V. tákże Niedźielny

NA SEXTĘ.

Rector potens, verax Deus, &c.

RZadźco możny / Boże práwy /
Ktory miárkuiac swe spráwy:
Zdobisz zátánek iásnośćia /
A południe ognistośćia.
Vgáś rostyrkow płomienie /
Znieś szkodliwe vpalenie:
Vżycz zdrowia ćielesnego /
A pokoiu serc práwego.
Zdarz Oycze szczyra litośći /
A rowny z Oycem w iedności:
Z Duchem świetym Poćieszenia /
Krolu wiekow bez skończenia/ Am.

Hymn

Hymn VI. tákże Niedźielny

NA NONĘ.

Rerum Deus, tenax, vigor, &c.

BOże/ dźierżac bieg stworzony /
Sameś w sobie nie wzruszony:
Czás wdźieczny świátłá dźiennego
Kończysz/ nádeszćiem drugiego.
Day wieczor widźieć świátłośći /
Że nie wpádniemy w ćiemnośći:
Lecz co świeta śmierć twa dáłá /
Niech nas potka wieczna chwałá.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny /
A rowny Oycu iedyny:
Z Duchem świetym Poćieszenia /
Krolu wiekow bez skończenia/Amen.

Hymn VII. tákże Niedźielny.

NA NIESZPOR.

Lucis Creator optime, &c.

STworco świátłá dobry Pánie /
Przynoszacy dniom świtánie:
Poczatkiem świátłá nowego/
Stáwiac grunt świátá wszytkiego.

 Ktory

Ktory świt z mrokiem poślednym/
Náuczyleś zwáć dniem iednym:
Strászna przepáść tkwi przed námi/
Przyimi głos polany łzámi.
Aby duch w złośći ſpetány/
Nie był z żywotá wygnány:
Gdy nic nie myśli wiecznego/
A ſam ſie gárnie do złego.
Niech ſie w głąb niebá dobywa/
Wieczney nágrody záżywa:
Abyſmy wſzech ſzkod ſtromli/
Zbrodnie wſzytkie wymiſzczyli.
Zdarz Oycze ſzczyra litośći/
Y rowny z Oycem w iednośći:
Z Duchem świetym Poćieſzenia/
Krolu wiekow bez ſkończenia/ Amen.

Hymn VIII. tákże Niedźielny

NA KOMPLETĘ.

Te lucis ante terminum, &c.

CIebie/ gdy iuż dźień kończymy/
Wſzech rzeczy Stworco prośimy:
Abyś według twey litośći/
Miał nas w rządźie y pilnośći.

Niech

Niech ſen mija precz plugáwy/
Y ſtráſzne nocne poſtáwy:
Zgladź przećiwniká náſzego/
Broń zmázánia ćieleſnego.
Zdarz Oycze w dobroć/ ꝛc. *Iáko wyżey ná Nonie.* Amen.

W PONIEDZIAŁKI.

Tychże czáſow iáko ſię wyżey nápiſáło.

Hymn IX.

NA IVTRZNIĄ.

Somno refectis artubus, &c.

ZE ſnu ćiáło pośiliwſzy/
Wſtáiemy/ łożem wzgárdźiwſzy:
Do nas Oycze/ gdy śpiewamy
Przybądź/ ćiebie vpraſzamy.
Niechay ćie wprzod iezyk głośi/
Niech ſie twą żądzą myśl wznośi:
Że co ſpraw przed ſie weźmiemy
Od ćiebie/ świety/ poczniemy.
Niech świátłu nikną ćiemnośći/
Tákże noc dźienney świátłośći:
Żeby grzech nocą wnieśiony/
Swiátłem zoſtał wymiſzczony.

Ieſzcześ

Jeszcześ prosimy pokornie /
Ze wszelkie oddalisz zbrodnie:
A vstá ktore śpiewáią /
Niech záwsze tobie cześć dáią.
Zdarz Oycze w dobroć / etc. *Iáko wyżey ná Nonie.* Amen.

Hymn X. tegoż dniá
NA LAVDES.

Splendor Paternæ gloriæ, &c.

OYcowskiey chwały iásności /
Swiátło prowádząc z świátłości:
Swit świátłá / y zrzodło iego
Dnu ; oświecz dniá káżdego.
Przydź / gdy sie słońce schroniło /
Zábleszcz twą świátłością miło:
A promień Duchá świetego /
Wley w skrytość sercá nászego.
Oycem ćie niechay wzywamy /
Oycá łásk wszech mocnych mamy:
Oycá chwały bez skończenia /
Oddal szwánk / w grzechu zginienia.
Niech twa moc rząd nász spráwuie /
Niech zawisnych zeby skuie:

Niech

Niech złe szczeście w dobre wpráwi /
Niech nam co czynić wprost ziáwi.
Sercem niech rządzi y włada /
Niech sie w nas czystość zákłáda:
Niech wiárá pała státecznie /
Zbywszy iádu zdrad bespiecznie.
A Chrystus nász á potráwá /
Niech nas z wiáry swey nápawa:
Weselisz piymy w trzezwości /
Wlewek Duchá z wysokości.
Dzień ten niech mile vstánie /
Wstyd niech bedzie iák świtánie:
Wiárá rowna południowi /
Niech ćień nie mroczy Duchowi.
Jutrzenká świátłość przywodzi /
Z świátłością niech nam przychodzi:
W Oycu Syn wiecznie spoiony /
A w Słowie Oćiec zámkniony.
Bogu Oycu badź cześć wieczna /
Z iedynym Synem społeczna:
Z Duchem świetym Poćieszenia /
Teraz y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Primę, Tercyą, Sextę y Nonę też Hymny Poniedźiáłkowe co y Niedźielne, iáko się wyżey nápisáło.

Hymn

Hymn XI. tegoż dniá
NA NIESZPOR.

Immenſe Cæli Conditor, &c.

TWorco niebá niezmierzony/
Ktory dla świátá ochrony:
Oddzieláiąc byſtre wody/
Jałeś niebem ich przegrody.
Stánowiąc mieyſce niebieſkim/
A wzáiem ſtrumyczkom ziemſkim:
Aby ſie wod ognie bały/
Ziemie w proch nie obracáły:
Wley teraz źrzodło litośći/
Láſki twoiey dar wieczności:
Aby przez nowych zdrad ſtrzały/
Nie zniosł nas grzech záſtárzáły.
Zdarz Oycze ſzczyra litośći/
Y rowny z Oycem w iedności:
Z Duchem świętym Poćieſzenia/
Krolu wiekow bez ſkończenia/ Amen.

Ná Kompletę tenże co y Niedźielny, iáko wyżey Te lucis, &c.

WE

WE WTORKI.

Tychże czáſow, iáko ſię wyżey przy záczęćiu Niedźiel nápiſáło.

Hymn XII.
NA IVTRZNIĄ.

Conſors Paterni luminis, &c.

SPolny świátłá Oycowſkiego/
Sam świátłem świátłá dźiennego:
Noc śpiewániem przerywamy/
Bądź przy nas/ ćiebie żądamy.
Oddal ćiemnośći ſerdeczne/
Odpadź ćmy czártow bezecne:
Zniſzczay śidłá oſpáłośći/
Ze nie ſtłumią śpiących złośći.
Ták Chryſte wſzech nas ſpiknienie/
Wiernych zbaw przez odpuſzczenie:
Niech ten pożytek prosb mamy/
Ktore śpiewáiąc wſzczynamy.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny/
Y rowny z Oycem Jedyny:
Z Duchem świętym Poćieſzenia/
Krolu wiekow bez ſkończenia.
Amen.

Hymn

Hymn XIII. tegoż dniá

NA LAVDES.

Ales diei Nuncius, &c.

PTaßek dźienny Zwiáſtowniczy/
Dźień bliſki dáiąc znáć/ krzyczy:
Nas wzbudźićiel ſerc prawdźiwy
Chryſtus/ ſpraßa iuż w byt żywy.
Woła głoſem: precz z łozkámi/
A mdłość czyniącymi ſnámi:
Pobożni/ trzeźwi/ y czyśći/
Owom tuż/ wſtawaycie wßyſcy.
IEZVSA zwabmy śpiewániem/
W prośbach trzeźwich/ y z ſtekániem:
Ták modlitw gorącość płynie/
Gdy czyſtych ſerc gnuſność ginie.
Ty Chryſte ztárgay ſen oczny/
Zerwi obowiązek nocny:
Ty nas zbaw grzechu ſtárego/
A użycz świátłá nowego.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym Synem ſpołeczna:
Z Duchem świetym Poćießenia/
Teraz y w wiek bez ſkończenia.
Amen.

Ná Primę,

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę też: Hymny co y Niedźielne, iáko iuż ſą wzwyż nápiſáne.

Hymn XIV.

NA NIESZPOR.

Telluris ingens Conditor, &c.

ZIemie Budowco Naywyżßy/
Ktory grunt świátá dobywßy:
Z przeßkod wody vwolnioną
Dałeś ziemie/ nie wzrußoną.
Aby w płod ſpoſobną byłá/
Zołtym ſię kwiećiem zdobiłá:
Zyżny owoc wyſtáwiáłá/
A wdźięczną paßą dawáłá.
Rány duße pałáiącey
Spłocz źielem łáſki kwitnącey:
Aby ſwoy grzech łzámi zmyłá/
A wzrußenia złe ſtłumiłá.
Niech twym wyrokom wygadza/
Niech ku złemu nie przychadza:
Niech ſię dobr pełna ráduie/
Niech ſpraw śmierći nie koßtuie.
Zdarz Oycze ßczyra litośći/ ⁊c. *ták iáko ná Nieſporze Niedźielnym.* Amen.

F *Komple-*

Kompletá tegoż dniá táż co Niedźielna

WE SRZODY.

Tychże czásow iáko przy poczęćiu tyc Hymnow, to ieſt, przy Niedźieli maſz t nápiſáno.

Hymn XV.

NA IVTRZNIA.

Rerum Creator Optime, &c.

RZeczy Stworzco dobrotliwy /
Pátrz / á Rządźco náſz prawdźiwy:
W ſzkodliwym nam odpocznieniu
Być nie day / w ſnow pomurzeniu.
Prośimy ćie Chryſte świety /
Zgładź z nas wſzytek grzech przeklety:
Wſtáiemyć oddáć wyznánie /
Pſuiąc nocne proznowánie.
Rece wznośimy z ſercámi /
Ták iáko Prorok nocámi:
Nam ſzáfowáć náuke dawa /
Ták y Páwel świety wſtawa.

Widźi

Widźiſz złość / w czym przewiniamy /
Náſzeć ſkrytość otwieramy:
Stekáiąc prośby wznaſzamy /
Zgładź grzech ktorym vpadamy.
Zdarz Oycze wdobroć przedźiwny /
Y rowny z Oycem / Jedyny:
Z Duchem świetym Poćieſzenia /
Krolu wiekow bez ſkończenia/ Amen.

Hymn XVI. tegoż dniá

NA LAVDES.

Nox & tenebræ & nubila, &c.

NOc y ćiemnośći z chmurámi /
Swiát mieſzáiące burzámi:
Wſchodźi świátło iuż dźień świta /
Vſtąpćie Chryſtus záwita.
Wicher ziemny rwąc ſie kryie /
Z słońcá go iáſny grot biie:
Już ſie wzor wſzech rzeczy zdobi /
Z twarzy słońcá bláſk to robi.
Tyś nam ſam znáiomy Chryſte /
Cwbie w proſt y w ſerce czyſte:
Płáczem y pieśnią prośimy /
Niech okiem twym zmyſł wodźimy.

Wiele zdrad w rzeczách świát kryie /
Niech ie twa świátłość rozbiie:
Tyś práwa świátłość wieczności /
Z twarzy twey doday świátłości.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Z Duchem świetym Pocieszenia /
Teraz y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę, też są Hymny co y Niedźielne, iáko iuż wyżey nápisáne.

Hymn XVII.

NA NIESZPOR.

Cæli Deus sanctissime, &c.

NJebá Przenaswietszy Boże /
Ktory grunt nadobney Zorze:
Zdobisz ognistą białośćią /
Nádáiąc wdźieczną świátłośćią.
Typromienność dniá czwartego /
Stáwiąc kołá słonecznego:
W porządku wiedźiesz mieśiące /
A Gwiazdy rożnie chodzące.

Abyś dniom y czásom nocnym /
Rozeym skończeniem widocznym:
K temu y Nowiom Mieśięcznym /
Dał ich znákiem dostátecznym.
Oświeć ludzkie serdeczności /
Rácz zgłádźić duszne sprosności:
Odkuy grzechowe okowy /
Obal ćieżar vczynkowy.
Zdarz Oycze szczyra litośći /
Ktowny / ⁊c. *iáko ná Nieszporze Niedźielnym.* Amen.

Ná Kompletę tenże co y w Niedźielę, iáko iuż wyżey.

WE CZWARTKI.

Tegoż czásu iáko y przy záczęćiu Niedźiele wyżey iest nápisáno.

Hymn XVIII.

NA IVTRZNIA.

Nox atra rerum contegit, &c.

NOc czarna świát ten okryłá /
Ziemie wszech farb pozbáwiłá:
My prośimy przez wyznánie
Cie / Sędźio práwy serc / Pánie.

Abyś zniosł z nas niepráwośći /
A zmył z nászych serc sprosznośći:
A łáskę Chryste dárował /
Ktoraby się grzech hámował.
Duch áto w lenistwie gnije /
Grzech żądło w nim z iádem kryie:
Chce przyść do táiemnic wielá /
Szukáć ćię Odkupićielá.
Ty oddalay mgłę ćiemnośći /
A iák naybárziey z wnetrznośći:
Zeby się w świętym ćieszyłá
Swiatle / y w nim być śpieszyłá.
Zdarz Oycze w dobroć przedziwny /
A rowny z Oycem / Jedyny:
Z Duchem świętym Poćieszenia /
Krolu wiekow bez skończenia / Amen.

Hymn XIX. tegoż dniá

NA LAVDES.

Lux ecce surgit aurea, &c.

OTo złoty świt powstáie /
Niech mgłá ślepoty precz táie:
Ktora nas długo w szwánk srogi /
Grzechem sprowádźiłá z drogi.

To świátło niech świeći wdźięcznie /
Ma nas czystych sobie wiecznie:
Nic nie mowmy zdrádliwego /
Nie knuymy nic táiemnego.
Ták nam dźień niech zeydźie z lekká /
Ze kłamny iezyk / ze reká /
A oczy śliskie nie pádna
Ná zmázę ćiáłá szkárádna.
Szpieg stoi tudźieß nád człekiem /
Ktory w nas zupełnym wiekiem
Wgląda / y w násze czynienia /
Od ráná áż do zmierzchnienia.
Bogu Oycu badź cześć wieczna /
Z iedynym Synem społeczna:
Z Duchem świętym Poćieszenia /
Teraz y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę, też Hymny co y Niedźielne, iáko wyżey sa nápisáne.

Hymn XX. tegoż dniá

NA NIESZPOR.

Magnæ Deus potentiæ, &c.

WJelkiey mocy Boże święty /
Ktory rodzay z wod poczęty:

Cześć chowaſz w wodách głeboko /
Cześć wznośiſz piory wyſoko.
Pławny wodą okrywáiąc /
Powietrzny rosą ſkrapiáiąc:
Aby iedney z pokolenia /
Rożne miáły ſwe złożenia.
Day ſłużkom twym wſzytkim w zgodźie /
Oczyśćionym w krwáwey wodźie:
Aby w grzechy nie wpadáli /
W teſkliwą śmierć nie zgadzáli.
Niech nikt we złym nie vpada /
Niech ſie chlubą nie przekłada:
Aby Duch nie zgáſt ſtłoczony /
Duch nie vpadł wynieśiony.
Zdarz Oycze ſzczyra litośći /
Y rowny z Oycem w iednośći:
Z Duchem świetym Poćieſzenia /
Krolu wiekow bez ſkończenia / Amen.

Ná Komplećie tenże co y w Niedźielę
Te lucis, &c.

W PIATKI.

Tegoż czáſu iáko przy záczęćiu Hymnow Niedźielnych ieſt nápiſáno.

Hymn

Hymn XXI.

NA IVTRZNIA.

Tu Trinitatis Vnitas, &c.

TY świetey Troyce iednośći /
Rządząc świát w wielkiey możnośći:
Day vcho chwały śpiewániu /
Miey pieśń w náſzym ſpoczywániu.
Bo wſtáiemy z łożá ſwego /
Pod czás pokoiu nocnego:
Abyſmy grzech odpraſzáli /
Przez ćie ran zleczenie bráli.
A tym co Dyabeł zdrádliwie /
W nocy nam ſpráwił ſzkodliwie:
Niechay rzući z wyſokośći /
Moc twey świetey chwálebnośći.
Niech ſproſność ćieleſna ginie /
Niech sercá gnuſność ominie:
Niech grzech z záráženia ſwego /
Nie ćmi ogniá duchownego.
Ták prośim Odkupićielu /
Oświeć nas Oświećićielu:
Że przy tey wſzech dni świátłośći /
Nie wpádniem w żaden czyn złośći.

Zdarz Oycze w dobroć przedziwny /
A rowny z Oycem Jedyny:
Z Duchem świetym pocieszenia /
Krolu wiekow bez skończenia / Amen.

Hymn XXII. tegoż dniá

NA LAVDES.

Æterna Cæli gloria, &c.

WJeczna chwało wysokośći /
Chwálebna ludzka vsności:
Synu wzwyż Gromowladnego /
Płodźie wnątrza Pánieńskiego.
Poday ręki gdy wstáiemy /
Niech vmysł trzeźwi dźwigniemy:
Ku chwale Bożey pałáiąc /
Powinne dźięki oddáiąc.
Jutrzenká iuż schodząc świta /
Goniec przed słońcem záwita:
Spadáią nocne ćiemnośći /
Oświeć nas wieczna świátłośći.
A w sercu náßym zostawßy /
Z świátá tego noc wygnawßy:
Przy końcu czáśu káżdego /
Rácz strzedz vmysłu czystego.

Naprzod

Naprzod wiárá wyßukána /
Niech w sercu trwa mocno wśiána:
Wtora niech śie vsność rodźi /
Te więkßą miłość przywodźi.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z iedynym Synem społeczna /
Z Duchem świetym Pocieszenia /
Teraz y w wiek bez skończenia / Amen.

Ná Primę, Tercya, Sextę y Nonę, tegoż dniá Hymny też co y Niedźielne, iuż w zwyż nápiſáne.

Hymn XXIII. tegoż dniá

NA IVTRZNIA.

Płaſmator Hominis Deus, &c.

BOże / Vtworco człowieczy /
Ty wßytkie śam tworząc rzeczy:
Kazałeś wywodźić źiemi /
Zwierz z robáctwy czołgliwemi.
Ktory wßech ćiał ogromnośći
Ożywiwßy / z słow możnośći:
Aby w porządku służyły /
Człeku poddałeś ich śiły.

Odpądź

Odpadź od ſług Dworu twego/
Gdy cokolwiek nieczyſtego:
Lub ſie wtrąca w obyczáie/
Lub do vczynkow ſie wdáie.
Ziść zapłáte rádośćiámi/
Opátrz łáſki twey dárámi:
Odkuy roſtyrkow káydany/
Przypni pokoy pożądány.
Zdarz Oycze ſzczyra litośći/
Y Rowny z Oycem w iednośći:
Z Duchem świetym poćieſzenia/
Krolu wiekow bez ſkończenia/ Amen.

Ná Komplećie tenże bywa tego dniá, ktory w Niedźielny wzwyż nápiſány nay-dźieſſ.

W SOBOTY.

Tychże czáſow iáko przy záczęćiu Hymnow Niedźielnych maſſ wyrážono.

Hymn XXIV.
NA IVTRZNIA.

Summæ Deus Clementiæ, &c.

WIelkiey Boże łáſkáwośći/
Sprawco świátowey wielkośći:
W Iſto-

W Iſtoćie/ y iednoiſty
Boże/ y w Troycy Troiſty.
Láſkaw rácz náſze z śpiewániem
Łzy przyimowáć / z ſmiłowániem:
Abyſmy przez ſerc obmyćie/
Mogli ćie záżyć obſićie.
Ledźwie/ y ſam wnątrz w chorobie/
Grzey świetym ogniem ku ſobie:
Leżąc ćiáłom przepaſánym/
Nie day być w grzech wyuzdánym.
Ze ktorzy tu nocne chwile/
Teraz prześpiewuiem mile:
Wſzyſcy otrzymamy żyźnie/
Dáry w chwálebney Oyczyźnie.
Zdarz Oycze w dobroć przedźiwny/
Y rowny/ ꝛc. *Iáko ná Iutrzni Niedźielney.* Amen.

Hymn XXV. tegoż dniá
NA LAVDES.

Aurora iam ſpargit polum, &c.

IVtrzenká iuż Zorze śieie/
Już ná ziemi dźień bieleie:
Swiátły promień bije z ćieniá/
Precz iuż wſzelkie pośliznienia.
Nocne

Nocne ſtrászydłá znikayćie/
Duszne winy vpadayćie:
Cokolwiek z ćieniow ſtrásznego
Noc wnioſłá z grzechem. Nic z tego.
Ze ráno co przy ſkończeniu/
Tu prośimy w vniżeniu:
Swiátłośćią nam wdźięcznie wznidźie/
Gdy z rádośćią świátá przyidźie.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym ꝛc. *Iáko ná Laudes Niedźielnych.* Amen.

Ná Primę, Tercyą, Sextę y Nonę, w tenże dźień Hymny Niedźielne, ktore nápiſáne iuż ſą wyżey.

Hymn XXVI. tegoż dniá NA NIESZPOR.

Iam Sol recedit igneus, &c.

IVż słońce zśiada ognıſte/
Tyś iedność świátło wieczyſte:
Troyco święta/ do náſzego
Wley miłość ſercá ćiemnego.

Ráno

Ráno ćię chwały wierszámi/
W wieczor ſtawmy prośbámi:
Day nam czołobitnie ćiebie
Wychwaláć z świętymi w niebie.
Amen.

Ná Komplećie tegoż dniá iedenże Hymn co y Niedźielny, to ieſt, Te lucis ante terminum, &c.

POWTORE

Hymny Roczne dwá ná Niedźiele, poczawszy od Oktawy Zielonych Swiątek, áż do Niedźiele bliższey dniá pierwszego Paźdźierniká.

Mimo ktore dwá Hymny Niedźielne, to ieſt Iutrzenney y Laudeſowy (záráżem tu niżey wpiſáne) tedy inszych dni y Godźin, czáſu dopiero miánowánego, też wszytkie Hymny, ktore w wyższym czáśie tu z początku widźisz, máią być odpráwowáne.

Hymn

Hymn XXVII. ieden z tych dwu czásu tegoż Niedźielny

NA IVTRZNIĄ.

Nocte surgentes vigilemus omnes, &c.

POwstáiąc w nocy / wszyscy czuymy wzáiem /
Záwsze báwiąc myśl w Psalmiech / á gdy wstáiem :
Spiewaymy Pánu / wziąwszy w głosy zgodne
Hymny łágodne.
Zeby Krol świety spolnie śpiewáiących /
Z swemi Swietymi : raczył w dwor żyiących
W niebo nas przenieść / á dał z nimi wiecznie
Tám żyć bespiecznie.
Co niechay zdárzy Bostwo vwielbione /
Oycá y Syná / z świetym ziednoczone
Duchem / ktorego ná wszytek śie zlałá
Swiát cześć y chwałá.
Amen.

Hymn XXVIII. drugi z tych dwu tegoż czásu Niedźielny

NA LAVDES.

Ecce

Ecce iam noctis tenuatur vmbra, &c.

OTo iuż nocne ćiemnośći niszczeią /
Swiátło z Jutrzenką nadobnie śie śmieią:
Pánu wszech rzeczy w Pieśniách śie korzymy /
Głosem prośimy.
Aby vpádłych litośćiwy / wszego
Bolu nas zbáwił / á zdrowia dobrego
Vżyczył / dawszy z dobr wiecznych bez miáry
Pokoiu dáry.
Niechże to zdárzy Bostwo vwielbione /
Oycá / y Syná / z świetym ziednoczone
Duchem / ktorego ná wszytek śie zlałá
Swiát cześć y chwałá.
Amen.

Inszych wszytkich tych dni y Godźin czásu pomienionego też Hymny wzwyż nápisáne, to iest od Oktawy po Trzech Krolách do pierwszey Niedźiele w Post; á od Niedźiele blizszey dniá pierwszego Páździerniká, áż do Adwentu idące.

W ADWENT
Hymn XXIX.
NA NIESZPOR.

Creator alme Syderum, &c.

STworco zacny wyſokości/
Wiernych ná wieki światłości:
Chryſte wſzech Odkupicielu/
Vſłyſz głos vpádłych wielu.
Ktory/ áby czárt zdrádliwie/
Nie zgubił świátá żárliwie:
Paláiąc miłością mdłego/
Leczyſz człeká vpádłego.
Ktory w obecz złość świátową
Chcąc wypłácić/ ſam Krzyżową:
Z Pánny Przybytku świątości/
Wchodźiſz Ofiára czyſtości.
Twey mocy/ y chwale ninie
Jmieniu/ ktore wprzod ſłynie:
Dwor niebieſki/ y Czárt z ſwymi
Drżąc kleká/ z woyſki ćiemnymi.
Ciebie prośim/ w oſtáteczny
On dźień Sędźio/ wſzech waleczny:
Ore-

Orężem łáſki niebieſkiey
Broń nas/ mocy dyabelſkiey.
Cześć/ ſławá/ y chwałá wſzędźie/
Niech Oycu y z Synem będźie:
Y z Duchem świętym ſpołecznie/
Ná wiek nieſkończony wiecznie/ Amen.

Hymn XXX. w Adwent
NA IVTRZNIą.

Verbum ſupernum prodiens, &c.

SŁowo ſchodząc z wyſokości/
Z łoná Oycowſkiey wieczności:
Ktoryś wſpárł świát Národzeniem/
Biegu czáſow wypełnieniem.
Rácz być teraz duſz świátłością/
A pal ich ſwoią miłością:
Zeby duch zbywſzy márności/
Był pełen niebá rádości.
Ze gdy Trybunał Sędźiego/
Da złych do ogniá wiecznego:
A wdźięczny głos w zgotowáne
Niebo záprośi/ wybráne.
Nie karmią ogniá czarnego/
Będźiem z wichru piekielnego:

Lecz z Twarzy Boſkiey obecznie /
W niebie weźmiem rádość wiecznie.
Oycu / y z Synem w iedności /
Y tobie Duchu świątośći:
Jáko byłá / niech obfita
Przez wſzelki wiek cześć roſkwita/ A.

Hymn XXXI. tákże przez Adwent

NA LAVDES.

En clara vox redarguit, &c.

O To głos iáwny z łáiániem /
Wſzelka ſkrytość brzmi wołániem:
Iuż ſen z oczu niech precz leći /
Z wyſoká ſie IEZVS świeći.
Gnuśne ſercá niech iuż wſtáia /
Ná ziemi ſie nie waláia:
Iuż bláſk z nowey wſtał świátłośći /
Ná zniesienie wſzelkich złośći.
A to nam Báránek dány /
Zeby zniosł dług obwiązány:
Wſzyſcy ſie z płáczem zbieraymy /
Odpuſzczenia vpraſzaymy.
Ze gdy znowu świtáć bedźie /
A ſtráchem świát ściśnie wſzedźie:
Win

Win nie zechce być karániem /
Lecz nas ſchroni ſmiłowániem.
Moc / ſławá / chwalá bez końcá /
W iedno z Synem Bogá Oycá:
Y z Duchem świetym rádośći /
Niech trwa na wiekow wiecznośći/ A.

Ná inſe Godźiny wſzytkie przez tenże Adwent Hymn wzwyſz nápiſány Nieſzporny ſłuży.

W BOŻE NARODZENIE

Hymn XXXII.

NA NIESZPOR.

Chriſte Redemptor omnium, &c.

C Hryſte tyś wſzech odkupieniem /
Ciebie przed świátá ſtworzeniem:
Oycá z Oycowſkiey zacnośći /
Zrodźił Oćiec wyſokośći.
Tyś iáſność / tyś świátłość Oycá /
Tyś wſzytkich vfność bez końcá:
Pátrz ná prośby łez wylánych /
Twych przez wſzytek świát wybránych.

Rácz pomnieć / Stworco wßytkiego /
Ześ niegdy ćiáłá náßego:
Z Pánny świetego brzemienia /
Wźiął postáć od Národzenia.
Toć dźień dźiśieyßy przywodźi /
Ktory przez krąg roku chodźi:
Ześ od Oycá z Máiestatu /
Sam zßedł ná zbáwienie świátu.
Ziemiá go / niebo z morzámi /
A wßytko co pod niebámi:
Sprawcę nowego zbawienia /
Wita pieśnią odnowienia.
A my ktorych święte twoie
Krwie drogiey skropiły zdroie:
Ná dźień Národzenia twego /
Dań nieśiemyć Hymnu tego.
IEZVśIE bądź pochwalony /
Z Przeczystey Pánny zrodzony:
Z Oycem / y Duchem świátłośći /
Ná nieskończone wiecznośći / Amen.

Hymn XXXIII. tegoż Swiętá
NA LAVDES.
A Solis ortus cardine, &c.

OD Wschodu / gdźie słońce wstáie /
A gdźie źiemi koniec dáie:

Chry-

Chrystus Pan ma być chwalony /
Z Pánny Máryey zrodzony.
On święty co wieczność stworzył /
W służebne sie Ciáło złożył:
Ciálem ćiáłu dał zbáwienie /
Chcąc záchowáć swe stworzenie.
W Przeczystey Mátki wnętrznośći /
Przyßłá łáská z wysokośći:
Záwiera wnątrz cney Dźiewice /
Niewiádome Táiemnice.
Domek sercá wstydliwego /
Wnet Kośćiołem Bogá swego:
Bez mężá Pánná niewinná /
W żywoćie poczęłá Syná.
Ná tym sie rodząc gruntuie /
Że go Gábryel zwiástuie:
Że go w niey z sercá chętnego /
Poznał Chrzćićiel zámknionego.
Chćiał być ná śienie złożony /
Złob mu nie był vprzykrzony:
A kęs mleká potrzebuie /
Ten / co y ptaßká stráwuie.
Chor sie weseli niebieski /
Głos śpiewa Bogu Anyelski:
Dał sie Pásterzom iáwnego /
Zá Pásterzá / Stworcá wßego.

IEZV tobie bądź cześć chwała/
Zeć Matka Panna zostałá:
Z Oycem/ y Duchem świątłośći/
Ná nieskonczone wiecznośći/ Amen.

Ná inße wßytkie Godżiny Hymn Nießporny, lubo ktoryć z tych dwu Brewiarz ábo Dyurnał vkaże.

MŁODZIANKI.

Hymn XXXIV.

NA NIESZPOR.

Saluete flores Martyrum, &c.

WItayćie Męczeńskie kwiatki/
Was ledwie co ná świát z mátki:
Zniosł śmierći Chrystusá chćiwy/
Ják Rożyczki wiátr pierzchliwy.
Pierwße bićie wy Chrystowych/
Trzodko młoda/ Ofiar nowych:
Dźiatki tuż przed Swiątyniámi/
Igracie w wiankach z Pálmámi.

Chwała tobie Krolewicze/
Ktoryś sie rodźiß z Dźiewice:
Z Oycem/ y Duchem świátłośći/
Ná nieskonczone wiecznośći/ Amen.

Hymn XXXV. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIA.

Audit Tyrannus anxius, &c.

SLyßy Tyran zátrwożony/
Ze Krol Krolow Narodzony:
Rządźcá cżći Izráelowey/
Pan Stolice Dawidowey.
Głupiec woła/ z tey nowiny
Pedźi mię nástępcá inny:
Zołnierzu idź/ bierz miecz ßybki/
Zliy krwią dźiećinne kolebki.
Coż wżdy tą złośćią spráwuie:
Coż Herod grzechem zyskuie:
Jeden śmierćiámi zámkniony/
Zdrow iest Chrystus wynieśiony.
IEZVSIE tobie bądź chwałá/
Zeć Mátká Pánna zostałá:
Z Oycem/ y Duchem świátłośći/
Ná nieskonczone wiecznośći/ Amen.

Ná inße wßytkie Godźiny Hymn Nieśporny, lub ktory z tych dwu wzwyż nápiſánych Brewiarz ábo Dyurnał vkaże.

TRZY KROLE.

Hymn XXXVI.

NA NIESZPOR.

Crudelis Herodes, Deum &c.

O Krutny Herodźie / Bogá
Krolem przyść. Cożći zá trwogá:
Nie wydźiera śmiertelnego
Krolestwá/ Dawcá wiecznego.
Szli Krolowie / gdy vyźrzeli
Gwiazdę / z ktorey wodzá mieli:
Swiátłá świátłem dochadzáią/
Dárámi Bogá wyznáią.
W czystego strumieniá kąpiel /
Báránek niebieski wstąpił:
Grzechu nie máiąc ná sobie/
Zmył go z nas w swoiey osobie.
Nowa iákaś moc śie dźieie /
W stągwiach wodá czerwienieie:
Ná głos

Ná głos áby winem byłá /
Wnet wodá swoy tryb zmieniłá.
Ty IEZV bądź pochwalony/
Ktoryś Pogánom ziáwiony:
Z Oycem / y Duchem świátłośći/
Ná nieskończone wiecznośći / Amen.

Hymn XXXVII. tegoż Swiętá.

NA LAVDES.

O sola magnarum Vrbium, &c.

O Miásto z naywiekßych sámo /
Wiekße Bethleem / żeć dano
Z niebá wodzá ná zbáwienie /
Wćielonego Narodzenie.
Ktory Gwiazdá krąg słoneczny/
Przechodząca y Mieśieczny:
W Przyßciu ná świát vkazány/
W Ciáło ziemskie Bog odźiány.
Gdy go Mędrcy oglądáli /
Troiákie mu dáry dáli:
Pełniąc ślub / przynoßą oto
Mirrhe/ Kádźidło/ y Złoto.
Znákiem że Bog y Krol wieczny/
Skarb iest / á dar w zápách wdźięczny:
Kádźi-

Rádźidło y Mirrhá z Sábby/
Grobu iest znák ten proch słáby.
IEZVŚIE bądź pochwalony/
Ktoryś Pogánom zıáwiony:
Z Oycem/ y z Duchem świátłośći/
Ná niekończone wiecznośći/ Amen.

Ná inſze wſzytkie Godźiny tego Swiętá Hymn Nieſporny, ábo ktory z tych dwu wzwyż opiſánych, Brewiarz lub Dyurnał vkázuie.

PRZESTROGA.

Ná Nowe Láto iednež Hymny, co y Bożego Národzenia, y przez Oktawy Swiąt wzwyż położonych tez Hymny należą.

W POST WIELKI.

Hymn XXXVIII.

NA NIESZPOR.

Audi benigne Conditor, &c.

V Słyſz Tworco dobrotliwy/
Náſz głos z płáczem żáłobliwy:
Ktory

Ktory gdy ten Post święćimy/
Przez dni czterdźieśći toczymy.
Cny Bádáczu serc skrytośći/
Ty wieſz śił náſzych słábośći:
Day ku tobie náwroconym/
Láskę grzechem odpuſzczonym.
Silesmy ć wprawdźie zostáli/
Lecz odpuść/ gdyśmy wyználi:
Ku chwale Jmieniá twego/
Bądź lekárzem ludu mdłego.
Doday náſzemu kárnośći
Ciáłu/ z cnot strzemięźliwośći:
Niech zbytkow wſzelkich przestáią/
Sercá postem grzech zbywáią.
Zdarz Troyco Błogosłáwiona/
Spraw iednośći niezbrodzona/
Ze sie twym w nagrodę stánie/
Dárow Postu oddawánie/ Amen.

Hymn XXXIX. tákże w Post

NA IVTRZNIACH.

Ex more docti myſtico, &c.

Z Wyczay z náuką świętą wźięty/
Záchowaymy w ten Post święty:
Po dźie-

Po dźieśieć dni wyliczáiąc
Czterykroć / á w Post ich dáiąc.
Zakon / y Prorocy pierwszy
Ten Post czćili / á naymilszy
Chrystus go świećił / wszelkiego
Grunt y Krol czáśu ludzkiego.
Ztąd trzebá nam poskromienia /
Słow / nápoiow / y iedzenia:
Snow / żártow / á pilnieyszymi
Bądźmy nád strażámi swemi.
Strzeżmy śie też szkod niezbednych /
Ktore są zgubą serc błędnych:
A nie daymy z omámienia /
Zboycy mieysc do záráženia.
Gniew zapálczywy błagaymy/
Przed Sędźią z pláczem stekaymy:
Wołaymy / twarz swą skłániáiąc /
Mowmy / wszyscy vpadáiąc.
Nárázilismy z swych złośći/
Boże twoiey łáskáwośći:
Vdźiel nam z niebá gornego /
Dawco Odpustu świetego.
Pomni / żeśmy twym stworzeniem/
Choćći słábym vlepieniem:
Nie dáy bráć czći Pánstwu swemu /
Z rąk twych (prośim ćię) drugiemu.

Rozwiąż

Rozwiąż grzech / ktory czynimy /
Przyczyń dobr / o co prośimy:
Byśmy śie k tobie stosowáć
Mogli tu / á tám krolowáć.
Zdarz Troyco Błogosłáwiona /
Day iednośći nie zbrodzona:
Ze śie twym z nágrodą ostánie /
Dárow Postu oddawánie / Amen.

Hymn XL. tegoż czáśu przez Post

NA LAVDES.

O Sol salutis, intimis &c.

O Słonce / sług twych zbáwienia /
IEZV dla serc oświecenia:
Gdy iuż noc przed wdźiecznym schadza
Dniem / ktory ten świát odradza.
Czáśu przyiemność dáiący /
Day przez strumień łez płynący:
Obmyć serc ofiárę bitą /
Czcząc ią miłośćią obfitą.
Z źrzodłá / zkąd płynęły złośći /
Poydą záwsze łzy żáłośći:
Jeśli pokuty karánie /
Sercá vymie wyuzdánie.

Dźień

Dźień twoy Pánie dźień záwita /
W ktorym zás wßytko rozkwita:
Ćießmy sie y my / ku drodze
Przyßedßy / ręką twey wodze.
Ćiebie gmách świátá w skłonnośći /
Niech czći Troyco łáskáwośći:
A my nowi smiłowániem /
Daymy nową cześć śpiewániem / A.

NIEDZIELA PO SRZOdopośćiu Biała, ktorą *Passionis* zowią.

Hymn XLI.

NA NIESZPOR.

Vexilla Regis prodeunt, &c.

ZNák wschodźi Krolá możnego /
Swieći moc Krzyżá dźiwnego:
Ná ktorym żywot vmiera /
A śmierćią żywot otwiera.
Ná tym zránion włocznie złosney
Ostrzem / niepráwośći sprosney:
Chcąc náße zmyć splugáwienie /
Toczył krwi z wodą strumienie.

Pełni

Pełni sie / co dawno wrożył
Wierny Dawid / gdy wierß złożył:
Mowiąc / że w Narodách wßedźie /
Bog od drzewá Krolem będźie.
Drzewo śliczne y rumiáne /
W ßkárłat Krolewski odźiáne:
Ná wybor pniem godnym wźięte /
Trzeć sie o Członki ták święte.
Szczęśliwe's rámionmi / ktore
Wzniosły skarb wiecznośći w zgorę:
Wagąmes sie Ciáłu sstáło /
Piekłus zdobycz odebráło.
O Krzyżu / witay vfánie /
W to ćießkich mąk rozmyślánie:
Przyday dobrym pobożnośći /
A złym odpuść niepráwośći.
Ty Troyco źrzodło zbáwienia /
Miey chwałę wßelka stworzenia:
Ktorym przez twoy Krzyż wygránie
Dáieß / day nagrodę zá nie / Amen.

Vważánie przy tymże Hymnie, że go záżywa Kośćioł ś. y ná Swiętá Krzyżá ś. iáko ná dźień Náleźienia dniá 3. Máiá, y Podwyżßenia dniá 14. Wrześniá. Tedy ná dźień Náleźienia, w tym wierßu,

ktory tu ieſt w Hymnie raczka náznáczony, miáſto W to ćieſzkich mąk rozmyślánie *mowić* W to weſołe Zmartwychwſtánie.

A w dźień Podwyżßenia, miáſto tego oboygá, mowić W to Zwyćieſtwá rozmyślánie.

W Biała záś Niedźielę, wßytek ták iáko ieſt wzwyß nápiſány, należy áż do Wielkiego Czwartku.

Hymn XLII. tegoż czáſu NA IVTRZNIA.

Pange lingua glorioſi, Lauream &c.

SŁaw iezyku nieſłycháną/
Srogiey bitwy wygráną:
A przy Krzyżowey wyſtáwie/
Cny tryumf ſtaw náiáwie.
Iák Odkupićiel świat ſpiera
Zwyćieſtwem/ gdy vmiera.
Z Oycá w ſtworzeniu Pierwßego/
Zal Stworcá miał zgubnego:

Gdy

Gdy iábłkiem ßkodnie zdrádzony/
Iedząc w śmierć był wpráwiony:
Pan támże drzewo náznáczył/
By z drzewá ßkod doyść raczył.
Tego ták náße zbáwienie/
Chćiáło przez ſwe zrządzenie:
Zeby zdraycá odmian wielu/
W ſwymże vpadł fortelu:
A z tąd rátunek przychodźił/
Zkąd Zboycá rána ßkodźił.
Gdy tedy przyßłá świetego/
Pełność czáſu onego:
Z Zamkow Oycowſkich ſpußczony/
Stworcá świátá zrodzony:
Y z wnetrznośći czyſtey Pánny/
Przyßedł Ciáłem odźiány.
Płácze w dźiećinney oſobie/
W śćiſłym złożony żłobie:
W pieluchy Członeczki Boże/
Mátká Pánienká wiąże:
Rece/ Nogi Boſkiey śiły/
W ćiáſną ſie związ złożyły.
Niech zoſtawa wiekom trwáła/
Nayświetßey Troycy chwáłá:
Rowna Oycu/ y Synowi/
Sliczność tákże Duchowi:
Imie w Troycy iedynego/
Sławą świátá wßytkiego/A.

Hymn XLIII. tegoż czásu NA LAVDES.

Lustra sex qui iam peregit, &c.

LAt iuż trzydźieśći przeżywszy/
Czás zwrostu Ciáłá spełniwszy:
Odkupiciel sam ochotnie/
Dał sie vmeczyć stomotnie:
Báránek wzwyż ná Krzyż dány/
Ná drzewie ofiárowány.
Zołć oto piie/ y mdleie/ (tkwieie:
Cierń/ Gwożdźie/ Włocznia w nim
Wdźięczne Ciáło przebodźione/
Krew y wodá wywiedźione:
Niebu/ morzu/ świátu/ ziemi/
Obmyćie strumieniami temi.
Krzyżu nádewszytkie stały
Drzewá/ sam szláchetney chwały:
Zaden lás nie ma tákiego/
W rodzay krzewność kwiát godnego:
Słodkość drzewá/ słodkość żelaz/
Słodki niosą ćiężar teraz.
Skłoń gáłęzie drzewo z gory/
Spuść Członki wypięte z skory:
A sro-

A srogość vmnieyszay one/
W ktorey iesteś vrodzone:
A Ciáło Krolá wiecznego/
Lekuchno złoż ze pniá twego.
Ty sam masz dostoyność z sławą/
Nieść świátá Ofiárę krwáwą:
A wieść do brzegu pewnego/
Korab świátá zginionego:
Ktorego Krew święta zlałá/
Płynąc Báránkowi z ćiáłá.
Swiętey niech trwa ná wieczności/
Troycy cześć chwałá wdźięczności:
Rownie Oycu/ y Synowi/
Ozdobá wzáiem Duchowi:
Jmie w Troycy iedynego/
Niech chwali krąg świátá tego/ A.

WIELKANOC.

Hymn XLIV.

NA NIESZPOR.

Ad Regias Agni dapes, &c.

BAránkiem Krolewskim częzeni/
A z szat biáłych ozdobieni:

 Po prze-

Po prześciu morzá krwáwego /
Slawmy Chrystá wielmożnego.
Miłość Boska w nim spráwuie /
Że nas Krwią świętą cześtuie:
Cnych Członkow ofiáre Ciáłá /
Miłość / Káplan / zábiiáłá.
Podwoy widząc krwią skropiony /
Anyoł mśćią záiuszony:
Swym sie morze w puł dzielilo /
Nieprzyiaciol potopilo.
Już nam Páschá Chrystus dány /
On Páschá zámordowány:
A żyżnym sercom w czystości /
Stał sie Przáśnikiem szczerości.
O niebá Ofiáro práwa /
Pokłonći Piekło oddawa:
Krepy śmierć przez ćie strácilá /
Skárby żywotá wroćilá.
Zwyćiężcá w moc czárty wziąwszy /
Chrystus / swoy znák rozwinąwszy:
Niebo otwiera / ietego
Krolá wiedźie piekielnego.
Abyś był serc wiekotoczną /
IEZV rádość Wielkonocną:
Od śmierći grzechow zginionych /
Wybaw znowu odrodzonych.

Badź Oycze Boże chwalony /
Z Synem / ktory pogrzebiony
Wstał z martwych / y Duch świátłości
Niech ma chwałe ná wieczności / A.

Hymn XLV. tegoż Swiętá.

NA IVTRZNIA.

Rex sempiterne Cælitum &c.

KRolu niebieskich woysk wieczny /
Stworco wszech rzeczy státeczny:
Rownyś przed wiekow bytnośćią /
Syn Oycu záwsze istnośćią.
Gdy sie świát wszczynał / ty spráwiasz /
Że Obraz twey Twarzy ziáwiasz:
Dáney w Adámie / zacnego
W glinęś wlepił Duchá twego.
A gdy zdrad dyabelskich śiłá /
Narod ludzki splugáwiłá:
Ty wziąwszy Ciáło / skázoną
Postáć czyniß odnowioną.
Ty wprzod / gdy sie z Pánny rodźiß /
Teraz zás z grobu wychodźiß:
Nas zsobą od pogrzebionych /
Chceß mieć iuż z grobu wskrzeßonych.

Ty trzodę Pásterz wieczności
Myieß Krztu wodą pięknośći:
Tá iest sercá oczyßczeniem /
Tá iest grzechu pogrzebieniem.
Náß dług z dawną zostáiący /
Wypłacaß / z Krzyżá wiſący:
Dałeś náßemu bogaćie
Zbáwieniu Krew / ku zapłáćie.
Abyś był serc wiekotoczna / ꝛc. *iáko w wyżßym.* Amen.

Hymn XLVI. tegoż Swiętá.

NA LAVDES.

Aurora Cælum purpurat, &c.

IVtrzenká niebo rumieni /
Obłok śię w rádość chwał mieni:
Swiát śpiewáiąc tryumfuie /
Piekło z trząſkiem vtyskuie.
Gdy on Krol mocy zupełney /
Z iáskinie śmierći piekielney:
Oycow Senat do wolnośći
Wiedźie ná żywot wiecznośći.
Ktorego grob wielka śiłá /
Strażey kámieniem nákryłá:
Wygrał

Wygrał zwyćiężcá / á włásnym
Pochował śmierć grobem ćiásnym.
Dosyć łzom / dosyć grobowi /
Dosyć dáno iest żalowi:
Powstał / ktory śmierć zhołdował /
Ták świetny Anyoł zwiástował.
Abyś był serc wiekotoczna / ꝛc. *iáko w wyżßym.* Amen.

BOŻEWSTAPIENIE.

Hymn XLVII.

NA NIESZPOR.

Salutis humanæ Sator, &c.

LVdzki Zbáwićielu Pánie /
IEZV serc rozkoßowanie:
Stworco wßytkich odkupionych /
Czyste świátło vlubionych.
Coś ták podległ łáskáwośći /
Abyś niosł náße sprosnośći:
A śmierći niewinnieś zázył /
Zebyś nas z śmierći wyważył.
Burzyß moc Piekłow bezdennych /
Zrywaß łáncuchy z twych wiernych:
Tryumf

Tryumf zwyćiestwá zacnego/
Masz práwy Thron Oycá swego.
Niech ćie dobroć przyśiluie/
Ze szkod nászych powetuie:
A gdy ćie widźieć bedźiemy/
Skarb świátłá świetych weźniemy/ A.

Hymn XLVIII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Æterne Rex altißime, &c.

WWiek wysoko kroluiacy/
A wiernych odkupuiacy:
Z ktorym śmierć bitwe przegráłá/
A w tryumf chwale mu dáłá.
Wstepuiesz w kołá świátłośći/
Gdźie ćie wzywa z wysokośći:
Nie od ludźi dárowána
Wszech rzeczy moc/ iáko Páná.
Aby troy gmách nie przeyźrzány/
Niebem y źiemia názwány:
Tákże piekielne stworzenie
Dáloć pokłon/ y władnienie.
Widzac to drża Anyołowie/
Ze los ludzki w tey odnowie:

Z ćiáłá

Z ćiáłá grzech/ ćiáło spłokuie
Ciáło Boskie/ Bog kroluie.
Ty sam badź nam rádość wieczna/
Zapłátá w niebie stateczna:
Ty świátá budynkiem rzadźisz/
Zá nic roskosz świátá sadźisz.
Przeto prośim vniżenie/
Odpuść nam wszelkie zgrzeszenie:
A sercá podnieś wysoko/
Gorna łáską przed swe oko.
Kiedy poczniesz on nagłośći/
Na Obłoku sad w iásnośći:
Znieś karánia zásłużone/
A wroć Korony strácone.
IEZV miey cześć z dostoieństwem/
Ze w niebo wchodźisz z zwyćiestwem:
Z Oycze/ y Duchu świety/
Ná wiek wiekow niepoiety/ Amen.

Náyduie śię oprocz tych dwu (ktore sa w Brewiarzu) Hymn trzeći, ná to Swięto bárzo piękny, poczynáiac Festum nunc celebre *tymi słowy. Iednák iż w inszych Kśiaszkách, dla tego nie tu miedzy Hymnámi, ále miedzy Prozámi dáło śię mu mieysce.* ☞

ZIELO-

ZIELONE SWIĄTKI.
ábo Zesłánie Duchá ś.

Hymn XLIX.
NA NIESZPOR.

Veni Creator Spiritus, &c.

PRzyydź Stworco Duchu w predkośći/
Náwiedź twoich sług wnetrznośći:
Nápełni łáską z nátchnienia/
Sercá twoiego stworzenia.
Ktoryś Páráklet názwány/
Dar Boski z Naywyższych dány:
Ogień/ miłość/ studnia żywa/
A máść Duchowna żárliwa.
Tyś Dárow śiedmior oblicze/
Tyś pálec Boskiey práwice:
Tyś iśćiec w Oycowskim Słowie/
Bogácąc vstá w wymowie.
Zápalay zmysły świátłośćią/
Oblewáy sercá miłośćią:
Ciáłá nászego słábośći/
Krzepiąc cnotą ćierpliwośći.

Przez

Przez ćie niech Oycá poznamy/
A Syná iego doznamy:
W ćie Duchá obu spolnego/
Niech wierzym czásu káżdego.
Niech Oćiec słynie Pan chwały/
A z Synem/ ktory vmárły
Powstał/ y z Poćieszyćielem/
Wiek wiekuistym weselem/ Amen.

Hymn L. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Iam Christus astra ascenderat, &c.

IVż był Chrystus w niebo wstąpił/
Wracáiąc sie zkąd był zstąpił
Ná świát/ z dáru Oycowskiego/
Máiąc dáć Duchá świetego.
Dźień nástał świety z rocznicą/
W ktory śiedmior táiemnicą:
Swiát przez śiedm lat obrocony/
Znáczył czás błogosłáwiony.
Gdy trzećiey ná dźień godźiny/ (wny:
Wszczął sie wnet grzmot świátu dźi-
Ten Apostołom modlącym
Znák był/ o Bogu schodzącym.

Z świá-

Z świátłá tedy Oycowſkiego /
Bláſk powſtał Oycá zacnego:
Dla ſerc w Chryſtuſá wierzacych
Zágrzania / z słow gorąiących.
Sercá w rádość nápełnione /
Z Duchá świetego nátchnione:
Rożne głoſy wydawáią /
Cudá Boſkie powiádáią.
Znáć ich prágną Narodowie /
Z Pogan / Rzymiánie / Grekowie:
Gdy ná dziw idą kupámi /
Wſzytkich mowią iezykami.
Tám zły lud / niewierni Zydzi /
Ktorych głupſtwu Czárt to brzydzi:
W trzeźwich opilſtwo wmawiáią /
Wiernych Chryſtuſowych łáią.
Ale przy cudow wydániu /
Zábiega Piotr w náuczániu:
Ze kłamią / przećiwni Wierze /
Z Ioelá świádectwo bierze.
Niech Oćiec ſłynie Pan chwały /
Y z Synem / ktory vmárły
Powſtał / y z Poćieſzyćielem /
Wiek wiekuiſtym weſelem.
Amen.

Hymn

Hymn LI. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Beata nobis gaudia, &c.

NAm rádość Błogoſłáwiona /
W krąg roku ieſt przywrocona:
Gdy Duch wſzech poćiech weſoły /
Spuśćił ſie ná Apoſtoły.
Promieniem ogniá wynika /
Przynoſząc poſtáć iezyká:
Aby słow doſtátek mieli /
A miłośćią oczerſtwieli.
Wſzech iezykow záżywáią /
Ztąd Pogánie poſtrách máią:
Mniemáiąc że ſie popili /
Ktorzy Duchá pełni byli.
Sſtáło ſie to z dziwney mocy /
Po świeceniu Wielkonocy:
Pod dni świetych dokończenie /
Gdy Zakon ma odpuſzczenie.
Teraz ćie / o dobry Pánie
Prośim / przez niſkie padánie:
Nam wlane z niebá gornego
Day dáry / Duchá świetego.

Gdy

Gdy iuż sercá poświecone/
Twą łáską są nápełnione:
Odpuść nam winy z vczynku/
A day czáśy odpoczynku.
Niech Oćiec słynie/ ꝛc. *iáko ná Nieśpornym.*
Amen.

W TROYCE PRZENAYDOSTOYNIEYSZA.

Hymn LII.

NA IVTRZNIA.

Summæ Parens clementiæ, &c.

WIelkiey Oycze łáskáwośći/
Rządząc gmách świátá przestrony:
Jedyny w Boskiey istnośći
Boże/ w Trzech Osobách czczony.
Zwiedź nas w powstániu rąk dáiąc/
Żeby duszá trzeźwo wstáłá:
A w chwale Boskiey pałáiąc/
Powinne dźięki oddáłá.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Synem Oycowskim w iednośći:
Y z Duchem świętym społeczna/
Przez nieskończone wiecznośći/ Amen.

Hymn

Hymn LIII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Tu Trinitatis Vnitas, &c.

TY Troyce świętey iednośći/
Rządząc świát w wielkiey możnośći:
Rácz przyiąć chwałę z śpiewániem/
Ktorą wnośimy przed wstániem.
Wschod Jutrzenki wdźięcznie świta/
Poseł przed słońcem záwita:
Noc vchodźi z ćiemnośćiámi/
Rządź świátłośći święta námi.
Bądź Oycze Boże chwalony/
Z Synem záwsze ziednoczony:
Y z Duchem niebá świátłośći/
Teraz y ná wiek wiecznośći.
Amen.

Nieśpornego nie położyłem, bo iuż iest wyżey w Nieśporze Sobotnim Rocznym, to iest, Iam Sol recedit igneus, *nápisány.*

BOŻEGO CIAŁA
y przez Oktawę.
Hymn LIV.
NA NIESZPOR.

Pange lingua glorioſi, &c.

SLaw iezyku chwálebnego/
Ciáłá dziwne świątośći:
Y krwie kleynotu drogiego/
Ktorą zá świát z miłośći:
Owoc wnątrzá wſpániáłego
Wylał/ Krol wſzelkich włośći.
Nam dány/ nam Národzony/
Przez Pánienſkie zrodzenie:
Z ludźmi żył ſtowárzyſzony/
Sieiąc ſłow ſwych naśienie:
Przybytek ſwoy vteſkniony
W dziwne zámknął zrządzenie.
Przy oſtátnim wieczerzániu
Vśiadſzy z Bráćiſzkámi:
Doſyć czyniąc przykazániu/
W Zakonie potráwámi/
Pokarm dwunaſtom w zebrániu.
Dał ſie ſwymiſz rękámi.

Słowo Ciálem/ Chleb prawdźiwy
Słowem w Ciáło obrácá:
A wino w Krew/ Chryſtus żywy/
Choć zmyſł ſwoy bieg vtráca:
Dowod ſercom niewątpliwy/
Sámá wiárá wyſtárcza.
Przeto świątość ták doſtoyną
Czćiymy w vniżonośći:
A náukę Stározakonną
Dáć nowey chwálebnośći:
Wetuiąc wiárą gruntowną/
Zmyſłow tępych ſłábośći.
Oycu/ y Iednorodzonemu
Chwałá/ y wdźięczne pienie:
Zywot/ możność/ y cześć k temu/
Badź y błogoſłáwienie:
Z obudwu pochodzącemu/
Badź zárowne chwalenie/ Amen.

Hymn LV. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIA.

Sacris ſolemnijs iuncta ſint gaudia, &c.

DO dniá chwálebnego weſela przydaymy/
A z ſercá ſzczyrego chwałę záſpiewaymy:

Precz stárość / wszytkiemu czás iuż być w odno-
Myślom/ vczynkom / y mowie. (wie/
Noc przypominamy ostátniey Wieczerze/ (rze:
Gdy Krystus z Báránkiē Przáśnik/ co iest w wie-
Dał Bráciey / zwyczáiu strzegąc Zakonnego /
Oycom stárym podánego.
Po Báránku / ktory znák był / y iedzeniu
Dáne Ciáło Páńskie / Vczniom w zgromádzeniu
Ták káżdemu cále/ ták wszytkim w spolnośći /
Przyznáć ták iego możnośći.
Dał Ciáło w potráwe stworzeniu słábemu /
Dał y Krew zá napoy człowieku smutnemu:
Mowiąc / że wam dáie ten Kielich / weźmiyćie/
Z ktorego wszyscy piyćie.
Ták tedy sam spráwił to Ofiárowánie /
Ktorego polećił święte spráwowánie
Szczegulnym Kápłanom / ći sámi moc máią
Pożywáć / y drugim dáią.
Już sie Chleb Anyelski chlebem ludzkim sstáie/
Chleb niebieski dawnym znákom koniec dáie:
O rzeczy przedziwna / iże Páná swoiego
Lichy żebrák sługá iego.
Ciebie Boże w Troycy prosimy iedyny/
Przy chwale twey do nas spraw twe náwiedziny
Niechćiey nam twych śćieżek gdy idziem zákry-
W świátłość/gdzie raczysz przebywáć/ (wáć
Amen.

Hymn

Hymn LVI. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Verbum supernum prodiens, &c.

SŁowo z niebá wysokiego /
W prawicy Oycá zostáiąc:
Droge ma do dzieła swego /
Idzie w wieczor żywot dáiąc.
Od Vczniá ná Játki prawie/
Máiąc dan być Przećiwnikom:
Pierwey w żywotá potráwie /
Dał sie swoim Zwolennikom.
Ktorym w dwu Osob rożnośći /
Dał swą Krew świętą y Ciáło:
Aby w dwoiákiey istnośći /
Nákarmił człowieká cáło.
Brátem sie sstał w Národzeniu /
Pokármem spolnie iedzący:
Szácunkiem w śmierći skończeniu /
A nagrodą kroluiący.
O wszech Ofiáro zbáwienna /
Co wzwodziß niebá podwoie:
Reká nas ćiśnie woienna /
Day moc / day pośiłki twoie.

W Troycy Pánu y w iedności/
Niechay wieczna cześć hołduie:
Ktory żywot ná wieczności/
Niech nam w Oyczyźnie dáruie.
A M E N.

Koniec Hymnow ná Swiętá Roczne, ktore ruchome zowią.

Nástępuia Roczne Swiat nie ruchomych, to iest, pewne iuż dni swe w Roku máiacych, á dla tego porzadkiem Mieśiacow, ták iáko w Brewiarzu y Dyurnale, one prowádzę : złaczywszy oraz Pátrony święte Polskie y Szwedzkie, iáko ktorego w ktorym Mieśiacu Swięto przypada.

MIESIAC STYCZEN.

W Pierwszy dźień záwsze Mieśiacá tego Nowe Láto, *ktore Swięto, iáko insze Swiętá Zbáwienia nászego, Synowi Bożemu przyzwoite, lubo dni swoie pewne máia, w Mieśiacách iáko Boże Národzenie XXV. Grudniá. Nowy Rok, ábo Obrzezánie Chrystusá Páná, w ninieyszym Mieśiacu* I. *Trzech Krolow w tymże* VI. *Iednák nie miedzy nieruchomemi, ále po Adwenćie záraz położone Hymny ich podług Brewiarzá tu prowádzę.*

14. Styczniá w Swięto
I M I E N I A I E Z V S
Hymn L V I I.
N A N I E S Z P O R.
Iesu dulcis memoria, &c.

JEzu wspomnienie słodkości/
Dáiac serc práwe rádości:

Lecz nád miod y pomyślnośći /
Jego słodka obecznośći.
Nic w Pieśniách vćiesznieyszego /
Nic w słuchu przyiemnieyszego:
Nic nie iest w myśli słodszego /
Ják IEZVS, Syn Naywyższego.
Ni iezyk może wysłáwić /
Ni Pismo tego wystáwić:
Kto doznał / mogł wiárą spráw.
Co miłość IEZVSA ziáwić.
IEZV badź náßą rádośćią /
Ktory maß płáćić wiecznośćią:
Niechżeć z nas będźie cześć chwálá /
Poki wieczność będźie trwálá / Amen.

Hymn LVIII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Iesu Rex admirabilis, &c.

IEZVSIE Krolu cudowny /
A Zwyćiezco ze wßech głowny:
W słodkośći swey niewymowny /
W żądzy serc żadney nierowny.
Gdy náße zwiedzaß wnetrznośći /
Swieći im prawdá iáśnośći:

Obrzy-

Obrzydzaß świátá márnośći /
A wnątrz zápalaß w miłośći.
IEZVS słodkość serc prawdźiwa /
Swiátło myśli / studnia żywa:
Wßelką rádość przerownywa /
A wßech żądz świętych opływa.
IEZVSA wßyscy poznaycie /
Miłość iego vprászaycie:
IEZVSA chćiwie ßukaycie /
W ßukániu śię zápalaycie.
IEZV niechći w głos śpiewamy /
Niech ćię w żywot wyrażamy:
Niech ćię z serc náßych kochamy /
Teraz / y w wiek gdźie żyć mamy / Am.

Hymn LIX. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Iesu decus Angelicum, &c.

IEZV Anyelska pięknośći /
W vßách śpiewánie słodkośći:
W vstách miod dźiwney wdźięcznośći /
Napoy sercom z wysokośći.
Łákną ćiebie kosztuiący /
Prágną im bárźiey piiący:

I 5 Żądáć

Zadáć wiecey nic niechcacy/
Procz IEZVSA, miłuiacy.
O IEZV moy słodki Pánie/
Wéstchnieniom dúsznym vfánie:
Ty lez pobożnych szukánie/
Tymyśli wnetrzney wołánie.
Zostańże śie Pánie z námi/
Swieć nam twemi promieniámi:
Spadź chmury sprosne zmyślámi/
A nápełń świát słodkośćiámi.
IEZV kwiecie Mátki Pánny/
Nam w rozkosz słodkośći dány:
Z Imieniá chwał czćia názwány/
W Krolestwie dobr nieprzebrány/ A.

Dniá 18. Styczniá Káthedry Piotrá ś. te dwá Hymny y do inszych Swiat Piotrá ś. należa.

Hymn LX. ná Swięto wzwyż miánowáne Káthedry Piotrá ś.

Quodcunq; in orbe nexibus reuinxeris.

COkolwiek ná tym świećie chcesz mieć zwiazano/
Ták y w zamkách niebieskich muśi być miano:
A co

A co dána moc tobie tu oswobodźi/
Już wolnym y ná niebo wysokie wchodźi: (śći.
Gdy śie świát skończy Sedźia bedźiesz w srogo-
Oycu niech ná wiek wieczna chwale dawamy/
A twey czći pieśń vprzeyma niech záśpiewamy:
Synu wieczny y Duchu niech trwa ná niebie/
Pokłon ozdobá tobie/ á świeta ćiebie
Troyce/ niech czásy wszytkie chwala wiecznośći.
Amen.

Hymn LXI. pospolićie NA LAVDES.

Swiat Piotrá ś.

Beate Pastor Petre, clemens accipe &c.

SWiety Pásterzu Pietrze przyimi łágodnie
Prośby proszacych/á rácz zwiazáne zbrodnie
Słowem rozwiazáć/ktory wziałeś moc one:
Ziemi niebo otwieráć/ y mieć zámknione.
Niech Troycy świetey chwalá wieki przebywa/
Cześć/ pokłon/ wszelka władza/ y pieśń krzykliwa
W iednośći/ ktory záwsze ma Pánowánie
Przez wszytkie wieki/dokąd wiecznośći stánie.
Amen.

Iáko y ktory Hymn do Godźin y czásow w nabożeńſtwie tego Swiętá należy, zrozumieſz z Brewiarzá y z Dyurnału.

Dniá 25. Styczniá Náwrocenia Páwłá świętego.

Hymn LXII.

Egregie Doctor Paule mores inſtrue, &c.

SWiety Doktorze Páwle / vcz obyczáiow /
A ſercá náſze wprowadź do gornych kráiow:
Ze vyźrzy południe wiárá bez zaſłony /
A miłość iáko ſłonce doydźie Korony.
Niech Troycy świetey chwálá wieki przebywa /
Cześć / pokłon / wſzelka władza / y pieśń krzykliwa
W iedności / ktory záwſze ma Pánowánie
Przez wſzytkie wieki / dokąd wieczności ſtánie / Amen.

Ten Hymn ná wſzytkie czáſy y Godźiny Swiętá tego, y do inſzych Swiat Páwłá ś. należy.

Dniá

Dniá 30. Styczniá MARTYNY S. *ktore Swięto do nabożenſtwá vpodobánego ábo dobrowolnego ieſt podáne.*

Hymn LXIII. tego Swiętá

NA NIESZPOR.

Martynæ celebri plaudite nomini, &c.

MArtyny z pleſkániem imie cne wſławiaycie
Mieſzkáncowie Rzymſcy przy chwale pleſkaycie: (na /
Sławcie ią w zaſługách Pánieńſtwá vczczo-
Sławcie zá Chryſtá zmęczoną.
Tá gdy ſie z wyſokiey czći Rodźicow rodźi
Miedzy pieſzczotámi / práwie w miłym chodźi
Zbytkow omamieniu / w bogáctwách opływa /
Co wiec w ſzczęściu domow bywa. (wa /
Wzgárdźiwſzy pożytki doczeſne / oddáie
Siebie Pánu świátá / á hoyną ſie ſtáie
Vboſtwu dla Chryſtuſá dáiąc máietności /
Szuka nagrod z wyſokości.
Rácz oddalić od nas rozkoſzy omylne
Boże / ktory czyniſz Męczenniki śilne:
Troy iedyny twoim ſługom ſpuść promienie /
Zkąd łáſki dáieſz zbawienie / Amen.

Hymn

Hymn LXIV. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Non illam crucians vngula, non feræ.

ANi ią ſrogi zwierz / áni hak drapieżny
Wzruſza / w ſtráſznym biciu ſtawa vmyſł
mężny:
Przeto z świętych Chorow Anyeli ſchadzáią /
Niebieſki pokarm iey dáią.
Owſzem Lew okrutny niechawſzy ſrogośći /
Kłádzie ſię do nog twych z rykiem łáſkáwośći:
Wſzákże ćię Mártyno miecz z świátem roz-
A wnośi do Swiętych wiela. (dziela/
Ciebie Ołtarz ślicznie kádźidłem pachnącym
Kurząc ſię wydawa / znák prośbom gorą-
A fałſzywe trácąc / o tobie wrożenia (cym:
Gládźi ziáwieniem imienia.
Rácz oddalić od nas roſkoſzy omylne
Boże / ktory czyniſz Męczenniki śilne:
Troy iedyny twoim ſługom ſpuść promienie /
Zkąd łáſki dáieſz zbáwienie /
Amen.

Hymn LXV. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

[T]u natale ſolum protege, tu bonæ &c.

TRoyczyſtey ziemi broń / ty dobrom Páńſkim
Day pokoiu mieyſce / w Páńſtwie Chrze-
śćiáńſkim:
[Ł]zbroyny chrzeſt / y ſrogie woienne zgráie
Wprowadz w Biſſurmáńſkie kráie.
[T]y Krole w Bráterſtwie pod Krzyżá zwoławſzy
[C]horągiew / Solimáńſkie zwiąſki zerwawſzy:
[P]emſtą niewinney krwie / nieprzyiaćioł brzydkich
Z gruntu śił pozbáwiay wſzytkich.
[B]yś náſzym filarem / ty ozdobá miła /
[B]ogdaybyś poſługi ſerc náſzych baczyłá:
[P]rziymi modły Rzymu wdźięk / ktoryć nabożnie
Spiewa / cząc obchod twoy rożnie.
[R]ácz oddalić od nas roſkoſzy omylne
[B]oże / ktory czyniſz Męczenniki śilne:
[T]roy iedyny twoim ſługom ſpuść promienie /
Zkąd łáſki dáieſz zbáwienie /
Amen.

MIESIĄC LVTY.

Dniá 2. GROMNIC, ábo Oczyßczenia Przebłogosłáwioney PANNY MARYEY

Hymn LXVI.

NA NIESZPOR.

Aue maris stella, &c.

WItay Gwiazdo morza /
Zacna Mátko Boża :
K temu záwße Pánno /
Szczęsna w niebo Bramo.
Naß łáski z słow AWE,
Z Gábryelá spráwe :
Wroć nam pokoy z drzewá /
Mieniąc imie EWA.
Rozwiąż grzeßnych krepy /
Oświecay wzrok ślepy :
Zgladź z nas złośći brzydkie /
A day dobrá wßytkie.
Wyraż Mátki imie /
Przez ćie niech głos przyimie :

Ten

Ten co dla nas Synem
Chćiał być twym iedynem.
Pánno przewyborna /
Nád wßytkie pokorna :
Zdiawßy z nas win sforę /
Wpraw w czystość / w pokorę.
Day żywot pobożny /
Spraw pokoy podrożny :
Jezusá widzenie /
Z nim sie náćießenie.
Bądź Oycze chwalony /
Chryste ozdobiony :
Z Duchem Przechwálebnym /
Trzey pokłonem iednym / Amen.

Hymn LXVII. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIĄ.

Quem terra, pontus, æthera, &c.

KTorego świát / niebo / morze /
Chwali / sławi / czći w pokorze :
Tego co Troy Gmách kieruie /
Czystość MARYEY piéśiuie.
Temu Słońce / Miesiąc / wßelkość /
Służy przez długich lat wielkość :

K Łáski

Láſki z niebá nápełnieniem/
Nośi go Pánná Brzemieniem.
Szcześliwa Mátká dárámi/
Ktorey Miſtrz nád niebioſámi:
Dźierżąc w garſtce świát ſtworzony:
Skrzynia wnątrza ieſt zámkniony.
Szcześliwa z Poſłá gornego/
Płodna z Duchá nayświetſzego:
On Narodom pożądány/
Z iey Zywotá ieſt nam dány.
Bądź Pánie náſz pochwalony/
Ktoryś z Pánny Národzony:
Z Oycem/ y Duchem świátłośći/
Ná nieſkończone wiecznośći/ Amen.

Hymn LXVIII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

O glorioſa virginum, &c.

O Chwálebna nád Pánnámi/
Wynioſła nád niebioſámi:
Máluchny/ ktory ćie ſtworzył/
Z twych pierśi cnych mleká pożył.
Co Ewá ſmutna ſtráćiłá/
Tyś zacnym płodem wroćiłá:

Zeb

Zeby wſzedł w niebo płácz ziemſki/
Otwieraſz Zamek niebieſki.
Tyś forta Krolá Gornego/
A Páłacem świátłá iego:
Zywot przez Pánne wrocony/
Skácz Narodźie odkupiony.
Jezuśie tobie bądź chwałá/
Zeć Mátka Pánná zoſtáłá:
Z Oycem y Duchem świátłośći/
Ná nieſkończone wiecznośći/ Amen.

Hymn LXIX. tegoż Swiętá ná Godźiny wſzytkie y Komplete.

Memento rerum Conditor, &c.

MJey wzgląd/ o Stworco wſzytkiego/
Ześ niegdy ćiáłá náſzego:
Z świetego Pánny brzemienia/
Wźiął poſtáć od Národzenia.
Marya Mátko ziednánia/
Mátko ſłodka ſmiłowánia:
Ty nas z nieprzyiaćioł wyimi/
A w godźinę śmierći przyimi.

Jezuśie bądź pochwalony/
Ktoryś z Pánny Národzony:
Z Oycem y Duchem świátłośći/
Ná nieskończone wiecznośći/ Amen.

Te Hymny wzwyż nápiſáne Przenayczyſtſzey Mátki Bożey, ná wſzytkie Swiętá iey, tymże porządkiem czáſow y Godźin iáko tu maſz, bywáią odpráwowáne.

Dniá 4. Lutego ANSGARY SWIĘTEY.

Hymn LXX.

Anſgari Pater optime, &c.

ANſgáry Oycze pobożny/
Nas zwiedzionych w błąd zdrożny:
Wywiedź z rátunku ſwoiego/
Do zwiąſku Chryſtuſowego.
Niewiernym dáieſz wiedzenie
W Ewángeliey/ ćwiczenie:
Oświecáiąc narod ziemſki/
Zprowadzaſz ná tor niebieſki.

Dobry Páſterzu/ ty śmiele
Páśieſz owieczki/ w Kośćiele
Vcząc/ áby wprawdźie żyły/
Wſzechmocność Chryſtá chwaliły.
Tálent w mądrośći łáſk dány/
Z ſowitośćią pozyſkány:
Przynośiſz chwały Krolowi/
Ku ozdobie pokoiowi.
Bogu Oycu chwałá wieczna/
Z iedynym Synem ſpołeczna:
Z Duchem poćiech y rádośći/
Ná nieſkończone wiecznośći/ Amen.

Ten Hymn ná wſzytek dźień Swiętá tego.

Dniá 25. Lutego SIGFRID. S.

Hymn LXXI.

NA NIESZPOR.

Sigfridi almi Præſulis, &c.

SYgfrydá Biſkupá cnego
Sławmy/ pieśnią wierſzá tego:
Ktory Szwedow náucząiąc
Pokrźćił/ dar im z nieba dáiąc.

Jáko promień z swey pieknośći
Wydáie perłá w ćiemnośći:
Ták zćią Boską oświecony/
Swiećił ten Biskup wsławiony.
Ktory sie Anglikiem rodzi/
Z Przezacnych Przodkow pochodźi:
Rod wysoki świádkiem tego/
Krolow Páństwá Angielskiego.
Ten Anglik ráczey Anyelski/
Mąż nam spuszczony niebieski:
Niech domieśći swych w iednośći/
Do Anyelskiey wysokośći.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym ꝛc. *iáko masz w poprzedzáiącym Hymnie.* Amen.

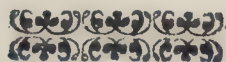
Hymn LXXII. tegoż Swiętá NA LAVDES, *y przez wszytkie Godźiny.*

Ignitus sacro flamine, &c.

DVchem świetym zápalony/
O Boską cześć vwiedźiony
Sygfryd/ oyczystey Angliey
Zrzekszy sie. szedł do Szwecyey.

Tam

Tám Krolá y z ludem iego/
Jádem złym nápoionego
Ználazszy/ vczuł żal srogi/
Że ten Narod chwalił Bogi.
Wnet Bogá iednego wsławia/
Krolowi z tych słow obiawia:
Kto vwierzy/ zbáwion bedźie/
A okrzći sie w wiernych rzedźie.
Z tych słow złey wiáry przestawa/
OLAVS Bogá wyznawa:
Wziął w serce náukę niebieską/
Dał pod Chrzest szyie Krolewską.
Sygfryd/ znáczy Chorążego/
A w tym go ma Bog práwego:
Nieprzyiaćioł ćieszkich gromił/
Gdy lud Szwedzki we Krzćie omył.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna/
Z Jedynym Synem społeczna:
Z Duchem poćiech y rádośći/
Ná nieskończone wiecznośći.
Amen.

 MIE-

MIESIĄC MARZEC.

Dniá 23. Márcá Swięto
GABRYELA ARCHANYOŁA
ná Nießpor, Laudes y Godźiny.

Hymn LXXIII.

Mentibus lætis iubilemus omnes, &c.

W Wesołey myśli wßyscy záśpiewaymy /
Rzzykliwe ſtrony ná geślách wzbudzaymy
Gdy wdźięczny zſchodząc Gábryel w te kráie /
Bláſk z niebá dáie.
Dźiewoſląb Pánny Naświetßey zſtępuie
Dźiś / á z nim wielkość Anyołow ſpołkuie:
Chryſtuſá wielbiąc / w tryumfálnym ſtanie
Wßytko zebránie.
Ztąd Gábryelá ſławe Przednieyßego
Chor náß niech śpiewa / máiąc zá iednego
Z onych to śiedmi przed Pánem ſtoiących
Roſkaz czyniących.
Poſeł niebieſki tenże pośrzednikiem
Gábryel wßedźie / ſpraw wielkich Rzecznikiem:
Z weſelem świátu niech ziáwi ſkrytośći /
Od Wßechmocnośći.
Zwiá-

Zwiáſtuyże nam dźiś / prośim Gábryelu /
Wiecznych ſpoczynkow dar przednieyßy z wielu
Że wżdy niebá dwor odźierżym ſpołecznie /
Spiewáiąc wiecznie.
Niech nam to zdárzy Boſtwo vwielbione /
Oycá y Syná / z świetym ziednoczone
Duchem / ktorego przez wßytek ſie zlałá
Swiát cześć y chwałá.
Amen.

Hymn LXXIV. tegoż Swiętá NA IVTRZNIĄ.

En noctis medium, ſurgite propere &c.

O To iuż pułnocy / ſkwápliwie wſtawayćie /
Cześć nową śpiewániem Pánu záczynayćie
Bo wßytkim Gábryel przynioſł tey godźiny
Wdźięczne zbáwienia nowiny.
W te godźine Pan ieſt z wnątrza Pánieńſkiego
Ludzkiemu plemieniu dány. á do tego
Z gruntu nieprzyiaćioł oraz zwyćiężywßy /
Zmartwychwſtał Piekło zburzywßy.
Przeto powſtawáiąc ſpolnym ocuceniem /
Czyńmy Swietym w niebie modły z vniżeniem:
Oſobliwie Pánu / zá Anyołá dánie /
Ktory ma wßytkich ſtáránie.

Azaß ludzka możnośc ſłuſznie to ogłośi /
Jákie świátu dáry Gábryel przynośi:
On duſzyczki święte by Páná widziáły
Wnośi do niebieſkiey chwały.
Przeto ćie o Wodzu łáſkáwy prośimy /
Rácz nam ziednáć łáſkę / nie gardź mizernymi:
Vproś miłośierdzie v Wßechmogącego /
Że nas zbáwi ode złego / A.

MIESIAC KWIECIEN.

Dniá 13. Swięto

HERMONOGILDA S.

Hymn LXXV.

NA NIESZPOR.

Regali ſolio fortis Iberiæ, &c.

W Możney Iberyey z domu Krolewſkiego /
Hermonogildzie / chwało świátłá Mieczeńſkiego:
Toć miłość Chryſtá ſpráwia /
W niebieſkie pułki poſtáwia.
Trzymaß ślub dány Bogu w gruntowney doPoſługę oddawáiąc / y nád nięß ſobie (bie /
Nie

Nic nie maß / á ſtrzymywaß
Lubość złą / y czuynie zbywaß.
Powśćiągaß wzruſzenia / páſtwiſko złośliwe
Poczynáiącym grzechom / czyniąc niewątpliwe /
Przez tor dobry chodzenie /
Gdzie drogą prawdziwą żenie.
Bądź świátá Pánu chwałá żyzna Oycowſka /
Z vſt proßących niechay cześć kwitnie y Synowſka:
A Boſki z wywyżßeniem
Duch niech ma pokłon ſławieniem.
Amen.

Hymn LXXVI. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Nullis te genitor blanditijs trahit, &c.

Z Adnymi ćie rodzic nie zwiodł pieſzczotámi /
Aniś ſie vwidlił życia bogáctwámi:
Ani pereł ślicznośćią /
Ani Kroleſtwá chćiwośćią.
Odmienić ćie nie mogł ſtrách mieczá oſtrego /
Ni ſie lekaß furiy kátá krwie chćiwego:
Bo trwálße nád znikome
Roſkoßy / maß niewidome.
Teraz ćie obrońcą z niebá niech doznamy (my
Láſkáwego w prośbách / gdy twoie śpiewaZwyćię-

Zwyćięstwo z śmierći wźięte/
Skłoń do nas vcho twe święte.
Bądź świátá Pánu chwałá żyzna Oycowska/
Z vst prosżących niechay cześć kwitnie y Sy-
A Boski z wywyższeniem (nowska:
Duch niech ma pokłon stawieniem/
Amen.

MIESIAC MAY.

Dniá 3. Máiá Swięto

ZNALEZIENIA KRZYZA S.

Wßytkie Hymny Niedźiele Pasśionis, *to iest Białey názwáney, y tymże porzadkiem iáko támże sa położone.*

Dniá 4. Máiá Swięto FLORIANA S.

NA NIESZPOR.

Hymn LXXVII.

Gratuletur Ecclesia, &c.

NJech Kośćioł winszuie sobie
Nowey sławy ku ozdobie:

Da Boskiey łásce śpiewánie/
Zá cześć w świetym Floryánie.
Ten w Mieśćie Tecyey sławny
Dom wzgárdźiwszy/ y rod dawny:
Gdy sie zwyćięstwo zbliżáło/
Ktore w świetym z mąk być miáło.
Wnetże Towárzyszez iego/
Łża słowy/ biią świetego:
Już prosżony/ iuż meczony/
Lecz w Wierze nieprzełomiony.
Przeto go osęka rwano/
W Meżu winy nie widźiano:
A gdy był w głebią rzucony/
Wnet został Kát záślepiony.
Ná opoce zacne Ciáło
Splynawszy/ straż z Orłá miáło:
Pobożney że pogrzeb spráwia/
Waleryey/ samże ziáwia.
Gdy ćiáło w grob iest wieźione/
Bydle prágnieniem zemdlone:
Dźiwnie iednák pośilone/
Przez źrzodło nowo ziáwione.
Tobie Pánie wieczność chwały/
Ktory powstałeś vmárły:
Z Oycem y Duchem świátłośći/
Ná nieskończone wiecznośći/
Amen.

Hymn LXXVIII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Sæpe Martyr verberatus, &c.

CZęſto Męczennik chłoſtány/
Hakiem po ćiele drapány:
Mowił; Bogá w Troycy chwalę/
Wſtydząc Aquilliná ſtale.
Własnie czyniſz Aquillinie/
Ják depcący kwiát w tárninie:
Trzeſz/ koleſz kwiát poświęcony/
Kwiát bárziey pachnie ściśniony.
Już/ o Mężu/ Bogu miły/
Day nam z nieprzyiaćioł śiły:
Przećiwnych Chryſtowey wierze/
Te dźierżąc/ ſtałeś w ſwey mierze.
Tobie Pánie wieczność chwały/
Ktory powſtałeś vmárły:
Z Oycem y Duchem światłośći/
Ná nieſkonczone wiecznośći/
Amen.

Dniá

Dniá 8. Máiá Swięto

STANISŁAWA SWIĘTEGO,

Biſkupá Krákowskiego.

Hymn LXXIX.

NA NIESZPOR.

Gaude Mater Polonia, &c.

CIeſz ſię Polſko Rodźićielko
Będąc Potomką zacnego:
Krolá z niebá możność wielką/
Czuynie chwal czáſu káżdego.
Ktorego ſkárby obfite/
W Biſkupie cnym Stániſłáwie:
Herby z męki známienite/
Swiecą w dźiwney cudow ſławie.
Ten ſpráwiedliwośći broniąc/
W gniew Krolowi podał śiebie:
Dla krzywd ludzkich ſtał nie ſtroniąc/
Zolnierz Chryſtuſow w potrzebie.
Tyráná z ſpraw okrućieńſtwá/
Gdy ſłowy ſtale ſtroſuie:
Zwyćięſtwem ſławę męczeńſtwá/
Rozśiekány záſługuie.

Nowy

Nowy cud prawie przekłada /
Swiatło nád Swietym ziáwione:
W iedno ciáło ſtuczki ſkłáda /
Niebá lekarz rozroznione.
Ták Stániſław Biſkup swiety /
Ná niebieſki Dwor ſie wnośi:
Ze v Bogá w pomoc wziety /
Nam odpuſzczenie vprośi.
W iego zasługách proſzacy
Miewáia dar vzdrowienia:
W nagłe śmierći wpadáiacy /
Przychodza do ożywienia.
Dotknieniem Pierśćieniá iego /
Z wrzodźiáłych chorob powſtáia:
Przy mieyſcu Grobu świetego /
Wiele niemocy ſkłádáia.
Słuch głuchym bywa wrocony /
Chromym chodu vżywánie:
Niemym iezyk náprawiony /
Znika dyable opetánie.
Szcześlìwyś Krákowie z tego /
Swietym Ciáłem zbogácony:
Stworce Bogá Wſzechmocnego /
Chwal ná czás niezámierzony.
Niech cześć w wiek Troycy wynika /
Chwalá / pokłon / y śpiewánie:
Zá zwyćieſtwem Męczenniká /
Niech w nas rádość nieuſtánie / A. Ten

Tenże Hymn do wſzytkiego Nabożeńſtwá y Godźin Vroczyſtośći ś. Stániſłáwá.

Dniá 18. *Máiá Swięto* ERYKA S.

Hymn LXXX.

NA NIESZPOR.

Adeſt dies lætitiæ, &c.

Dźień mamy wielkiey rádośći /
Eryk świátłem ſie chwał grodźi:
Krol y Pátron Szwedzkich włośći /
W niebieſkie páłace wchodźi.
Ktorego z cnot kwitnacego /
Ná Krolewſki Thron wſadzáia:
Chetny Senat / y lud iego /
Zgodnie Krolem mieć żadáia.
Vmartwia ćieſzko poſtámi /
Swiete Ciáło / świety wſzytek:
Vbiera włośienicámi
Ten Chryſtuſowi przybytek.
Sługi Boże Krol doſtoyny /
Ku wiekſzey czći Boſkiey wznawia:
Jáko Sálomon ſpokoyny /
A Kośćioły znowu ſtáwia.

Tarcz wiáry zasłona iego/
Strzały nieprzyiaćioł psuie:
Wniść do Krolestwá Bożego/
Przez męczeństwo záslugnie.
Z świętey onego zasługi/
Jezu wßech Odkupićielu:
Raczyß nam odpuśćić długi/
A w wiecznym daß być weselu/ Amen.

Hymn LXXXI. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Hymnum nouum lætitiæ, &c.

Hymnu z wesela nowego/
Nowość rzeczy potrzebuie:
Eryk z męczeństwá dniá tego
Nowey chwały dostępuie.
On iák Heliaß czártowe/
(Smiele śię ná hárc stáwiáiąc)
Zbił bálwochwálstwo ná głowę/
W Zakonie Páńskim paláiąc.
Kośćioł w powßechnym zebrániu
Szerzy/ swoy lud Finskie Páństwá:
Krol ku Boskiemu wyznániu/
Ciągnąc od chwały ßátáństwá.

Krwią

Krwią z iego Ciáłá męczeńską/
Skoro oczy námázáłá:
Złożona ślepotą ćięßką/
Niewiástá záraz przeyźrzáłá.
Z zasług cnych tego Swiętego/
Jezu wßech Odkupićielu:
Odpuść nam co iest winnego/
A day żyć w wiecznym weselu/ Amen.

Hymn LXXXII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Laudes ad laudes iungite, &c.

Chwał przydayćie Laudesowym/
Niech w Laudes będźie chwalony:
Chrystus w swym Rycerzu nowym.
Ktory w żołd niebá złączony.
W srogim śćiśnion obleżeniu/
Ná dźień Bożego Wstąpienia:
Swięty Eryk ná chwaleniu/
Wielkim Boskiego imienia.
Krzyż Páński sercem żárliwym/
Zbáwienie swe Krol trzymáiąc:
Wyßedł przećiwko złośliwym/
Woyskom nic śię nie lękáiąc.

Nowy Dawid swą śmiáłością
Dzielny / gdy z świátá odchodźi:
W Syon święty z szczęśliwośćią /
Ná Krolestwo wieczne godźi.
Zwyćiężcá w niebie króluiąc /
Z wielkich cudow obiáśniony:
W dźiwnych cnotách obfituiąc /
Wielu wspomaga proszony.
Z cnych zasług tego Swiętego /
Jezu wszech Odkupićielu / ꝛc. *Iáko w wyższym.* Amen.

MIESIĄC CZERWIEC.

Dniá 12. *Swięto* ESCHILA S.

Hymn LXXXIII.
NA NIESZPOR.

Iam dies adeſt celebris, &c.

IVż máiąc dźień chwálebnośći /
Głos nowe pieśni spráwuie:
Iż rozpędźiwszy ćiemnośći /
Wiárá powszechna króluie.
Ćiesz sie Mátko Brytániia /
Ze czći Potomká tákiego z

Wiecey sie ráduy Szwecya /
Z Gwiazdy świátłá wznowionego.
Swiátło z cudow Eschil ziáwia /
Gániąc Pogáńskie obrzędy:
Chrystusá Stworce wysławia /
A wszech Zbáwićielá wszędy.
W náuce z przykładem wsławiony /
Ná zbáwienie wszytkich godząc:
Smierć podiął nieustrászony /
W szczęśliwą rádość przechodząc.
Tobie cześć chwałá wiekámi /
Korono zwyćiężcow źiemskich:
Nas Eschilego modłámi /
Wwiedź do Páłacow niebieskich / A.

Hymn LXXXIV. tegoż Swiętá
NA IVTRZNIĄ.

Eſchili pro victoria, &c.

ZE Eschil zwyćiężył śmiele /
Mátko wesel sie Kośćiele:
Wźiąwszy z Chrystusá łásk wiele /
Czyń z nabożeństwem wesele.
Nabożny / święty w ćichośći /
Wzor cnot żywotem zostáwił:

Zakon Boſki w obecznośći /
Słowem y przykłádem ſtawił.
Był w wierze wßytkim świecacy /
Przez cudá Boſkie czynione:
Swiát ten pod nogi kłádacy /
Rece z cnot miał vmocnione.
Smierćia ćieleſna wzgárdziwßy /
W śmierć Chryſtowa myśl wpoiwßy:
Ták przegrał / lecz zwyćiezywßy
Wiecey wygrał / śmierć pożywßy.
Tobie cześć chwałá wiekámi /
Korono tryumfuiacych:
Nas Eſchilego modłámi /
Wiedź w pálac niebá proßacych / A.

Hymn LXXXV. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Summi præcepta Domini, &c.

ZAkon Páná Naywyzßego /
Wzgárdzili ſercem złośnicy:
A zaboy Biſkupá ſwego /
Popełnili niewiernicy.
Zábity ieſt kámieniámi
Eſchil / przykłádem Stepháná:
Ták

Ták też zá mężoboycámi /
Vmieráiac prośi Páná.
Odpuść / mowi / nedznych złośći
Oycze / nie miey zá grzech tego:
Chryſte oczyść nieprawośći /
Láſką śmiłowánia twego.
Boży Meczenniku ſtały /
Vpraßay Bogá zá námi:
Ze mu dawáć bedziem chwały /
Nieſkonczonymi wiekámi / Amen.

Dniá 13. *Czerwcá* ANTONIEGO Swiętego z Padwy.

Hymn LXXXVI.
NA NIESZPOR.

En gratulemur hodie, &c.

OTo winßuymy dnia tego /
Chryſti: ſowi Pánu wdźiecznie:
Gdy przy chwale Dworu iego /
Już weſoł Antoni wiecznie.
W ślad Oycá Fránćißká ſtynac /
Ták ſie mu podobnym ſtáie:
Jáko z źrzodłá ſtrumień płynac /
Wody zbáwienia wydáie.

 W ßerz

W ßerz y w dluż leie dáleko /
 A śmiertelnie vprágnionych:
 Nápawa z slow żywych lekko /
 Rossą świetą odżywionych.
Ten ktory w Ran znákonośnym /
 Oycu Syn vgruntowány:
 Każąc o tytule wznioslym /
 Sam iák zránion iest widziány.
Z tákim Hetmánem woiuiąc /
 Siebie zwyćiężcą zwyćięża:
 Zolnierz z wodzem przemießkuiąc /
 Już zdeptal woien oręża.
My w polu boiu tákiego /
 Przy czći Oycowskiey stawaymy:
 Tu wźiętość imieniá swego/
 Przez sromotę zwyćiężaymy.
Niech to da Syná Rodźićiel /
 A z Oycá Syn vrodzony:
 A obom rowny Stworzyćiel /
 Duch w poćiechách niesk ończony / A.

Hymn LXXXVII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Laus Regi plena gaudio, &c.

RAdosna Krolowi sláwá /
 Ktory iest płacą żolnierstwá:
 Anto-

 Antoniemu śiebie dawa /
 W nágrodę iego Rycerstwá.
Antoni Rycerzu śmiáły /
 Ktory twey wprzod z vpewnieniem:
 Tu żyiąc schowánie chwały
 Wźiąłeś. Chrystusá widzeniem.
Po śmierći słusznie o ćiebie /
 Synowie śię vmawiáią:
 W Perle korzyść / nie w pogrzebie /
 Ktorzy ćię otrzymáć máią.
Spełnienie tey chwálebnośći /
 Wprzod w Padwi sam obiáwiłeś:
 Ktorą ták z twey łáskáwośći /
 Wielkimi dáry wsławiłeś.
Przez ćię z Oycem Syn Jedyny /
 A Duch świety Poćießenia:
 Záráżę wßelákiey winy /
 Niech z nas zmyie do zniszczenia/Amen.

Hymn LXXXVIII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Iesu lux vera mentium, &c.

IEZV práwa serc iásnośći /
 Oświeć nas ráno świtáiąc:

W Antonim z wielu dźielnośći
Okrąg świátá oświecáiąc.
Ten Żeglarzom iuż w tonieniu /
Znákiem śię zbáwiennym stáwił:
A onych w iásnym promieniu /
Wodz do żywotá przepráwił.
Hæretyk przez wiáry świece
Cudem oczyszczon / zrzucony
Z wysoká / wątley śklenice
Kruch on słáby nie stłuczony.
Z łáski świátley śmiech czyniący
Z znákow / Kleryk w niemoc wpada:
Slub czyni / á wstał wielbiący /
Y w głos o Swiętym powiáda.
Oycze świátłá nam przez niego /
Day znák / y świátło z świátłośći:
Oświećićielá ludzkiego /
Z Duchem świętym opátrznośći/A.

Modlitwá, ábo Respońsorz do tegoż Swiętego, nápisány od ś. Bonáwentury tákim sposobem.

Si quæris miracula, mors, error, calamitas, &c.

IEśli o cudách pytasz/śmierć/błąd/vtrapienie
Trąd y Dyabeł idą precz/ chorzy biorą vzdrowienie. Posłu-

Posłuszne morze / pętá w członkách y rzeczách stráty
Odpraszáią ták młodzi / iáko y podeszli láty.
Niebeśpieczeństwá nikną/ y potrzebá vstáie /
Niech Padewczycy świádczą/ y ći ktorym śię znáć dáie. Amen.

Dniá 24. Swięto

IANA S. KRZCICIELA.

Hymn LXXXIX.

NA NIESZPOR.

Vt queant laxis resonare fibris, &c.

V Twierdz głos/vstá niech skoRE brzmią cále
MI łych sług twoich/w cudá twe bez FA le
We SOL e zdiąwszy z warg sprośnych LAmenty
O Janie święty.
Poseł przychodząc z niebá wysokiego /
Oycu twą wielkość z Narodzenia cnego:
Jmie / y żywot twoy iáko śię wstáwi/
Porządkiem práwi.
On obietnice niebieskiey wątpliwy /
Stráćił skłád mowy / iezyk skokotliwy:
Lecz przywroćiłeś stráte narodzony /
Głos násttroiony.
W zám-

W zámknioney leżąc żywotá ćiemnicy/
Poznałeś Krolá w Pánieńskiey łożnicy:
Ztąd zasług Syná Rodźicy społkuią/
Ze prorokuią.
Chwałá bądź Oycu/ tákże Zrodzonemu/
A tobie rowna moc obu społnemu
Duchu/ ktorego Bostwo wszech w iedności/
Czásow wieczności.
Amen.

Hymn XC. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Antra deserti teneris sub annis, &c.

Z Dźiećińſtwá záraz w puſzcz ćiemney iáſkinie
Vchodźiſz/niechcąc żyć z ludźmi w drużynie:
Abyś y lekkim nie zmázał ſumnienia
Grzechem mowienia.
Szátę masz ostrą z włosu Wielbłądzego/
Sictę z bydlat miásto chust Ciáłá świetego:
Zdroiow z puszcz chłodu záżywasz/ á z głodu
Z Száráńczą miodu.
Inszy Prorocy tylko coś wrożyli
O przyśćiu światłá/ z wieszczych serc tuszyli:
Ty znoszącego grzech świátá sam znałeś/
Pálcem wskazałeś.
Nie

Nie byłći nigdy ná świát ten przestrony
Swiętszy nád Janá/ syn z Niewiast zrodzony
W godność/bo tego/ co złość z świátá zmywa
On wodą zlewa.
Chwałá bądź Oycu/ tákże Zrodzonemu/
A tobie rowna moc obu społnemu
Duchu/ktorego Bostwo wszech w iedności
Czásow wieczności.
Amen.

Hymn XCI. tegoż Swiętá NA LAVDES.

O nimis felix, meritique celsi &c.

O Zacny z zasług y szęśćia wielkiego/
Niewiádom zmázy/ wstydu bieluchnego:
Pustyń mieszkáńcze/ á w męczeństwie wźiętszy/
Z Prorokow większy.
Niech drudzy wieńce we trzydźieśći máią
Kręgow sowite/ niech y powtarzáią:
Ciebie trzy zyskiem stokrotnym wsławione
Zdobią plecione.
Teraz nam władny w zasługách obfitych/
Wywal kámienie twárde z serc zákrytych:
Przykrą rownáiąc drogę/ á z niziny
Podnieś doliny.
Ze Stwor-

Ze Stworcá świátá y Pan odkupienia /
Duszom bez zmázy y bez obwinienia:
Szczesne bez przeszkod / gdy sie przyściem ziáwi
Ściezki vstáwi.
Niech chwala niebá Mieszkáncy gornego
Ciebie Bogá w świetey Troycy iednego
My prosim / odpuść / wyzwol vniżonych
Zbaw odkupionych/
Amen.

Dniá 30. Swięto Apostołow Swiętych

P I O T R A y P A W Ł A.

Hymn XCII.

NA NIESZPOR.

Decora lux æternitatis auream, &c.

O Zdobne świátło wieczności w bláśk złotymi
Dzień promieńmi zdobisz świeto ognistymi
Apostolski / ktorego są Xiażetámi /
A grzeszni niebá ostáia sie mieszkáncámi.
Swiátá Mistrz/ y Odźwierny Zamku wiecznego/
Rodźice Rzymu / Sedźie ludu wszelkiego:
Ow przez krzyż/ten przez miecz vmárszy wygra
Senat wieczny zwyćiezcę korone dawa. (wa:
O Szcze-

śliwy Rzymie/ ktory dwu Xiażat á to
Krwią iesteś pośwoecony bárzo bogáto:
Z tey krwie zacney Purpury insze godności /
Sam przechodźisz ná świećie wszytkie piekno-
Niech Troycy ś. chwalá wieki przebywa/ (ści.
Pokłon / moc wszytkowladna / y pieśń krzy-
kliwa: (niem/
W iedności / ktory wszelkim rządźi stworze-
Poki wieczność trwáć bedźie czás z niesko-
czeniem / Amen.

MIESIĄC LIPIEC.

Dniá 4. Swięto HELZBIETY S. Krolowey Portugálskiey.

Hymn XCIII.

NA NIESZPOR.

Domare cordis impetus Helizabeth.

IElżbietá zaped sercá hámowáć miáłá /
Moc w Bogu zubożáłá:
Służyć nie krolowáć chćiáłá.
To w Máiestat wźieta niebá świetnego /
Do domu z Gwiazd iásnego:
Pełná wesełá świetego.
Teraz

Teraz szcześliwsza iuż z Swietymi kroluie /
W światłości pokázuie:
Co Thron Krolewski celuie.
Oycu bądź władza y z Synem w chwálebnośći/
Z ozdobá wiecznośći:
Tobie Duchu w przezacnośći / Amen.

Hymn XCIV. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Opes decusque Regium reliqueras, &c.

DOstátki y świetność Krolewską porzucząß Hzelżbieto / á sámá sie Bogu poruczáß:
Teraz ćie obtacza Chor Anyołow lotnych /
Chetnie od nieprzyiaciol broń nas przewrot-
Przodkuy/y drogę widzu pokaż zbáwienia(nych.
Poydziem / o by iedná myśl wiernych złą-
czenia: (pieszczonym/
Zápách niech będźie wdźięczny ztąd twym
Rożom z miłośći dány z nią wspol zwiniony.
Szcześliwa miłośći w Zamkách niebá świtnie/
Mogąc nas posádźić tám gdźie wieczność
kwitnie:
Oycu y Synowi chwałá Naywyższemu/
Z tobie wieczna cześć Duchowi świetemu/
Amen.

Dniá 22. Swięto

MARYEY MAGDALENY.

Hymn XCV.

NA NIESZPOR.

Pater superni luminis, &c.

OYcze światłá nád stworzeniem /
W Mágdálenie twym weyźrzeniem
Zápalaß ogień miłośći /
A lod stapiaß oziębłośći.
Zrániona miłośćią bieży /
Z máśćią v Nog świętych leży:
Myie łzámi / y oćiera
Włosámi / łzy vsty zbiera.
Pod Krzyżem tkwi frásowliwa /
Przy Grobie płácze troskliwa:
Wzgárdza żołnierzow srogośćią /
Boiaźń zwyćięża miłośćią.
O Chryste práwa miłośći /
Ty náße rácz obmyć złośći:
Tyś łáską serc nápełnienie /
Ty nam day wieczne zbáwienie.

Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Y z Duchem świętym rádośći /
Teraz y ná wiek wiecznośći / Amen.

Hymn XCVI. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIA.

Maria castis osculis, &c.

MAryá z wstydem cáłuiąc
Nogi Páńskie / y zlizuiąc
Łzy swe / z nich zbiera włosámi /
Náćiera Nárdy máśćiámi.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Y z Duchem świętym rádośći /
Teraz y ná wiek wiecznośći / Amen.

Hymn XCVII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Summi Parentis vnice, &c.

SYnu Oycá Naywyższego /
Skłoń ku nam weyźrzenia swego:
Ty

Tyś wziął do chwały Páłacu /
Serce Mágdáleny z płáczu.
W Krolewskim grosz vtrácony
Skárbie / schowániem vczczony:
A perłá zbywszy sprosnośći /
Niebá przechodźi świátłośći.
Jezu lekárzu zránionych /
Jedná dufnośći skruszonych:
Przez łzy Mágdáleny święte /
Zmyy z nas sprosnośći przeklęte.
Mátko Boska z twey litośći /
Ewy potomkow żáłośći:
Z wielu wálnych pogrążenia /
Záwież do brzegu zbáwienia.
Chwalá bądź Oycu iednemu /
Z rożnośći łask obfitemu:
Ktory co grzeszny człek tráći /
Odpuszcza / y hoynie pláći / Amen.

Dniá 28. *Lipcá Swięto* BOTWIDA S.

Hymn XCVIII.

NA NIESZPOR.

Gaude cælestis Ciuitas, &c.

NJebá Miásto bądź w rádośći /
Day wdźięczne głosy śpiewániem:
M 2 Botwid

Botwid cny w światobliwośći/
Swiećí z wielkim wychwalániem.
Wesel śie Sudermánia
Z plodu Liliey/ tákiego
Winszuy sobie y Angliia/
Chrzcząc Syná ták chwálebnego.
Pomniąc ná slowá Dawidá/
Stárał śie ich w sercu chowáć:
Jeślić szcześćie bogactw przyda/
Vmiey w nich sercem száfowáć.
Pomni ják świety Job żyie/
Idąc w przykład niewinnośći:
Z oycá vbogich Tobiie/
Biorąc wzor wielkiey litośći.
Nie poszedł zá niezbożnośćią/
Nie prágnął dobr wźiętych z Ziemstwá:
Ale niosł ćiężar z lekkośćią/
Do niebieskiego Krolestwá.
O Męczennikow podporo/
Chryste Botwidá modlámi:
Nam żądáną rádość skoro/
W niebie rácz spráwić wiekámi/
Amen.

Hymn XCIX. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Botuidi laudes colere, &c.

BOtwidá wynośić sławę
Słuszną/ sercom bogomyślnym:
Ktory przez modlitw swych spráwę/
Wyrwie nas szkodcom záwistnym.
Ciáło postámi hámuie/
Aby duszę nie tłumiło:
Chrystusowi vsługuie/
Żeby śię w prożność nie wbiło.
Swięty z tąd był bárzo wdźięczny
Wszytkim/ że trzeźwość záchował:
Czysty/ wstydliwy/ státeczny/
Nápoy/ y pokarm miárkował.
Ten co Męczenniká z męstwá
Szczęśliwego po wygrániu:
Wźiął do práwego Krolestwá/
Niech ma z nas chwałę w śpiewániu.
O Męczennikow podporo/
Chryste Botwidá modlámi:
Nam żądáną rádość skoro
W niebie rácz spráwić wiekámi/ Amen.

Dniá 31. SWIĘTEY HELENY Wdowy y Męczenniczki.

Hymn C.

NA NIESZPOR.

Fælix Parens Vestgothia, &c.

Szczęsna Mátko Westgocya /
Pleśćz weśoło z powtarzániem :
Ze śie twoy płod wśławe wzbiia /
Sławgo nabożnym śpiewániem.
Dziś Helená Męczennicá
Strada ćiáłá obćiążnego :
W Dwor niebieśki iáko świecá
Weszłá z więzienia ziemśkiego.
Z zacnych Rodźicow śpłodzona /
Rodzay śwoiey szláchetnośći :
Z cnot zdobić Błogośłáwiona
Poczyna / z śámey młodośći.
Po Małżeńśkim pośłubieniu
Wszytká śie Bogu oddáłá :
Iáko dziw ieden zbáwieniu /
W cudá y przykład śie ośtáłá.
Boże wszytkich Stworzyćielu /
Prośimy nędzni Ziemiánie :
Ze nam być w wiecznym weśelu
Daś / przez Heleny błagánie / Amen.

Hymn

Hymn CI. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Adest triumphus nobilis, &c.

W Tryumph zacny czáśu tego /
Dźień śie przywráca rádośći :
Cna Męczennicá ; ktorego
Wchodźi ná Thron chwálebnośći.
Chćiwym żądániem śkárbiłá /
Ná niebie kleynoty drogie :
Gdy śwe bogáctwá wzgárdźiłá /
Miecząc nimi ná vbogie.
Pośty / modlitwą / czynieniem
Ciáło śkromi / y śtrofuie :
Niebieśkich rzeczy prágnieniem :
W Bogu śwoie myśl gruntuie.
Cudá czyniłá prawdźiwe /
Głuchym śłuch vszu dawáiąc :
Czyśćiąc trądy záráźliwe /
Slepym oczy przywracáiąc.
Boże wszytkich Stworzyćielu /
Prośimy nędzni Ziemiánie :
Ze nam być w wiecznym weśelu
Daś / przez Heleny błagánie / Amen.

MIESIĄC SIERPIEN.

Dniá 1. Swięto

PIOTRA SWIĘTEGO w Okowách.

Hymn CII.

NA NIESZPOR.

Miris modis repentè liber, ferrea &c.

W Dziwney prędkośći wolnym żelázá zrywa/
Z roskazániá Chrystusá Piotr okow zbywa:
On rządzcá trzody owiec/ on Pásterz wźiety/
Zywotá pásza dáie / y wod zdroy święty:
Zwierzone owce chowa / wilkom wyrywa.
Oycu ná wieki chwałę wieczną oddaymy /
A twoiey pieśń przyiemną sławy śpiewaymy:
Synu wieczny bądź Duchu ná wysokośći
Pokłon / ozdobá tobie święta w wielkośći
Chwały/niech Troycá wszytkie wieki opływa/
Amen.

Dniá 6. PRZEMIENIENIE PANSKIE.

Hymn CIII.

NA NIESZPOR.

Quicumque Christum quæritis, &c.

W Szyscy co Chrystá szukaćie/
Oczy w niebo podnászayćie:
Tam się wam poda widzenie/
Chwały wieczney oznaymienie.
Coś widźiemy przezacnego/
Skończeniu niepodległego:
W Gorze/ w możnośći bez końcá/
Dawniey przepáśći y słońcá.
On to Krol świátá wszytkiego/
Krol narodu Zydowskiego:
Obiecan Abrahámowi/
A iego wiecznie domowi.
Tego iák świádczą Prorocy/
Ktorzy go stáwią przed oczy:
Swiádczy y głos Oycá z niebá/
Słucháć z wiárą nam potrzebá.

Jezu/ ty badź pochwalony/
Ktoryś máluchnym ziáwiony:
Z Oycem y Duchem świátłośći/
Ná niekończone wiecznośći/ Amen.

Hymn CIV. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Lux alma Iesu mentium, &c.

IEZV ete ſrce oświecenie/
Gdy dáuſz ſere poćieſzenie:
Odpadząſz grzechow ćiemnośći/
A náſycaſz nas ſłodkośći.
Kogo náwiedziſz/ iák weſoł
W práwicy chwał z Oycem weſpoł:
Tyś świátlem w oyczyźnie lubym/
Lecz nie zmyſłom ćiáłá grubym.
Oycowſkiey chwały iáſnośći/
Nieogárniona miłośći:
Wielkiego nam zákochánia
Vżycz/ z twego obcowánia.
Jezu/ ty badź pochwalony/
Ktoryś máluchnym ziáwiony:
Z Oycem y Duchem świátłośći/
Ná nieſkończone wiecznośći/ Amen.

Dniá

Dniá 15. Sierpniá WNIEBOWZIĘCIE *Przebłogoſłáwioney Pánny, ná ktore iáko y ná inſe wſzytkie Swiętá iey, też Hymny, y tákimże porzadkiem iáko przy Swięćie* GROMNIC *wyżey ſa położone.*

Dniá 12. Swięto

KLARY S. PANNY.

Hymn CV.

NA NIESZPOR.

Concinnat plebs fidelium, &c.

SPiewáy wiernych zgromádzenie/
Ná Pánieńſkie wyſławienie:
Mátki Chryſtá wyráženie/
A nowe vweſelenie.
Vbogich pierworodzona/
Dárem z niebá zbogácona:
Przez záſługi vráczona/
Z nagrod wiecznośći vczczona.

Nowa

Nowa Gwiazdá záświtáłá/
Piekną iáśność z śiebie dáłá:
Bo świátłość ktorą świt pałá/
Klare świátłośćią mieć chćiáłá.
Cnymi zacna Rodźicámi
Gárdząc wßytkiemi rzeczámi:
Báwi śie/ y z áffektámi
Pobożnośći vczynkámi.
W práwie vbostwá wielkiego/
Slugá Fránćißká świetego:
Vczniá iásna Chrystá swego/
Oświeca świát świátłem iego.
Z Ciáłá/ z świátá tryumfuie/
Z Mátką Chrystusá społkuie:
Zgołá ią Chrystus gruntuie/
Bo go w nedzy násláduie.
Wzgárdźiwßy precz vrodzeniem/
Swiátá/ ćiáłá sprzyśieżeniem:
Zámkniona iákby więźieniem/
Boskich dárow zbogáceniem.
Jákby w grobowym zamknieniu/
Od plugástw świeteckich stronieniu:
Nie záſtánia w tym więźieniu/
Ziemiá Boskiemu widzeniu.
Pokrvćie ćiáłá nedznego/
Trapiąc z głodu niezmiernego:

Zmar-

Zmártwieniem postu śćisłego/
Ma czás nabożeństwá swego.
Z zasług tey Pánny/ świetemu
Cześć Oycu niezrodzonemu:
Chwałá Jedynorodnemu/
Moc Duchowi Naywyżßemu/ Amen.

Hymn CVI. tegoż Swiętá NA IVTRZNIA.

Generat Virgo filias, &c.

COrki z Pánny vrodzone/
W myśl máćierzyńską wpráwione:
Siostry Chrystusá ślubione/
Wßelkiey skázy ochronione.
Powstawa imie Jáśnośći/
Szerzy śie imie w zacnośći:
Náuká idźie z spraw dźielnośći/
Moc wynika z wßechmocnośći.
Budowne Klaßtory wstáią/
Swiát ßeroki ośiádáią:
Siostry w liczbe przybywáią/
Jmie Mátki rozsławiáią.
Zbywßy śił ćiáłá słábego/
Z choroby czáſu długiego:

Náby-

Nábywa zdrowia lepszego/
Moc sercá nápełnionego.
Potym obumiera w mdłośći/
Zegna świát w wielkiey rádośći:
Kończy dzień tey śmiertelnośći/
Oddáiąc Duchá wiecznośći.
W twoim będących stawieniu/
Day láskę sług twych modleniu:
Przybądź pomocna proszeniu/
Gdy ćię lud czći w vniżeniu/ Amen.

Hymn CVII. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

O Clara luce clarior, &c.

O Kláro nád świátło czystsza/
Corko nie zgásłey świátłośći:
Tego dniá cześć vroczystsza/
W święto twoiey chwálebnośći.
Roskosz żywotá bláhego
Wzgardzasz/ Chrystá náśláduiesz:
W Liliách się pieszczącego/
W tych się z nim społnie częstuiesz.
Strażo Pánien poświeconych/
Przez cnot wszelkich przodkowánie:
Wie-

Wiedźiesz Pánu poślubionych
Pánienek/ święte zebránie.
Przy Fránćiszku czyniąc woynę/
Trzy otrzymuiesz zwyćięstwá:
Zbiiasz ćiáło niepowolne/
Swiát y potęgę dyabelstwá.
Już/ iuż/ w Krolestwie świetniącym
Corko przy Oycu kroluiesz:
Zdarz Pułkom w ślad twoy idącym/
Ze śćieszki ich wyprostuiesz.
Niech Oćiec/ Syn/ y Duch wiecznie
Má cześć/ pokłon/ y chwalenie:
A Bogu nas oddá wdźięcznie/
Kláry świętey wspomożenie/ Amen.

MIESIĄC WRZESIEN.

Dniá 4. *Wyráżenie ná* FRANCISZKV *świętym Ran Páná Chrystusowych.*

Hymn CVIII.

NA NIESZPOR.

Crucis Christi mons Aluernæ, &c.

KRzyż Chrystow w gorze Alwerny
Z táiemnic swych iáśnieie:
Gdźie

Gdźie zbáwienia w wiek niezmierny
Wychodzą Przywileie.
Tám świeći Fránćiszek wierny/
A wszytek w Krzyżu tkwieie.
Ná tey gorze Mąż pobożny
Pustą iáskinią máiąc:
Vbogi / od świátá rożny/
Ciáło postem zmartwiáiąc.
Nági pala / spánia prożny/
W sámym wzdychániu trwáiąc.
Ták zámknion / sam sie modląc
Zostáie w záchwyceniu :
Nád znákiem Krzyżá płácząc
Mdleie w onym boleniu:
O Krzyżá owoc prosząc/
Z duszą iest w rozdźieleniu.
Idźie Krol z niebá do niego
W Seráphinskiey postáwie:
Postáć sześćior skrzydlátego/
Wzrok swoy skłánia łáskáwie:
Wisząc z Krzyżá zbáwiennego
Dźiwnym sposobem práwie.
Widźi sługá Zbawce swego/
Ze ćierpiał niećierpietny:
Cesárzá wiekow wiecznego/
Ze ták cichy ták smetny.

Słysz!

Słyszy głos z miłych słow iego/
Tych iezyk niepoietny.
Wnet wierzch Gory płomienieie;
Z sąsiad bliskich z dźiwieniem.
Serce w Fránćiszku goreie
Od miłośći płomieniem:
A ćiáło záraz świtnie/
Dźiwnych Ran wyráženiem.
Niech ma cześć Vkrzyżowány/
Grzechy z świátá znoszący:
Cźći go w tenże Krzyż przybrány
Z Krzyżá Rány máiący.
Fránćiszek zgołá związány/
Pokoy świátá dźierżący./ Amen.

Hymn CIX tegoż Swiętá
NA IVTRZNIA.

Crucis arma fulgentia, &c.

KRzyżá broń/ prześwietna zbroie
Widźiał Fránćiszek zásniony:
Z tych słow Chrystusá wzruszony/
To iuż wszytko bedźie twoie.
Krzyżá moc / y przytulenie
To oręże / Krzyż mu dány:

N W ktore

W ktore Fráncißek przybrány /
Ná nieprzyiaciol wstrecenie.
Krzyż święty gdy czytal stawa /
Trzy kroć Fráncißkowi wrozy:
Gdy trzy kroć ksiąßke otworzy /
Co po nim chce / znák mu dawa.
Krzyż Chrystusow nabożnego
Fráncißká wiąże chćiwośći:
A wßytkie sercá rádośći /
W żądzą vmysłu cálego.
Krzyżowemi gdy mękámi /
Chrystá Fráncißek spiętego
Widźi: y słyßy glos iego /
Podż zá mną tymi śćießkámi.
Ziet Krzyżá náśládowániem /
Krzyżá owocu dostáie:
Tym serce y ćiálo kráie /
A wziął znáki piątnowániem.
Krzyżá moc z swey lástawośći /
Niech nam znákiem czolá będźie:
Ná członkách y zmysłách wßędźie /
Dla strażey ná wiek wiecznośći / A.

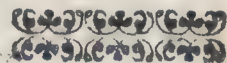
Záżywáią ná Nießpor tegoż Swiętá y Hymnu Iste Confessor Domini, *ktory iest miedzy Hymnámi w pospolitośći Wyzna-*

znawcow świętych niżey tu nápisány. Iednák to záchowáć, że ná mieyscu támtych dwu wierßow, ktore támże rączká vkázuie, czytáć te:

☞ Dźiś wesol z zasług / wziął vdárowány
Od Chrystá Rány.

Dnia 8. NARODZENIE *Przebłogosłáwioney Pánny, też Hymny co y ná Gromnice, iáko wyżey.*

Dnia 14. *Podwyżßenie* KRZYZA S. *Hymny te wßytkie, ktore wyżey przy Niedźieli Biáłey, to iest* Passionis *są nápisáne, z przestrogą odmiány dwu wierßow w Nießpornym, iáko támże znaydźieß.*

Dniá 29. Swięto

MICHAŁA S. ARCHANYOŁA.

Hymn CX.

NA NIESZPOR.

Te ſplendor & virtus Patris, &c.

SWiátło Oycá / y moc / ćiebie
Zywoćie ſerc / Jezu / w niebie:
Chory coć ſą przytomnymi /
Chwalim miedzy Anyelſkiemi.
Tobie woyſk tyśiąc tyśiecy
Hołduie / poczet Xiążecy:
A z Krzyżem Zwyćiezcá krąży /
Michał zbáwienia Chorąży.
Ten głowe Smoká ſrogiego
Wpędził do piekłá niſkiego:
A wodzá z nieposłuſznymi
Zbił z niebá / piorunmi ſwymi.
Ná Herſtá / co ſie zwał Pánem /
My náſtąpmy z tym Hetmánem:
Ze Báránek da w ſwym Thronie
Nam pochwałe / w ſwey Koronie.

Oycu / y z Synem w iedności
A tobie Duchu świátłości:
Ják byłá niech obfituie
Chwałá / gdźie wieczność pánuie / A.

Hymn CXI. tegoż Swiętá

NA LAVDES.

Chriſte Sanctorum decus Angelorum.

CHryſte czći Choru Anyołow świetego /
Stworco / zbáwienie narodu ludzkiego:
Zdarz nam niebieſkie świetego zebránia
Ośieść mieſzkánia.
Anyoł pokoiu Michał / dom świebodny
Náſz / niech náwiedźi / á będźie pogodny:
Stánowcá zgody niech w piekło płácz wielki
Ześle boy wſzelki.
Anyoł Gábryel nieprzyiaćioł śiłá /
Roſpędźi d..wnych / á niebu rzecz miłá:
Ktore dał świátu Zwyćiezcá weſoły /
Zwiedźi Kośćioły.
Anyoł lekárzem niezdrowia náſzego /
Niech z niebá przyidźie Ráfał / że káżdego
Chorego zleczy / á w wątłym żywoćie
Spráwi tor cnoćie.

Pánná pokoiu wodź / Mátká świátłośći/ (śći
Niech przy nas w Chorow Anyelskich wielko-
Przytomna bedźie / z nia iák łyskáwicá
Niebá Stolicá.
To nam niech zdárzy Bostwo vwielbione /
Oycá/ y Syná / z świetym ziednoczone
Duchem / ktorego przez wßytek śie zlałá
Swiát / cześć y chwalá.
Amen.

Ná inße nabożeńſtwo y Godźiny, iáko te Hymny ſa w vżywániu, przy tymże Swię-ćie Brewiarz ábo Dyurnał vkázuie.

Dnia 30. *Swięto*

ANYOŁOW STROZOW.

Hymn CXII.

NA NIESZPOR.

Custodes hominum psallimus Angelos.

STraż ludzka Anyolow ſławimy w rádośći /
Ktorych dal Bog Oćiec do nátur ſłábośći
Z niebá dla posługi / że z fortelow wielá
Zrażáia nieprzyiaćielá.
Bo gdy

Bo gdy vpadł Anyoł w zdrádźie przekonány /
Z wielkich czći ktore miał słußnie iuż wygnán
Zazdrośćia paláiac / wygnáć vśiluie (ny:
Z niebá/ tych co Bog zwołuie.
Tu tedy ſkłoń ſkrzydeł ſtraży nievśpiona /
Oddal od Oyczyzny / ktorać iest zwierzona:
Ták dußne choroby / iáko w odpocznieniu /
Co nie da zmießkáć zbráceniu.
Niech obfita chwale ma Troycá iedyna /
Ktorey wiecznośćiámi władnienu máchiná
Troista posłußna / tá záwße pánuie/
W chwale wiecznośći kroluie.
Amen.

Hymn CXIII. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Æterne Rector ſyderum, &c.

WIeczny Rządźco wyſokośći/
Tyś / cokolwiek iest / w możnośći
Wielkiey ſtworzył / toż w władnośći
Maß z niemnieyßey opátrznośći.
Przybadź do prośb vniżonych
Twych ſług / tobie zgromadzonych:
A pod zmierzch świátłá dźiennego /
Spuść do ſerc świátłá nowego.

A twoy Anyoł nam przydány/
Ku straży nászey postány:
Tu niech bedźie od zárázy/
Broniąc nas grzechowey zmázy.
Násládowce nam Smoczego
Niech wyda/ z chytrośćią iego:
Aby w śieći zdrad swych rożnych/
Nie wpedźił serc nieostrożnych.
Niech trwog nieprzyiáznych broni/
Precz gránic nászych ochroni:
Niech zdárzy pokoy domowy/
Niech oddali gniew morowy.
Boże Oycze chwalá tobie/
Tych co Syn odkupił sobie:
A ktorych Duch świety máśći/
Anyolmi strzeż od przepáśći/ Amen.

MIESIAC PAZDZIERNIK.

Dniá 4. Swięto

FRANCISZKA SWIĘTEGO.

Hymn CXIV.

NA NIESZPOR
Pierwszy.

Proles de cælo prodijt, &c.

POtomek z niebá spuszczony/
Nowymi cudy wsławiony:
Niebo ślepoćie otworzył/
W morzu tor suchy przedrożył.
Z łupu Páństwá Egyptskiego
Zbogáćił sie/ lecz nedznego
Jmie/ y rzecz zátrzymuie/
Vbostwem szcześćia wetuie.
Wźięt z Apostoły w iedności/
Ná gore nowey świátłośći:
W Folwárki vbogich Bráći/
Fránćiszek Chrystá bogáći.
Vczyń trzy Przybytki/ mowi/
Podobien w prośbie Piotrowi:

Ták go też w tegoż przemienia
Bog / istotną rzecz imienia.
Prorokom / wierze / miłośći /
Wdźięczne czyniąc chwálebnośći:
Troycy świetey vsługuie /
Swieto iey cześć odpráwuie.
Gdy zákłáda z cnot spoienia /
Gospodarz troie złożenia:
Y chwálebnych dusz wczásowi /
Swieći Kośćioł Chrystusowi.
Dom / Bramę / y Grob vćisku /
Náwiedzay świety Fráńćiszku:
Ewy potomká nedznego /
Wzbudzay ze snu śmiertelnego / Amen.

Hymn CXV. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIA.

In cælesti Collegio, &c.

DO zebránia niebieskiego /
Spolnik nowy przynieśiony:
Z Rożáńcá krzaku świetego /
Nowy kwiatek vrodzony.
Fráńćiszek łáską kwitnacy /
W postáći ieden z pokornych:
Chwale

Chwale wesołą máiacy /
W vczestnictwie Dworzan gornych.
Znie po záśianym naśieniu /
Pełny snop żniwá żyznego:
Oszukał w ziemnym odźieniu
Zboyce dusz nászych chytrego.
On ćiáłá rząd y bystrośći /
Pod zakon duszny poddáiąc:
Swiát tłumi / y nieprawośći
Podbił / siebie zwyćieżáiąc.
Rekom / mowie / przed czynieniem /
Z słow świetych śćieszke gotował:
A świát przyiał z vlubieniem /
Náuke / ktora z cnot spráwował.
W Folwárku Bráctwá nedznego /
Mnieyszych buduiąc winnice:
Vkazał z mistrzstwá swego /
Prostą żyćia práwidlnice.
Do bogactw wiecznych prágnienia /
Zwabił vbogich tłuszczámi:
Ktorych w roskoß bez skończenia /
Vczynkow zwołał słowámi.
Zywa w nim náuká świećiłá /
Y w cudách był obiáśniony:
Táć spráwiłá / bo rządźiłá /
Swiecá żywa lud zgármiony.
W Pálac

W Pálac Krolá wiecznodźienny/
Wprowadź Mistrzu Zwolenników:
A przez Przywiley zbáwienny/
Zbaw Chrystowych służebników.
Z mizernych świátá ćiemnośći/
Gdy zá tą Gwiazdą idźiemy:
Szukaymy Oycá litośći/
Aż wespoł chwałe weźmiemy/ Amen.

Hymn CXVI. tegoż Swiętá

NA LAVDES,

y przez wßytkie Godźiny.

Plaude turba paupercula, &c.

CIeß śie vbożuchny gminie
Z Oycá/ nędzą zbogácony:
Racz śie kubkiem/ ktory słynie
Z świetych pierśi wyćiśniony.
On prosty/ ßczyry/ w ćichośći/
Pokoy miłuiąc iedności:
W naczyniu gliniánym świeca
W słábym/ lecz iásność rozniecą.
Podłą ná śie ßáte wdźiewa/
Lecz go Duch świety zágrzewa:

Złe

Złe chwile przetrwał świátowe/
Nosząc piatná Chrystusowe.
Ciáło y świát zwyćieżywßy/
Srogich nieprzyiaćioł zbiwßy:
Wziął wieniec Zwyćiezcá złoty/
Gdy złotey náuczał cnoty.
Vbogo y nágo chodźi/
W bogáctwá niebieskie godźi:
Vpominki cnot rozdáie/
Chorych bol przed nim vstáie.
Oycze vbostwá práwego/
Day nam być w duchu tákiego:
Domieść Swietych ziednoczenia/
A rácz wyrwáć od zginienia.
Oćiec/ Syn/ Duch chwálebnośći/
Niech ma cżći w chwał ozdobnośći:
Z Swietych przez zásługi tego/
Miy rádość czásu wiecznego/ Amen.

Hymn CXVII. tegoż Swiętá

NA NIESZPOR

Drugi.

Decus morum, Dux Minorum, &c.

Z Cnot ozdobny/ Wodz Zakonny/
Fránćißek máiąc w weselu:

Z ćiebie

Z ćiebie żywot / dan ieſt w żywot /
Chryſte wſzech Odkupićielu.
Pleſzcz Zakonie / Oćiec w Thronie /
Z niebieſkimi mieſzkáńcámi.
Lez vbywa / niech lud śpiewa /
Niebo ſie ćieſzy chwalámi.
Z ziemie wźiety / w niebo Swiety /
Swiádcza to cudow dźielnośći.
Zywym zoſtał / bo iuż doſtał
Z Chryſtuſá dárow wiecznośći.
Zá te ziemne / w ſerce pełne /
Odnioſł chwał niebieſkich dáry:
Ma cześć z ćiebie / ślicznośc w niebie /
Boże dobroći bez miáry.
Z nim iść máia / z nim niech ſtáia
Wſzyſcy z Egyptu idacy:
Gdy on wiedźie / iáſno wſzedźie /
Idźie znák Krolewſki lśniacy.
Znák Krol ſtáwi / Wodzá wſławi /
Bok mu y rece piatnuie:
Swiátłość dawa / noc vſtawa /
Gdy Iutrzenká náſtepuie.
Ieſt Wodz dźielny / promień dźienny
Wiedźie / oświeca zbładzenia:
Tych wáruiac / pokázuiac
Nam rádoſne vwielbienia.

Trzodke

Trzodke z polá / zwiedz do Krolá /
Zwyćiezco czártá chytrego:
Nas zgromadzay / y wprowadzay
Ná cześć Báránká wiecznego / Amen.

Ná roſporzadzenie tych Hymnow do [...]*bożeńſtwá y Godźin przy Swięćie tym,* [...]*o zechce doſtátecznieyſza náukę mieć,* [...]*ech ſię Brewiarzá ábo Dyurnału po*[...]*dźi.*

Dniá 7. Páźdźierniká

[B]RYGITY SWIĘTEY.

Hymn CXVIII.

NA NIESZPOR.

Hora conſurgit aurea, &c.

ZŁota ſie godźiná śćiele /
Swiátło bez obłoku wſchodźi:
Niebá Kroleſtwo / weſele /
Y świát ſpolna pieśń przywodźi.
[G]dyż kráſá Páńſtwá Szwedzkiego /
Brygittá plemie zacnośći /

Iuż

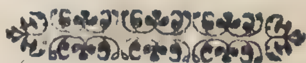
Już pátrzy ná Stworcę swego/
Sliczność prawdziwey świátłośći.
Z winnice żyżnego płodu
Wychodzi roszczká nadobna:
Pánieńskimi láty z młodu/
Piekney Rebece podobna.
Kłosy zbieráiąc z cnot żniwá
Ruth/ zá żeńcámi polnymi:
Od ćiężaru ich spoczywa/
W ziemi miedzy żyiącymi.
Miłośnicá niewinnośći/
Czyste Małżeństwo prowádzi:
Serce oddáłá mądrośći/
Nic się w prożnośćiách nie sádzi.
Jezu náße odkupienie/
Day nam Krolestwá wiecznego:
Przez tey Pátronki vczczenie/
Záżyć wesela świętego/ Amen.

Hymn CXIX. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Cæli perornat gaudia, &c.

NJebá ozdabia radośćią/
Przyczynę wesela robiąc:

Brygittá Rożą ślicznośćią
Ostgocyą w pokoy zdobiąc.
W Duchownym vbostwie święta/
Ręce vbogim podáie:
Okiem miłośiernym zięta/
Nędznym Jálmużny rozdáie.
Zbywßy zwiąsku Małżeńskiego/
Gdy iey Małżonek vmiera:
Żądza áffektu świętego/
Małżonkiem Chrystá obiera.
Budzi Oblubieniec ćießąc/
Podź do Libánu ią wzywa:
Wstáie przyiaćiołká śpießąc/
W Krolewski pokoy przybywa.
Szłá w gorę wdźięcznych wonnośći/
Opływáiąc rozkoßámi:
Pełná podárkow świątośći/
Niechcąc się mázáć grzechámi.
Jezu náße Odkupienie/
Day nam Krolestwá wiecznego:
Przez tey Pátronki vczczenie/
Záżyć wesela świętego/ Amen.

Dniá 10. tego Mieśiacá Páździer-
niká Swięto

DZIĘK CZYNIENIA PANV BOGV

Zá Zwyćięstwo Polskie z Turkow pod Choćimem.

Hymn CXX.

NA NIESZPOR.

Superne Regum Rex, bone &c.

KRolu nád Krolmi łáſk / z boiu
Zrzodło zwyćieſtw y pokoiu:
Oycze Boże dufáiacych /
Zemſto ná hárdokażacych.
Ná twoy głos / gdy ſie miotáią
Morzá / wnet ſzturmow przeſtáią:
Gniewu zbywſzy Lew ſie boi /
Słońce ná dziw w mieyſcu ſtoi.
Twoy Piorun gdy z gory biie /
Wſtecz ſie narod ſrogi kryie:
Nieprzyiaciel drży / złość zgrzyta /
Dobrym tryumf / rádość świta.
Ty Po-

Ty Pogán Oſmáńſkich ſkłániaſz /
Wieprzow z Winnice wygániaſz:
Polſkie Berło twey własności /
Wznośiſz z vpadku ćieſzkości.
Przeto z wywyżſzeniem twoie
Jmie / niech ma chwały ſwoie:
Tyś Bog w Troycy / y w iedności /
Zyiac przez wſzytkie wieczności /
Amen.

Hymn CXXI. tegoż Swiętá

NA LAVDES,

y Godźiny inſze.

Rex magne, Rex altiſsime, &c.

KRolu cny / Krolu wyſoki /
Twa moc z Thronu nád obłoki
Wiecznośćiámi rośćiagáiac /
Páńſtwá świátá przenaſzáiac.
O iák twe w niedoſtępności
Sadow / y Rad głębokośći:
Nie bliżſzy niebá kray ziemny /
Dáley nas twoy Sad táiemny.
Turczyn gniewu żeláznego /
Rozga chćiał ſie mieć Boſkiego:

Teraz ſam dobrze zbroczony/
Z woli twey wyie ẜalony.
Ták ſe z ná drugim ku wzgárdźie/
Gdy trąbią ná zaboy hárdźie:
Giną/ á gdy vpadáią/
Znák Boſkiey boiáźni dáią.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna
Z Jedynem Synem ſpołeczna/
Z Duchem/ ktory przez wiecznośći
Ma rząd świátá w ſwey pilnośći.
Amen.

Te dwá Hymny do inẜych Godźin y nabożeńſtwá przy tymże Swięćie, iáko Brewiarz y Dyurnał vkázuie, záżywáne bywáią.

Dniá 15. Páździerniká Swięto

TERESSY SWIĘTEY

Hymn CXXII.

NA NIESZPOR.

Regis ſuperni nuntia, &c.

GOńcze Krolá Naywyżẜego/
Opuẜczaẜ dom Oycá ſwego
Tereſſo

Tereſſo/ Pogánom głoẜąc
Chryſtuſá/ lub krew zań nioſąc.
Ale ćie czeka wdźięcznieyẜa
Smierć/ y boleść przyiemnieyẜa:
Miecz Boſkiego zákochánia
Zráni ćie/ áż do ſkonánia.
O cna Ofiáro miłośći/
Ty ſpal náẜe ſerdeczności:
Ludu tobie zwierzonego/
Broń od ogniá piekielnego.
Chwałá Oycu/ y Synowi/
Y poćiech wẜelkich Duchowi:
Y tobie Troyco świątośći/
Teraz/ y przez wiek wiecznośći/ Amen.

Hymn CXXIII. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIA.

Hæc eſt dies, qua candidæ &c.

TEn dźień mamy/ gdy w białośći/
Ják Gołębicá z wiecznośći:
Duch świety w Kośćioł Pánieńſki/
W Tereſſę znioſł Thron niebieſki.
Słyẜy głos Kochánká ſwego/
Podź Sioſtro z mieyscá gornego.

Kármelu; Báránká gody!
Przydź z wieńcem do chwał nagrody.
Ćie Jezu Pánnom ślubiony/
Niech świete chwala Zakony:
A przez weselne śpiewánie/
Czcza/ poki wieczności ostánie/ Amen.

MIESIAC LISTOPAD.

Dniá 1. Swięto

WSZYTKICH SWIĘTYGH BOZYCH.

Hymn CXXIV.

NA NIESZPOR.

Placare Christe seruulis, &c.

CHryste miey sług twych w litośći/
Ktorych Oycowskiey miłośći:
Ná Trybunał twoy láskáwy/
Pánná prosząc/ broni spráwy.
W dziewieć wy Błogosláwione/
Szykow Woyská rozsádzone:
Dawnych/ y teraz bedacych/
Brońcie nas szkod nádchodzacych.

Z Prorokí Apostołowie/
Gdy nas srogi Sedzia wzowie:
Ná szczere win opłákánie/
Rączcie ziednáć vbłagánie.
Tańce Pánien niezmázánych/
Y co w Pustyniách zástánych
Wzieło niebo wysokośći/
Domieśććie nas mieysc wiecznośći.
Zgubćie Narod w tym watpieniu/
Co wierzy o dusz skonczeniu:
Aby ieden iednostáynie
Rzadził nas/ Pásterz owczárnie.
Badź Oycze Boże chwalony/
Y z Oycá iednorodzony:
Społecznie y z Duchem świetym:
Wiekiem w rozum niepoietym/ A.

Hymn CXXV. tegoż Swiętá

NA LAVDES

y Godźiny.

Salutis æternæ Dator, &c.

DAwco wiecznego zbáwienia
Jezu/ rátuy odkupienia:
Pánno Mátko łáskáwośći/
Day służkom twym dar wiecznośći.

A wy Anyołow tyśiące/
Pułk Oycow / y tłuszcze brzmiące:
W Pieśniách Prorocy / wy złośći
Odpuśćcie/ ziednayćie z litośći.
Goniec przed Chrystusem Chrzćićiel /
A kluczow niebá Nośićiel:
Z inszymi Apostołámi /
Niech z nas grzech ſtárgną z petámi.
Pułk Męczeński w tryumf wźięty /
Chor zacnych Kápłanow święty:
A Pánien wielka czystośći /
Niech nas obmyią z sprośnośći.
Wszyscy co w niebie mieszkaćie /
Dwor Páński Krolestwem maćie:
Spoyźrzyćie ná pokłon ziemski /
Proszących o dar niebieski.
Cześć chwałá możność bez końcá /
W iedno z Synem Bogá Oycá:
A z Duchem świętym w rádośći /
Ná niekończone wiecznośći/ Amen.

Dniá 12. Listopádá Swięto

DYDAKA SWIĘTEGO.

Hymn CXXVI.

NA NIESZPOR.

Fallacis

Fállacis vndas ſeculi, &c.

WIeku lat fałszywey toni /
A śieći śię świátá chroni:
Powodem Duchá świętego /
Dydák z dźiećiństwá sámego.
Gdy ośiada ná Pustyni /
A nád ćiáłem kárność czyni:
Więcey go mile oblewa /
Deszcz z łáski co z niebá spływa.
Wnet idźie ná gorę owę /
W trudną drogę Fráńćiszkowę:
A vważáiąc tor święty /
Sćisły iest z Bogiem swym spięty.
Cokolwiek żąda sprośnego
Ciáło / lub oczom miłego
Depce / wzgardza / odstępuie /
Że sobie Chrystá zyskuie.
Jezuśie miey chwały wszelkie /
Ktory czynisz rzeczy wielkie:
Z Oycem / y Duchem świátłośći /
Ná niekończone wiecznośći /
Amen.

Hymn CXXVII. tegoż Swiętá

NA IVTRZNIA.

Inopem canamus Didacum, &c.

SŁawmy Dydáká nędznego/
Z dobr niebieſkich bogátego:
Sławmy Dydáká w pokorze/
Bo wſzedł nád niebieſkie Zorze.
O mężna Ręká Chryſtuſá/
Ktora práwie z prochu wzruſza
Vbogiego; á z Xiążęty
Dáie mu ośieść Thron wźięty.
Oto ten co zbył wſzytkiego
Szczęśćia doſtąpił więkſzego:
W cudách ktorego iáśniły
Wſzędźie/ był świátłośćią miły.
Ciáło bićiem nie przeſtáiąc/
Ktore ſam trapił ſkrwáwiáiąc:
Wielką z śiebie wonność wznawia/
A chorych ćiálá vzdrawia.
Bądź Oycze niebá świátłośći/
A z Synem ſwym chwálebnośći:
A z Duchem świętym ſpołecznie/
Ná wiek nieſkończony wiecznie/ Amen.

Hymn

Hymn CXXVIII. tegoż Swiętá

NA LAVDES, y Godźiny.

Mundi Redemptor optime, &c.

DObry wſzech Odkupićielu/
Smierći śmierćią ſkáźićielu:
Twoy Krzyż święty z niſkiey źiemi/
Do niebá wſzyſcy nieśiemy.
W ten będąc Dydák wdźięcony/
Miłośćią ſłodką zrániony:
A zá tobą chcąc być zdolnym/
Niosł go ku tryumfom ſpolnym.
Skromiąc w ćiele przećiwieńſtwá/
Paſzey wſzelkiego przeklęctwá:
A zmyſły przybił do twego
Krzyżá/ wiſząc ztobą z niego.
Potym po żołd wieczney chwały/
W gorę śię wzbił Rycerz ſtały:
Ják wdźięcznym ſnem rozwiązány/
Obłápiáiąc Krzyż kochány.
K tobie Chryſte łáſkáwośći/
Vpadamy/ odpuść złośći:
Ty w wiernych twoich potrzebie/
Wyſłuchay Dydaká w niebie/ Amen.

Do Czy-

DO CZYTELNIKA.

WGRVDNIV, iuż Vroczystość ADWENT swą spráwuie,
Hymny iednák tu naydźieß Swiąt, ktore záymuie.

Nástępuią Hymny Swiąt, y do Swiętych w pospolitośći.

VWAZENIE.

Gdźie Hymnu Swiąt y Swiętych nie masz w szczegulnośći,
Tu według stanu Swiętych, bierz z pospolitośći.

Ná wßytkie Swiętá Mátki Przebłogosłáwioney Bożey Hymny te służą (iáko się wzwyż námieniło) y tymże porzadkiem, ktore ná Swięto Gromnic, to iest nayświętßego iey Oczyßczenia, w Lutym dniá 2. sa położone ná kárćie 144.

Ná wßy-

Ná wßytkie Swiętá APOSTOŁOW *w pospolitośći czásu Rocznego*

Hymn CXXIX.

NA NIESZPOR.

Exultet Orbis gaudijs, &c.

NJech Swiát w rádość obfituie/
Niech niebo z chwałą táńcuie:
Gdy Apostołom cześć dáią/
Niech niebo z źiemią śpiewáią.
Wyśćie wßech wiekow Sedźiowie/
Was práwym świátłem świát zowie:
Prośimy z serc poślubionych/
Słuchayćie prośb vniżonych.
Kośćioł niebá zamykaćie/
Zás słowem otwieraćie:
Nas/ ktorzy w grzechách śiedźimy/
Każćie vwolnić/ prośimy.
Ná ktorych wnet roskazánie/
Złe y dobre zdrowie stánie:
Vzdrowćie mdłe myśli náße/
Zmocnićie nas w cnoty wáße.
Ze gdy on Sedźia powroći/
Chrystus/ á wiek świátá skroći:

Nas

Nas w swoim weselu wiecznie
Posádźi / zsobą społecznie.
Oycu / y z Synem w iednośći /
Z tobie Duchu świátłośći:
Ják byłá / niech obfituie
Chwałá / gdźie wieczność pánuie / A.

Hymn CXXX tegoż Swiętá
NA IVTRZNIą.

Æterna Christi munera, &c.

Z Wiecznych Chrystusá dátnośći /
Apostolskiey chwálebnośći:
Hymn powinny po wygrániu
Daymy / w chętnym serc śpiewániu.
Kośćiołá wszedy Przodkowie /
Woysk zwyćiezliwych Wodzowie:
Dworu Sedźiowie gornego /
Swit prawdźiwy świátá tego.
Swiętych wiárá poślubiona /
Wiernych vfność niezwalczona:
Miłość Chrystá doskonáła /
Tá srogość świátá zdeptáłá.
W tych vwielbienie Oycowskie /
W tych y zwyćięstwo Synowskie:
W tych

W tych wola Duchá świátłośći /
Niebo pełne iest rádośći.
Oycu / y z Synem społnemu /
Tobie Duchowi świetemu:
Jáko byłá / niech obfita
Chwałá / wszech wiekow zákwita / A.

Tychże Hymnow, iáko do inszego nabożństwá y Godźin przy tym Swięćie zážyiia, Brewiarz y Dyurnał pokaże.

á wszytkie tákże Swiętá APOSTOŁOW *czásu Wielkonocnego*

Hymn CXXXI.
NA NIESZPOR.

Tristes erant Apostoli, &c.

A Postołowie płákáli /
Gdy Chrystá gorzko strádáli:
Ktory ná śmierć bez litośći
Dány od sług niezbożnośći.
Anyoł poważnymi słowy
Obwieszcza wprzod Białegłowy:
Wnet

Wnet Chrystus sam ich z vst ćieszy/
Do wierney trzodki swey śpieszy.
Apostołom w tey żáłośći/
Gdy wskok niosą wieść rádośći:
Ony potkawszy świetnego/
Dzierżą sie nog Chrystá swego.
W kráie Gálileiey gornie
Szli Apostołowie społnie:
Tám Jezusá iák żądáli/
Swiátłość świátá oglądáli.
Abyś sercom był wiekámi/
Jezu Pászchá z rádośćiámi:
Od śmierći grzechow zginionych:
Zbaw nas w żywot odrodzonych.
Boże Oycze bądź chwalony
Z Synem/ ktory pogrzebiony
Wstał z martwych/ y Duch świátłośći
Niech ma chwałe ná wiecznośći/ A.

Hymn CXXXII. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Paschale mundo gaudium, &c.

Z Pászchi świátu dni weselsze/
Dáiąc znáć/ słonce pieknieysze:

Gdy

Gdy w wielkiey świátłá ponowie
Jezusá widzą Vczniowie.
W ćiele Chrystusowym ràny
Swiecą/ iáko świt zaránny:
Gdy to z zdziwieniem widzieli/
Wiernie świádczac powiedzieli.
Krolu Chryste/ dobry Pánie/
Miey serc nászych pánowánie:
Zeć iezyk dań w dźiek czynieniu
Oddá cześć twemu Jmieniu.
Abyś był sercom wiekámi/
Jezu Pászchá z rádośćiámi:
Od śmierći grzechow zginionych/
Zbaw nas w żywot odrodzonych.
Boże Oycze ⁊c. *iáko w wyższym Hymnie.*

Ná Swiętá Męczenniká iednego tylko w pospolitośći

Hymn CXXXIII. NA NIESZPOR.

Deus tuorum militum, &c.

BOże/ twych Rycerzow groná/
Tyś żołd/ szczeście/ y Koroná:

P

W stá-

W ſławie Męczenniká twego
Zbaw nas / zwiąſku grzechowego.
Ten bowiem świátá ochotę/
A záráźliwą pieſzczotę
Wzgárdziwſzy / iák żołć gorzkośći/
Doſzedł niebieſkich ſłodkośći.
Przebył przez męki potężnie /
A zniosł ich ná ſobie mężnie :
Krew leiąc włáſną zá ćiebie /
Ma nagrodę wieczną w niebie.
Przeto z prośbą vpadamy /
Dobroći twey vpraſzamy:
Ná ten tryumf Męczennikow /
Odpuść grzechy ſlużebnikow.
Sławá y chwałá bez końcá /
Niech z Synem trwa Bogá Oycá:
A z Duchem świętym ſpołecznie /
Ná wiek nieſkończony wiecznie / A.

Hymn CXXXIV. tegoż Swiętá *czáſu Wielkonocnego ná Nieſpor y ná Laudes.*

Inuicte Martyr, vnicum &c.

Zwyćięzco mąk / iedynego
Sługo Syná Oycowſkiego :
Z nieprzy-

Z nieprzyiaćioł tryumfuieſz /
Z boiu w niebie roſkoſzuieſz.
Twey prośby vdárowániem /
Zgub złośći náſze błagániem:
Broniąc od zárázy z złego /
Zbaw żywotá teſkliwego.
Iuż one więzy vſtáły /
Co twe święte Ciáło miáły:
Wyzwol nas z wiąſku święteckiego /
Dárem Stworce Naywyżſzego.
Bądź Oycze Boże chwalony
Z Synem / ktory pogrzebiony
Wſtał z martwych / y Duch rádośći
Niech ma chwałę ná wiecznośći / A.

Tych dwu Hymnow przy tákim Swięćie iáko ktorych czáſow ták w Rocznym iáko y Wielkonocnym do nabożeńſtwá y Godźin záżywáią, dáie náukę Breuiarz y Dyurnał.

Ná Swiętá MĘCZENNIKOW wielu w poſpolitośći czáſu Rocznego.

Hymn CXXXV.

NA NIESZPOR.

Sanctorum meritis inclyta gaudia, &c.

ZA wysługi Swietych vprzeyme rádości
Záśpiewaymy Bráćia / y mężne dzielnośći:
Bo serce chce sławić w Pieśniách vlubionych
Zwyćiezcow Błogosłáwionych:
Ci są / ktorych głupie bał sie świát niezbożny /
Bo go iák zwiedly kwiát / y owocu prożny
Wzgárdźili / zá twoim imieniem idący /
Jezu niebom kroluiący.
Ci zá ćie groźb srogość / y zápálczywośći
Ludzkie podeptáli / bićia bez litośći:
O nich sie stępiły haki drapieżliwe /
Nie dotknęły w sercá żywe.
Mieczem iák owieczki nieme zábiiáią /
Nie szemrzą / áni mąk znáć po sobie dáią:
Ale sercem ćichym niewinność sumnienia
Cierpi / nic sie nie odmienia.
Ktory głos / y ktory iezyk może ziáwić /
Jákieś Męczennikom raczył dáry spráwić:
Bo krwią swą spłáwieni świecą zwyćiezcámi
Zdobiąc swe skrome wieńcámi.

Ciebie

Ciebie Bostwo / prośim / iedno y Naywyższe /
Obmiy złość / oddalay grzechy nayszkodliwsze
Zdarz sługom twym pokoy / áby chwaląc ćie-
Wiekiem lat śpiewáli w niebie. (bie /
Amen.

Hymn CXXXVI. tákiegoż Swiętá

NA IVTRZNIĄ.

Christe profusum sanguinem, &c.

CHryste / kwoli krwie przelaney /
Y Męczennikow wygráney:
Y niebá Koronie godney:
Dáiem cześć w Pieśni łágodney.
Boiaźń świátá zwyćiężywszy /
Męki świátá pogárdziwszy:
Smierć świętą zniozszy w krotkośći /
Zywot máią w chwał wiecznośći.
Dáią w ogień Męczenniki /
Y pożárćiu przed zwierz dźiki:
Sroży sie hakiem zbroiona
Kátowska ręká szalona.
Nágie ćiáłá z gor wieszáią /
Ktore krwią świętą spływáią:
Lecz są vmysłu stałego /
Láską żywotá wiecznego.

 Teraz

Teraz prośim Zbáwićielu/
Rácz z Męczenniki weſelu
Złączyć ſługi twe proſzące/
Ná wieki nie vſtáiące/ Amen.

Hymn CXXXVII. tákiegoż Swiętá *Wielkonocnego czáſu.*

Rex glorioſe Martyrum, &c.

KRolu chwało Męczenników/
A Korono Spowiednikow:
Ktory gárdzących ziemſkimi/
Czćiſz dobrámi niebieſkimi.
Chętnie vchá łáſkáwego
Przykłoń do głoſu náſzego:
Zwyćięſtwo Swiętych śpiewamy/
Odpuść/ w czym ćię obrażamy.
Tyś w Męczennikách zwyćięzca/
W Wyznawcách grzechu rozwięzca:
Ty zgładź náſze przewinienie/
Dáiąc święte odpuſzczenie.
Chwałá Bogu Oycu wieczna/
Z Iedynym Synem ſpołeczna:
Y z Duchem świętym rádośći/
Teraz/ y ná wiek wiecznośći/ Amen.

Ná

Ná Swiętá WYZNAWCE *ie- dnego w poſpolitośći.*

Hymn CXXXVIII.

Iſte Confeſſor Domini, colentes &c.

TEn to ieſt Páńſki Wyznawcá wielbiący/
Ktorego lud czći/ w krąg świátá będący:
☞ Dźiś wiecznie weſoł/ zá prac ſwoich znoie
Ośiadł pokoie.

Przeſtrogá.

Te dwá wierſze wzwyż poprzedzáiące należą do ſámego tylko Swiętá Rocznego, gdy ktorego dniá właśnie Wyznawce święćimy. A inſzych czáſow, tedy miáſto nich bywáią te dwá náſtępuiące:

Dźiś mu zaſługi rádość w niebie dáły/
Czći wieczney chwały.

A ná dźień záś wyráženia Ran Fránćiſzká świętego, gdy tenże Hymn bywa od-

 práwo.

práwowány, tedy ná mieyſce tychże wierßow mowić:

Dźiś z zaſług weſoł / wźiął vdárowány
Od Chryſtá rány.

Ktory wſtyd / dobroć / mądrość przy pokorze /
Trzeźwość y czyſtość záchowął w ſwey porze:
Kiedy ożywiał z mießkánia ſpolnego
Duch ćiáło iego.

Częſto dla zaſług iego w cnoćie ſtałych /
Vłomność ludźi ná powal zbolálych
Choroby zbywßy / zdrowie vtrácone
Miewa wrocone.

Ztąd náße Chory poſłußne onemu /
Chwałę śpiewáią Zwyćięzcy wielkiemu:
Aby nas wſpomogł zaſługámi ſwemi /
Czáſy wiecznymi.

Niechay mą żywot / moc / ozdobę z ſiebie /
Ten ktory świátło rozlewa po niebie:
A wielkiey świátá Rządźcą ieſt Máchiny
W Troycy iedyny.
Amen.

Hymn CXXXIX. tegoż Swiętá
NA LAVDES.

Ieſu

Ieſu, Corona celſior, &c.

IEZV, Korono naywyżßa /
A prawdo wßech znákomitßa:
Ktory ſłudze zá wyznánie
Dáieß wieczności zyſkánie.

Zdarz ná prośbę ludu twego /
Zá iego prośbą; ßkodnego
Pozbyć grzechu odpußczeniem /
Zwiąſkow piekielnych ſtárgnieniem.

Gdy Rok ſwe koło przetacza /
Dźień ſie w świátłości obraca:
Ktorego z ćiáłá ten Swięty /
W niebieſką ieſt świátłość wźięty.

On prożne źiemſkie weſele /
A żyżnych folwárkow wiele
Wzgárdźiwßy / iák śmieć nikczemną /
Wźiął niebá roſkoß przyiemną.

Ciebie Chryſte Krolu miły /
Wyznawał ze wßytkiey śiły:
Podeptał czártá chytrego /
Nád Piekłem Páná ſrogiego.

Cnotą y wiárą wſławiony /
W wyznaniu nie rozerwany:
Niedbał o ćiáło zmorzone/
Má z potraw cźći nieſkończone.

 Przeto

Przeto ćie naydobrotliwszy
Prośim / tobie się skłoniwszy:
Abyś nas z wysługi iego.
Karánia zbáwił winnego.
Bądź Oycu cześć / chwałá wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Bądź z Swietym Duchem rádośći/
Przez wszytkie wiekow wiecznośći / A.

Ná Swiętá WYZNAWCOW wiela w pospolitośći.

Hymn CXL.

Ná Nieszpor, Iutrznia, Laudes, y wszytkie insze Godźiny.

Iesu, Redemptor omnium, &c.

IEzu/ tyś wszech okup wdźieczny/
Koron Biskupich wiek wieczny:
Dniá ninieyszego łáskawie /
Proszacych vfolguy spráwie.
Dźiś twą świetą Cześć iedyną/
Wyznawcy głoszacy słyną:
Dźień ich ktory w rok przychodźi /
Lud z nabożeństwem przywodźi.
Oni

Oni światowe rádośći
Wzgárdźili / rzecz bez trwáłośći:
Nagrody wielkiey wiekámi
Pełni miedzy Anyołámi.
Po nich ták rácz łáską zgodźić /
Day nam torem świetym chodźić:
Z sług twoich / przez ich modlenie
Zgładź wszech błedow przewinienie.
Niech Chryste Krolu w ozdobie /
Z Oycem chwałá bedźie tobie:
Z świetym Duchem Poćieszenia /
Teraz / y w wiek bez skończenia./ Amen.

Ná Swiętá PANIEN y MĘCZENNICZEK w pospolitośći.

Hymn CXLI. NA NIESZPOR.

Iesu, Corona Virginum, &c.

IEzu/ tyś Pánien Koroná/
Poczełá ćie Mátká oná:
Co sámá w Pánieństwie rodźi /
Niech ćie to mile dochodźi.
Tyś w Liliách wypieszczony /
Tańcem Dźiewic otoczony:
Wdźie-

Wdźięczny z chwały Oblubieńcze/
Poślubionym dáiąc wieńce.
Gdźie stąpisz/ Pánny vścámi
Tudźież idą y z chwałámi:
Zá tobą śpiewáiąc plaszą/
A słodkie Hymny swe wznoszą.
Nieśiemyć prośby obfite/
Rácz posiłáć myśli skryte:
Aby wszech zgołá nie znáły
Ran od skáżonośney strzały.
Sławá/ cześć/ możność/ y chwałá/
Bogu Oycu z Synem trwáłá:
A z Duchem świętym społecznie/
Niech przebywa wiekiem wiecznie/ A.

Hymn CXLII. tegoż Swiętá NA IVTRZNIą.

Virginis Proles Opifexque Matris, &c.

STworco swey Mátki/ y Synu cney Pánny/
W Pánnie poczęty/ z Pánny ná świát dány:
☞ Spiewamyć wdźięczną nábyte z Pánien Smiercią zwyćięstwá. (stwá
Tá bowiem Swięta zwyćięstw dwu zyskuie
Szczęśćie/ gdy słábą stłumić vśiłuie
Ciáłá

Ciáłá płeć/ w krwáwym wielkie má wygránie
Przez śmierć/ Tyránie.
A ták/ ni śmierći/ áni iey przychylnych
Mąk śie tyśiącá boiąc/ z kátostw śilnych
Krew toczy/ przez nie rádość otrzymuie/
W niebo wstępuie.
Zá iey prośbámi/ nam Boże iedyny
Karánie odpuść: z ćięszkich grzechow winy:
Abyśmyć wdźięczną śpiewáli w czystośći
Pieśń serdeczności.
Oycu bądź chwałá/ y Národzonemu/
A tobie rowną obudwu społnemu
Duchu nayświętszy/ Boże wszechmocności
Czásow wieczności/ A.

Vważenie.

Ná Swiętá Pánien tylko, nie Męczenniczek też Hymny obádwá, odmieniwszy tylko w pośledniey szym te dwá wierszá ráczka náznáczone.

☞ Spiewamyć świętey Pánny wychwalánie/
Przyimi błagánie.

Ostátek wszytek y początek nic nie odmieniáiąc, cáły Hymn temu Swiętu iáko iest nápisány należy.

Ná Swię-

Ná Swiętá Białychgłow, áni Pánien, áni Męczenniczek.

Hymn CXLIII.

NA NIESZPOR.

Fortem virili pectore, &c.

W Serce y mężna postáwe /
Białeygłowie daymy sławe:
Ktora ze czći świątobliwey /
Wszedźie iest w świátłości żywey.
Te Chrystus zránił miłośćią /
Gdy świátá szkodną żądośćią
Pogardza / w niebo szczesliwe
Skończyła drogi troskliwe.
Ciáło wśćiągáiąc postámi /
A duszny śmák słodkośćiámi
Karmiąc / z modlitw świetych wielu /
Mieszka w niebieskim weselu.
Chryste Krolu moc dáiący /
Sam rzeczy wielkie czyniący:
Prośimy zá iey błagániem /
Pokornych nie gardź wołániem.
Bogu Oycu bądź cześć wieczna /
Z Jedynym Synem społeczna:
Y z Duchem świetym w iedności /
Teraz / y dokąd wieczności / Amen.

Drugi Hymn bywa tegoż Swiętá ná Laudes, z tegoż ktory iest wyżey ná Laudes rzy Swięćie Pánieńskim położony, tylko od od poczynáiąc:

Huius obtentu Deus alme nobis &c.
Zá iey prośbámi nam Boże iedyny ec. Amen.

NA POSWIACANIE KOSCIOŁA

Hymn CXLIV.

NA NIESZPOR.

Cælestis Vrbs Hierusalem, &c.

M Jásto Hieruzalem w niebie
Swiete / widząc pokoy z siebie:
Ktore wysoce żywemi
Wstáiesz kámienmi gornemi:
Jáko ślubna w krąg cie wieńczy /
Anyołow tyśiąc tyśiecy.
O szczesliwie poślubione /
Czćią Oycá wyposáżone:
W łásce Małżonká opływa
Krolowa wszech vrodziwa:
Z Chrystusem Pánem złączone /
Miásto w niebie oświecone.

Tám

Tám perly świecą się wzorem /
Drzwi stoią wszytkim otworem:
Bo wodzem cnoty wiedziony /
Człek tám bywa wprowádzony:
Dla Chrystusowey miłości /
Kto tu zniosł świátá przykrości.
Ryte biciem ná zbáwienie /
Y przez niezmierne tłuczenie:
Przez młot Mistrzow wygłádzone
Kámienie w gmách podniesione:
Piekny mi ziete sponámi /
Wsádzone miedzy wierzchámi.
Niech wieczna Oycá piekności
Trwa záwsze ná wysokości:
Y z Jedynym Synem iego /
Tákże y Duchá świetego:
Ktorego moc / cześć y chwałá /
Ná wiek wiekow bedzie trwáłá / Amen.

Hymn CXLV. tegoż Swiętá NA LAVDES.

Alto ex Olympi vertice, &c.

Z Wierzchu niebá wysokiego /
Syn od Oycá Naywyższego:
Ják kámień z gor odłomiony /
Ná niskość ziemi spuszczony.

Domu

Domu niebá y ziemskiego
Złączył węgły do iednego:
Lecz ono Swietych mieszkánie /
W rádości chwał nie vstánie.
A Bogá w Troycy iednego /
Czći w Pieśniách głosu wdzięcznego:
Z tymi sie łączmy śpiewániem /
Syonu náśládowániem.
Krolu niebá / te Kościoły
Oświeć / łáską twą wesoły
Tu byway: á pożądány
Przyimuy ślub / z serc ludzkich dány.
A myśl násze z obfitością
Oblewáy / z niebá rádością:
Tu niech wiernych vprászáią
Głosy / gdy sie vskarżáią.
Dáry Domu chwálebnego /
Máiąc z skárbu Oycowskiego:
Aż potym pozbywszy ciáłá /
Będą tám gdzie rádość cáłá.
Oycu chwałá z powinności /
Niechay trwa ná wysokości:
Z Oycem Jedynorodnemu /
Y Duchowi Pocieszsnemu:
Ktorego moc / cześć y chwałá /
Ná wiek wiekow bedzie trwáłá / Amen.

Q Tu

Tu ſkończenie Hymnow, z vważeniem do

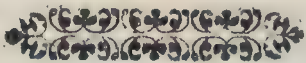
CZYTELNIKA.

IEśli ſię w czáśie Hymnow vchybiło czego,
Brewiarz y Dyurnał dać porządek tego.
A przeto tám odſyłam; praca przełożenia
Moiá, w tym tylko, ktoby dla wyrozumienia
Potrzebował Polſczyzny, kto też z niey nabożnie
Zechce dáć chwałę Bogu, vczyni niezdrożnie.

Do tegoż.

KEdy ktorym Godźinom Hymnu nie doſtawa,
Znáć że ſię w vżywánie ieden kilkom dawa.
Zrozumieſz tu w tych Hymnách z czáſu przypádłego,
A chwal ſercem obſitym Bogá Naywyżſzego.

AMEN.

CHWA-

CHWAŁA Zacnego Pánieńſkiego Stanu.

Z Pánną Anyoł zbáwienie świátá vmawiáią,
Pátrz, iáko ſáme niebá Pánieńſtwu cześć dáią.

DO TEGOZ.

Z Anyołem Pánná mowi, á przećię ſię boi,
Ledwie z Anyołem mowić Pánience przyſtoi.

 PRO-

PROZY STARODAWNE KOSCIELNE,

Porządkiem Swiąt w Roku idących położone;

Z tym záleceniem krotkim do CZYTELNIKA.

PRozy Kośćielne, Piosnki zdawná ták názwáne,
Wiernym po Epistołách do Mßy świętych dáne.
Ktore iáko ſą wdźięczne, zálecáć nie trzebá,
Kto vważy, przyzna to, że ſą práwie z niebá.
Czemuż teraz niektorych rzadko gdźie śpiewáią
W Kośćiołách, ná vbostwo Fárnych ßkoł ſkładáią
Więcby ſię dawnym trybem w ten Funduß przyłożyć
Literatkom, Młodźieńcom ßkolnym dáć záś ożyć.
Stárzy oni Polacy rádźi ich ſłucháli,
A przy Ewángeliey mieczow dobywáli.
Y śpiewáć gdy kto vmiał, nie wſtydał ſię tego
Wſtydáli ſię podrzutu Sekt cudzoźiemſkiego.
Bogá

Bogá Rodźicá Symbol ſwoy weſoło w boiu
Wznośili, ßli weſoło z woyny do pokoiu.
O byś ſię zacna Polſko do ſwych powroćiłá
Wrodzonych obyczáiow, cudze porzućiłá. (ſtoćie,
Przedtym mießkáłá w ſercách ßczyrość przy pro-
Teraz ią Polityká wydáłá ſromoćie.
Nie mowię, żeby wßytkim śpiewáć należáło,
Lecz żeby ſię dawnośći świętey mieyſce dáło.
Choć rádźi w nowych fráktách koncertow ſłuchamy
Wierę w ſtárym Chorale gánić co nie mamy.

Do tegoż.

WIem, żeć ten moy wierß Polſki nie będźie ſmákowáć,
Ale go chćiey z Láćinſkim ßczegulnie ſprobowáć.
Bo ták w Hymnách, iák w Prozách, z pracą ſię miárkuie,
Ze Polſki Láćińſkiego wierß wierßá pilnuie.
Gdźie záś w Láćińſkich Prozách wierß nie w miárę dány, (ny.
Toż w Polſkich, wßákże liczbą ślábizu zrowná-

I. PROSA in Aduentu.

Mittit ad Virginē, non quemuis Angelum
Sed fortitudinem ſuum Archangelum,
Amator hominis.
Fortem expediat pro nobis Nuncium,
Naturæ faciat vt præiudicium
In partu Virginis.
Naturam ſuperat natus Rex gloriæ,
Regnat & imperat & zyma ſcoriæ
Tollat de medio,
Superbientium terat faſtigia,
Colla ſublimium calcet vi propria,
Potens in prælio.
Foras eijciat mundanum principem
Matremq́; faciat ſecum participem
Patris imperij.
Exi qui mitteris hæc dona diſſere,
Reuela veteris velamen literæ
Virtute Nuncij.
Accede Nuncia, dic Aue cominùs,
Dic plena gratia, dic tecum Dominus,
Et dic ne timeas.
Virgo ſuſcipias Dei depoſitum,
In quo perficias caſtum propoſitum,
Et votum teneas.

Audit

I. PROZA ná Adwent.

SLe do cney Dźiewice nie ládá Anyolá/
Ale moc Stolice ſwoiey Archányolá:
Człeká kocháiący.
Niech da w vmocnieniu Poſłá náſzey ſpráwie/
Czyniąc przyrodzeniu ludzkiemu bezpráwie:
Z Pánny ſie rodzący. (ły/
Niech nád przyrodzenie ma ſwoy rod krol chwa
Z kroleſtwem rządzenie/ á kwás ćiał zbrzydźiáły
Niech znieśie z ſwey ſtrony.
Niechay twárde pyſznych śiłą zetrze rogi/
Kárki gornomyślnych kłádąc pod ſwe nogi:
W boiu vmocniony.
Niechay precz wygládźi Xiążećiá świetckiego/
A Mátkę poſádźi wedle boku ſwego:
W Oycowſkim Kroleſtwie.
Idź Pośle / czás tego / nieś te dáry zmowy/
Obiáśniay ſtárego Piſmá ćiemność ſłowy:
Máiąc moc w Poſelſtwie. (śći
Przyſtap Pośle Páńſki/ mow Zdrowás z wieczno
Mow / żeś Pełná łáſki / Pan z tobą w iedności:
A Nieboy ſie; przydaſz.
Pánno/ przyimi z ſłowá ſkarb Boſki w złożenie/
Ktorym ſię záchowa czyſte vmyślenie:
A ślub w cále ſtrzymaſz.

 Słuc

Audit & ſuſcipit puella Nuncium,
Credit, & concipit, & parit filium,
Sed admirabilem.
Conſiliarium humani generis,
Et Deum fortium, & Patrem poſteris,
In fine ſtabilem.
Qui nobis tribuat peccati veniam,
Reatus diluat, & donec Patriam,
In arce ſiderum.
Pro nobis Filium exora MARIA.
Vt poſt exilium fruamur Patria
Per tuum vterum.
Amen.

II. PROSA pro Paſchatis Feſto.

VIctimæ Paſchali, laudes
Immolant Chriſtiani.
Agnus redemit oues, Chriſtus innocens
Patri reconciliauit peccatores.
Mors & vita duello,
Conflixere mirando,
Dux vitæ mortuus, Regnat viuus.
Dic nobis Maria,
Quid vidiſti in via,
Sepulchrum Chriſti viuentis,
Et gloriam vidi reſurgentis.

Slucha / y przyielá wieść Pánienká miła /
Wierzy / y poczelá Syná / y zrodziłá:
Ale cudownego.
Poráde mądrości wſzytkim národzonym /
A Bogá możności / y Oycá potomnym
W pokoiu ſtalego.
Bieg ſtworzony błądzi w Pánieńſkim rodzeniu/
Krol Krolow ſię rodzi/ táiąc moc w Jmieniu:
Lecz rządzi niebámi.
Ktory nam dáć raczy grzechow odpuſzczenie /
Winy niech przebaczy/ da Oyczyżny mienie
W Zamkách nád gwiazdámi.
Amen.

II. PROZA ná Wielkanoc.

KRwáwey cześć Ofierze Páſzki
Nieśie lud Chrześciáńſki:
Báránek trzodkę zbáwił/ Chryſtus niewinny
Grzeſznych z Oycem do przeiednánia przy-
Smierć y żywot w dwoy rownie/ (práwił.
Zwiedli bitwę cudownie.
Wodz żywych zbit zoſtał / Krolem powſtał /
Ziaw Máryo śmiáła/
Coś w ſwey drodze widziáłá /
Grob Chryſtuſá żyiącego:
A chwałę widziáłám powſtálego.

Angelicos testes,
Sudarium & vestes,
Surrexit Christus spes mea,
Præcedet suos in Gallilæa.
Credendum est magis soli Mariæ veraci,
Quàm Iudæorum turbæ fallaci.
Scimus Christum surrexisse à mortuis verè.
Tu nobis victor Rex miserere.
Amen.

III PROSA pro Ascensione Domini.

REX omnipotens die hodierna
Mundo triumphali redempto potentia,
Victor ascendit, vnde descenderat,
Nam quadraginta postquam surrexerat
Diebus sacris confirmans pectora (la.
Apostolorum, pacis chara relinquens oscu-
Quibus & dedit potestatem laxandi cri-
mina,
Et misit eos in mundum baptizare cun-
ctas animas:
In Patris, & Filij, & sancti SPIRITVS
clementia,
Et conuescens, præcepit eis ab Hieroso-
lymis

Ne abi-

Anyelskie świádczenie/
Chust y száty odzienie.
Wstał Chrystus Pan mey nádzieiey
Poprzedzi swoich do Gáliłeiey. (wey/
Słuszniey dáć wiárę trzebá Máryey prawdzi-
Niżli Żydowskiey tłuszczy fałszywey. (żywy/
Wiemy/że Chrystus istotnie powstał z martwych
Tyś nam Krol zwycięstw/ bądź miłościwy/
Amen.

III. PROZA ná Wniebowstąpienie.

KRol wszechmogący Pan dniá dzisieyszego /
W wielkim tryumfie świátá iuż odkupione°
Zwyciężcá ná niebiosá wstępuie zkąd przyszedł/
Bo przez czterdzieści iáko z grobu wyszedł.
Dni świętych sercá náuką swą gruntuiąc
Apostolskie/ná znák pokoiu mile ich cáłuiąc.
Dał im y władzą Boską znászáć wszelkie prze-
winienia /
Y rozesłał ich ná świát z błogosłáwieństwem
wszelkich dusz chrzczenia.
W Imię Oycá / y Syná / y Duchá świętego
łáskáwośći /
A obcuiąc z nimi / kazał z Hierozolymskiey
włośći

Nigdziey

Ne abirent, sed expectarent promissa mu-
nera,
Non post multos enim dies mittam vobis
Spiritum Paraclytum in terris.
Et eritis mihi testes in Hierusalem Iudæa siue
Samaria,
Et cum hoc dixisset, videntibus illis eleuatus
est, & nubes clara
Suscepit eum ab eorum oculis, intuentibus
illis in aëra.
Ecce steterc amicti duo viri in veste
alba, (alta.
Iuxta dicentes, quid admiramini cælorum
IESVS enim qui hic assumptus est à vobis
ad Patris dexteram. (missa lucra,
Vt ascendit, ita veniet quærens talenti com-
O Deus, mare, polum, arua, hominemque
creasti, quem fraude subdola
Hostis expulit Paradyso, & captiuatum se-
cum traxit ad tartara.
Sanguine proprio redemisti nos DEVS illuc,
& reuehis vnde primus corruit Para-
disicola.
Iudex dum veneris iudicare seculum, da no-
bis quæsumus, sempiternam requiem in
Sanctorum Patria,
In qua tibi canamus Alleluia, Amen.

IV. PRO-

Nigdźiey im nie odchodźić / czekáć ná dar
obiecány/
Bo po kilku dniách Duch poćieszyćiel ná źiemie
ode mnie będźie wam zesłány.
A będźiećie mi w Hieruzalem Zydostwie y Sá-
máryey ná dowod własny.
A gdy to rzekł/zárázem przed nimi w zgorę pod-
nieśiony iest / á Obłok iásny
Wźiął go z oczu ich / tám gdy ná powietrze iá-
sno promienişte z żáłośćią pátrzáli.
Oto dwáy mężowie stoiąc w bieli onym się po-
kazáli/ (sokośći:
Tudźież mowiąc / co się dźiwuiećie niebá wy-
Bo Jezus od was wźięty ná práwicę Oycowską
z tey tu niskośći. (wierzonego /
Jáko wstąpił / ták przyydźie szukáć Tálentu po-
O Boże / niebá / morzá / źiemie / człeká rąk
twoych dźiełá zdrádą oszukánego.
Ktorego Przećiwnik wygnał z Ráiu / á wię-
źniem wćiągnął z sobą w piekielny szániec.
Krwią własną odkupiłeś nas Boże / y tám w-
prowadzasz zkąd wypadł pierwszy nász Ro-
dźic Ráiu roskosznego mieszkániec.
Sędźia gdy przyydźiesz ná sąd świátá / raczy
nam dáć prośimy / niech wiekuiste odpo-
czniemy z Swiętymi w Oyczyźnie mamy.
A támći Alleluia záśpiewamy / Amen.

IV. PRO-

IV. PROSA, vel Hymnus antiquus pro Feſto eodem.

FEſtum nunc celebre magnaq́ue gaudia,
Compellunt animos carmina promere:
Cùm Chriſtus ſolium ſcandit ad arduum,
Cælorum pius arbiter.

Conſcendit iubilans lætus ad æthera,
Sanctorum populus prædicat inclytum:
Concinnit pariter Angelicus Chorus,
Victoris boni gloriam,

Cui ſcandens Superos vincula vinxerat,
Donans terrigenis munera plurima:
Diſtrictus rediet, arbiter omnium,
Qui mitis modo tranſijt.

Oramus Domine Conditor inclyte,
Deuotos famulos reſpice protegens:
Ne nos liuor edax Dæmonis obruat,
Demergat vel in inferos.

Vt cùm flamiuoma nube reuerteris,
Occulta hominum pandere iudicans:
Ne des ſupplicia horrida noxijs,
Sed iuſtis bona præmia.

Præſta hoc Genitor optime maxime,
Hoc tu Nate Dei, & bone Spiritus:
Regnans perpetuò fulgida Trinitas.
Per cuncta piè ſecula, A.

V. PRO-

IV. PROZA, ábo Hymn dawny ná toż Swięto.

TEraz Swieto zacne ku wielkiey rádośći /
Káże ſercom ſkłádáć Pieśni w obfitośći:
Gdy Chryſtus wſtepiue w niedoſtepne kráie /
Ktory niebom wyrok dáie.

Weſoło wſzedł w niebo z śpiewániem rozlicz(nym/
Lud go ſławi świety orſzakiem prześlicznym:
Wzáiem śpiewa woyſko Choru Anyelſkiego/
Chwaląc Zwyćiezce miłego.

Ktory idąc w niebo / wziął w krepy więzienie /
Dáiąc ludziom ná świát wielkie obdárzenie:
Przyidźie potym Sedzią ná wſzytkich ogrom(nym
Ktory teraz przeſzedł ſkromnym.

Prośimy/ Pánie náſz/ Stworzyćielu miły/
Spoyźrz ná ſług nabożnych/day zobrone śiły:
Ze nas ſwoim iádem czárt nic nie vćiąży /
Ani do piekłá pogrąży.

I gdy ſie w Obłoku płomieniſtym ziáwiſz /
A ſądem ſwym ludzką táiemność oſławiſz:
Nie day złych w karánie y meki ſtráſzliwe /
Ale obdarz ſpráwiedliwe.

Rácz to zdárzyć Oycze wielce dobrotliwy /
Toż y Synu Božy / y Duchu prawdźiwy:
Krolując wiekámi Troyco w ſwey iáſnośći
Przez wſzytkie wiekow wiecznośći/A.

V. PRO-

V. PROSA pro Feſto S. Staniſlai, Epiſcopi Cracouienſis.

IESV Chriſte Rex ſuperne,
Deo Patri coæterne:
Tibi laus & gloria.
Cuius ope Martyr clemens,
Staniſlaus hoſtem premens:
Triumphat victoria.
Vir ætate iam maturus,
Sui gregis fortis murus:
Ab incurſu hoſtium.
Pœnas mortis parui pendit,
Sponſam Chriſti dum defendit:
Ingreſſus per oſtium.
Clamans docet obſecrando,
Et interdum obiurgando:
Chriſtianum populum.
Vt virtutes immitetur,
A delictis emundetur:
Mundans cordis oculum.
Boleſlaus vir ſceleſtus,
Furens fremit fit infeſtus:
Argutus pro vitio.

Quan-

V. PROZA ná Swięto S. Stániſłáwá, Biſkupá Krákowſkiego.

IEZV Chryſte Krolu gorny/
Z Bogiem Oycem wiecznie ſpolny:
Tobie bądź cześć y ſławá.
Ze przez ćie Męczennik miły
Stániſław ſtárł ſprzeczne śiły:
A z tryumfem wygrawa.
Mąż iuż wieku doyźrzáłego/
Murem mocnym ludu ſwego:
Ná przećiw wſzelkiey woynie.
Zá nic śmierć y męki liczy/
Przy Chryſtá Oblubienicy:
Bo wſzedł drzwiámi przyſtoynie.
Z prośbą vczy/ obwołuie/
A czeſto obowiezuie:
Lud w Chryſtuſá wierzący.
Zeby cnoty náśládował/
Grzechow ſie wſzelkich wiárował:
Oko ſerc złych czyſzczący.
Bolesław mąż niezbożnośći
Száleie z zapálczywośći:
Dla zbrodni ſtrofowánia.

R Choć

Quantumcunque trux minetur,
Tyro Dei non terretur:
Minis nec ſupplicio.
Pro reatu labis nequam,
In Tyrannum Præſul æquam
Dirrigit ſententiam.
Tortor raptus in furorem,
Suam iuris in cultorem
Exercet dementiam.
Ad altare vir cæleſtis,
Cadit cæſus à ſceleſtis:
Mille lacer fruſtulis.
Corrodendus feris datur,
Sed tutellis defenſatur:
Aquilarum ſedulis.
Sparſos artus iubar cæli,
Prodit cœtui fideli:
Nec perit articulus.
Sanctum corpus integratur,
Dum pars parti fœderatur:
Videns ſtupet populus.
Sepulturæ commendatus,
Innumeris vir Beatus:
Coruſcat miraculis.
Signa ſignis cumulantur,
Mancis manus, pedes dantur
Claudis, viſus oculis.

Choć Tyran furye ſtroi /
Rycerz ſię Boſki nie boi
Przegrożek / ni káránia.
Zá grzech brzydki y roſpuſtny /
Biſkup ná Tyráná ſłuſzny
Wyrok ſwoy dekretuie.
Złośnik oſzáláwſzy práwie /
Swe ná Swietym (rzkomo) w práwie
Szaleńſtwo wykonuie.
Człek niebieſki przy Oltarzu
Poległ z niezbożnego rázu:
W tyśiąc ſztuk rozśiekány.
Rzucon źwierzom ná ziedzenie /
Lecz ma ſtraż y opátrzenie:
Od Orłow pilnowány.
Rozrut członkow świátło z gory
Wſkázuie wiernym / gdzie ktory:
A pálec ſię náyduie.
Swiete Ciáło wnet w cáłości /
Idą ſztuczki do iedności:
Lud ſię widząc dziwuie.
Do grobu ieſt zánieśiony /
Z wielu Mąż Błogoſłáwiony:
Cudow ma oświecenia.
Co raz cudá przybywáią /
Rąk y nog zdrowia doſtáią
Chromi / ślepi widzenia.

Vt res gesta protestatur,
Verax nomen eliquatur:
A Polo Poloniæ.
Poli cuius fit Polonus,
Præsul pius & Patronus:
Immo Pater Patriæ.
Quem precemur corde mundo,
Ne mergamur in profundo:
Pro delicti macula.
Sed à culpis emundati,
Primaque stola donati:
Cum Beatis iam Beati
Viuamus in secula, Amen.

VI. PROSA pro Festo Pentecost. de Spiritu Sancto.

VEni Sancte Spiritus,
Et emitte cælitus:
Lucis tuæ radium.
Veni Pater pauperum,
Veni dator munerum,
Veni lumen cordium.
Consolator optime,
Dulcis hospes animæ:
Dulce refrigerium.

In la-

A ták śie ná dowod sstáło/
By spolną rzecz imię miáło:
Polską z niebem z Greczyzny.
Od tych Polow Polak wźięty/
Biskup y Obrońcá święty:
Owszem Oćiec Oyczyzny.
Prośmyż go w sercá czystośći/
Ze nie zginiem w głębokośći:
Dla grzechu plugáwego.
Lecz od winy oczyszczeni/
Y pierwszą száta vczczeni:
Z Swiętymi iuż vwielbieni/
Doydźiem żyćia wiecznego. A.

VI. PROZA ná Zielone Swiątki o Duchu Swiętym.

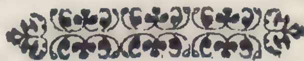
PRzyydź Duchu vwielbiony/
A spuść z niebieskiey strony
Swiátłá twego promienie.
Przybądź Oycze vbogich/
Przydź Dawco dárow drogich:
Przydź sercá oświecenie.
Poćieszyćielu wdźięczny/
Gośćiu słodki serdeczny:
Ochłodo vkochána.

W pra-

In labore requies,
In æstu temperies:
In fletu ſolatium.
O lux beatiſſima,
Reple cordis intima:
Tuorum fidelium.
Sine tuo Numine,
Nihil eſt in homine:
Nihil eſt innoxium.
Laua quod eſt ſordidum,
Riga quod eſt aridum:
Sana quod eſt ſaucium.
Flecte quod eſt rigidum,
Foue quod eſt frigidum:
Rege quod eſt deuium.
Da tuis fidelibus,
In te confidentibus:
Sacrum ſeptenarium.
Da virtutis meritum,
Da ſalutis exitum:
Da perenne gaudium. Amen.

W pracey odpoczynienie/
W gorącu vczerſtwienie:
W płáczu poćiecho dána.
O Nayświetſza świátłośći/
Nápelń ſercá ſkrytośći:
Twych wiernych zgromádzenia.
Bez twey pomocy Boże/
Nic w człeku być nie może:
Zadna rzecz bez zgrzeſzenia.
Obmiy co plugáwego/
Pokrop co ieſt zwiedłego:
Vzdrow co ieſt krwáwego.
Nákłoń co ieſt krnąbrnego/
Ogrzey co oziebłego:
Kieruy co ieſt zdrożnego.
Rácz dáć twoim wierzącym/
W tobie vfność máiącym:
Siedmiorákie świątośći.
Day z cnoty przyſłużenie/
Day zbáwienne ſkończenie:
Day ná wieki rádośći/ Amen.

VII. PROSA pro Festo Sanctissimæ TRINITATIS.

BEnedicta semper sancta sit Trinitas,
Deitas scilicet, vnitas coæqualis gloria:
Pater, Filius, sanctus SPIRITVS, tria sunt Nomina,
Omnia eadem substantia.
DEVS genitor, DEVS genitus,
In vtroque sacer Spiritus Deitate socia.
Non tres tamen Dij sunt, DEVS vnus verus est,
Sic Pater Dominus, Filius, Spiritusque (Sanctus.
Proprietas in Personis,
Vnitas est in essentia:
Maiestas par & potestas,
Decus, honor, atque per omnia.
Sydera, maria, continens
Arua, simul & vniuersa condita.
Quem tremunt impia Tartara,
Colit quoque quem & abyssus infima.
Quem laudat Sol atque Luna,
Dignitas adorat Angelica.

VII. PROZA ná Swięto Przenaynadostoynieyszey TROYCE Swiętey.

BŁogosłáwioná bądź záwsze Troyco święta/
To iest Bostwo/ á iedności chwał rownością nie rozięta:
Oćiec/ Syn/ y Duch święty/ trzy są Przenayświętsze Jmioná/
We wszytkim iednák istność złączoná.
Bog iest rodzący/ Bog vrodzony/
W obudwu Duch święty społecznośćią Bostwá ziednoczony.
Wszákże nie trzey Bogowie/ ieden iest Bog prawdziwy/
Ták Oćiec iest Pan/ ták Syn/ y Duch święty (miłośćiwy.
W Osobách są swe własnośći/
Lecz iedność zostawa w istnośći:
Máiestat y moc iest rowna/
Ozdobá/ cześć/ y we wszytkim głowna.
Morzá y gwiazdy záwieráiąc/
Ziemie/ y rozliczne stworzenia trzymáiąc.
Przed ktorym drżą piekłá niezbożne/
Y chwałe mu oddáią przepáśći prożne.
Czći go Słońce y z Miesiącem/
Godność Anyołow pada tyśiącem.

Nunc omnis vox atque lingua
 Fateatur hunc laude debita.
Et nos voce præcelsa nunc omnes modula(min.
 Organica Cantica dulci melodia.
Eia, & Eia, nunc simul iubilemus,
 Altithrono Domino laudes in excelsis.
 O ADORANDA TRINITAS,
 O VENERANDA VNITAS.
Per te sumus creati vera æternitas,
Per te sumus redempti summa tu Charitas.
 Populum cunctum tu protege,
 Salua, libera, eripe, & emunda.
 Te adoramus Omnipotens,
 Tibi canimus.
 Tibi Laus & gloria, per infinita sæculo-
 lorum secula, Amen.

VIII. PROSA pro Festo Corporis Christi.

LAuda Syon Saluatorem,
 Lauda ducem & Pastorem:
 In Hymnis & Canticis.
Quantùm potes, tantùm aude,
 Quia maior omni laude:
 Nec laudare sufficis.

Laudis

Teraz głos wszelki iezyká /
 Niech winną iemu chwałę wykrzyka.
A my głosem wysokim teraz wszyscy śpiewaymy
 Orgány do wdźięczney muzyki sposabiaymy.
Eiá / y znowu Eiá / daymy w spolnośći/
 Niebá władnemu Pánu cześć ná wysokośći.
 O TROYCO GODNA CHWALENIA,
 O IEDNOSCI GODNA CZCZENIA.
Przez ćiesmy są stworzeni prawdźiwa wieczno(śći/
Przez ćie odkupieni Naywyższa miłośći.
 Lud twoy wszytek ty rácz obronić / (nić.
 Zbáwiay/oczyszczay/wyzwalay/ chćiey ochro-
 Tobie wszechmocny vpadamy /
 Tobie śpiewamy.
 Tobie Chwałę y cześć przez nieskończone
 wiekow wiecznośći dawamy. A.

VIII. PROZA ná Swięto Bożego Ciáłá.

CHwal Syonie Zbáwićielá /
 Chwal Wodzá y Karmićielá
 W Hymnách/y wdźięcznym pieniu
W czym przemożesz / w tym bądź śmiáły /
 Bo wyższy nád wszytkie chwały:
 Nie wydołasz chwaleniu.

Pocza-

Laudis thema ſpecialis,
Panis viuus & vitalis:
Hodie proponitur.
Quem in ſacræ menſá cœnæ,
Turbæ fratrum duodenæ:
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, ſit ſonora,
Sit iucunda, ſit decora:
Mentis iubilatio.
Dies enim ſolemnis agitur,
In qua menſæ prima recolitur
Huius inſtitutio,
In hac menſa noui Regis,
Nouum Paſcha nouæ legis,
Phaſe vetus terminat.
Vetuſtatem nouitas,
Vmbram fugat veritas:
Noctem lux eliminat.
Quod in Cœna Chriſtus geſſit,
Faciendum hoc expreſſit:
In ſui memoriam.
Docti ſacris inſtitutis
Panem, vinum, in ſalutis
Conſecramus hoſtiam.
Dogma datur Chriſtianis,
Quòd in carnem tranſit panis:
Et vinum in ſanguinem.

Poczatek chwał oſobliwy/
Chleb żywotá / y ſam żywy
Dźiś wyſtáwiány bywa.
Ktory w świetym Wieczerzániu /
Bráciey dwunaſtom w zebrániu:
Dány być nie watpliwa.
Badź cześć pełna / badź krzykliwa /
Badź wdźieczna y łágodliwa
Pieśń / y ſercem wſławienie.
Dźień ábowiem świety odpráwiamy /
Ktorym pierwſze ſtołu wſpominamy
Tego poſtánowienie.
Tym Stołem Krolá nowego /
Nowa Páſchá z vſtaw iego
Stára Páſche ſkończyłá.
Rzecz ſtára przy nowinie /
Cień przy prawdźie iuż ginie:
Swiátłu noc vſtapiłá.
Co w Wieczerzy Chryſtus ſpráwił /
To do czynienia zoſtáwił:
Ze nań pámietáć mamy.
Pezeto vſtáwa chwálebna /
Chleb y wino ná zbáwienna
Ofiáre poświacamy.
Náuká Chrześćian to dawa /
Iże ſie chleb Ciálem ſtawa:
A z winá Krew prawdźiwa.

Quod non capis, quod non vides,
Animoſa firmat fides:
Præter rerum ordinem.
Sub diuerſis ſpeciebus,
Signis tantùm, & non rebus:
Latent res eximiæ.
Caro cibus, ſanguis potus:
Manet tamen Chriſtus totus
Sub vtraque ſpecie.
A ſumente non conciſus,
Non confractus, non diuiſus:
Integer accipitur.
Sumit vnus, ſumunt mille,
Quantûm iſti, tantûm ille:
Nec ſumptus conſumitur.
Sumunt boni, ſumunt mali,
Sorte tamen inæquali:
Vitæ, vel interitus.
Mors eſt malis, vita bonis,
Vide paris ſumptionis:
Quam ſit diſpar exitus.
Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles, ſed memento:
Tantum eſſe ſub fragmento,
Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit ſciſſura,
Signi tantûm fit fractura:

Qua

o nie poymieß / co nie widźiß /
Wiárą ſtáteczną vtwierdźiß:
Tryb ſię rzeczy rozrywa.
od rożnymi oſobámi
Znáki tylko nie rzeczámi:
Skład ieſt wielkich ſkrytośći.
rew napoy / Ciáło potráwą /
A cáłym Chryſtus zoſtawa
W obu Oſob iſtnośći.
d iedzących nie ſkruſzony /
Nierozdźielny / nie złomiony:
Cáły iedźiony bywa.
iorąc tyśiąc / ieden bierze /
Ták ći / iák ten w iedney mierze:
Wźiętego nie vbywa.
edzą źli / iedzą pobożni /
Szczęśćiem iednák ſobie rożni:
Ná żywot y ſtrácenie.
mierć złym / á żywot pobożnym /
Pátrz / w vżywániu nie rożnym
Jáko rożne ſkończenie.
gdy łamią świątość cáłą /
Nie wątp / lecz miey pámięć ſtałą:
Ze ták ieſt pod cząſtką máłą
Ják we wßytkim zámkniony.
ádney rzeczy roſkroienie /
Znáku tylko ieſt złomienie:

Kto

Qua nec ſtatus, nec ſtatura
Signati minuitur.
Ecce panis Angelorum
Factus cibus viatorum:
Verè Panis Filiorum,
Non mittendus canibus.
In figuris præſignatur,
Cùm Iſaac immolatur:
Agnus Paſchæ deputatur,
Datur manna Patribus.
Bone Paſtor, panis verè,
IESV noſtri miſerere:
Tu nos paſce, nos tuêre
Tu nos bona fac videre
In terra viuentium.
Tu qui cuncta ſcis, & vales,
Qui nos paſcis hic mortales:
Tuos tibi commenſales,
Cohæredes & ſodales
Fac ſanctorum ciuium. Amen.

Ktorym wzroſt áni wſpoione
Nie zmnieyſza ſie / znáczony.
Oto Chleb Anyołow możnych /
Sſtał ſie pokármem podrożnych:
Práwy chleb ſynow pobożnych /
Nie ma być pſom miotány.
W podobieńſtwách przeznáczony /
Gdy Izák ná śmierć wiedziony:
Báránek w Páſcze wzrzony /
Chleb Oycom w Mánnie dány.
Cny Páſterzu Chlebie práwy /
Jezu rácz być nam łáſkáwy:
Ty nas broń / doday potráwy /
Day widźieć wielkość twey ſławy
W świetey żyiących ziemi.
Ty ktory wieſz / y maſz wſzytko /
Tyś nas śmiertelnych páſtwiſko:
Ty nas zá ſtoł śiebie bliſko /
Społdziedziców towárzyſko /
Miey z mieſzkáńcy świetymi / A.

IX. PROSA pro Festo Assumptionis Beatissimæ Virginis MARIÆ.

CONgaudent Angelorum Chori gloriosæ Virgini,
Quæ sine virili commistione genuit filium
Qui suo mundum cruore medicat.
Nam ipsa lætatur, quòd cæli iam conspicatu Principem (las præbuit
In terris, cui quondam suggēdas virgo mamil
Quam celebris Angelis Maria Mater IES creditur, (mulo
Qui Filij illius se debitos cognoscunt fa
Qua gloria in cælis ista Virgo colitur.
Quæ Domino cæli præbuit hospitium sui san ctissimi Corporis.
Quam splendida polo stella maris rutila
Quæ omnium lumen Astrorum
Et hominum atque spirituum
Genuit.
Te cæli Regina hæc plebicula pijs concelebrat mentibus,
Te cantu mellodo super æthera vnâ cum Angelis eleuat.

Te lib

IX. PROZA ná Swięto Wniebowzięćia Nayświętszey Pánny MARYEY.

ANyelskie Chory przy Pánnie chwálebney máią wesele / (wysokośći.
Ktora bez męskiey społnośći Syná zrodźiłá z
A ten zniosł z świátá krwią swą chorob wiele.
Boć iey rádość z tego / że iuż niebieskiego Páná oglądáłá / (mi chowáłá.
Ktorego niegdy ná ziemi pierśiámi Pánieńskie
W iákiey cżći Anyołow Márya Mátkę Jezusá być wierzą (dźierżą.
Ci ktorzy iey Syná sługámi będąc powinnie się
O iák tá Pánná odnośi chwał niebieskich śiłá/
Ktora Krolá niebá w sobie złożyłá / y w nayświętszym ćiele gospodę spráwiłá. (dźi/
Jáko ślicznie tá gwiazdá morska w niebo wschodźi
Ktora inszych wszytkich gwiazd promienie /
A ludźi / y Duchow oświecenie
Ná świát rodźi.
Ciebie niebieska Krolowa lud twoy nabożnymi serc głosámi wznośi /
Ciebie wdźięcznie pieśniámi nád niebiosá wzáiem z Anyołámi podnośi.

S 2 Ciebie

Te libri concinnunt Prophetarum,
Chorus iubilat Sacerdotum:
Apostoli Christiq; martyres prædicant.
Te plebis sexus sequitur vtriusque,
Vitam diligens virginalem:
Cælicolas in castimonia æmulans.
Ecclesia ergo te cuncta cordibus teque carminibus venerans,
Tibi suam manifestat deuotionem.
Precatu te supplici implorans Maria,
Vt sibi auxilium circa Christum Dominum
Esse digneris per æuum, Amen.

X. PROSA antiquissima & pulcherrima, cuiq; Festo Beatissimæ Virginis conueniens.

AVe Maria, Regina cælorum,
Aue gratia plena, Domina Dominarum.
Aue Virgo Mater Christi,
Quæ solo verbo concepisti,
Et de Spiritu Sancto intulisti.
Et Angelo annuncianti respondisti:
Ecce Ancilla Domini,
Fiat mihi secundum verbum tuum.
Credidisti, & genuisti Saluatorem mundi.
Aue

Ciebie pismá Prorockie Pánno śpiewáią /
Chory Kápłáńskie wystawiáią /
Apostolskie/y z mąk dla Chrystusá znáć dáią.
Ciebie lud oboiey płci rad násláduie /
W tym Pánienstwie żyć vsiłuie:
Obywátelom niebá czystośćią zrownuie.
Kośćioł ćie tedy wszytek sercy chętnymi / y pieśniámi czcząc ćie wdźięcznymi / (zbiia/
Ku tobie z nabożeństwem głos swoy iáwny wy-
Prośbą pokorną wzywáiąc ćie o Márya/
Żebyś mu pomocną v Páná Chrystusá byłá /
Wiecznie modlić się raczyłá / Amen.

X. PROZA bárzo dawna y piękna, do káżdego Swiętá Nayświętszy Pánny sposobna.

ZDrowáś Márya władna niebiosámi /
Zdrowáś iest / łáski pełná / Krolowa nád (Pánnámi.
Zdrowáś Pánno/Mátko Chrystá/
Ty z sámych słow poczęłáś czysta.
A z Duchá świętego rzecz w tobie ista:
Gdy Anyołá tak odpráwiasz / cżći wiekuista.
Otom służká Páná mego /
Sstańże mi się według słowá twoiego. (lá.
Rodźisz / żeś y wiárą przyięłá świátá Zbáwićie-

Aue præclariſſima virtutum,
Flos hortorum. Puteus aquarum
Viuentium.
Currens ad omnes deuotè petentes:
Petimus aſperſionem tui fluminis,
Miſericorditer ad nos peruenire.
Et exaudire digneris clamorem noſtrum precibus placando Filium tuum.
Quia incarnari dignatus eſt,
Pro nobis iugiter ora, vt à malis nos liberet.
Aue Mater ante ſecula nata,
Exaudi omnes quicunque celebrant tuam commemorationem.
Diuinum auxilium per te ad nos perueniat
A Domino Ieſu Chriſto.
Et per Annunciationem Gabrielis Archangeli,
Aue Maria, Amen.

XI. PROSA Funebris pro Defunctis.

Dies iræ, dies illa,
Soluet ſeclum in fauilla:
Teſte Dauid cum Sybilla.

Quan-

Zdrowáś/ z ciebie wzor cnot ze wſzech godny
Kwiát ogrodny. Zdroy wod chłodny
Swiát ożywiáiący.
Płynąc do wſzytkich nabożnie proſzących /
Prośimy o twych świętych źrzodeł pokropienie.
Rácz im dáć do nas litośćiwe ſpłynienie /
A wprowadz náſze wołánie przez ſwe vbłagánie
do namilſzego Synaczká twego.
Bo wziął ćiáło z ćiáłá náſzego :
Zá námi modl ſię z miłośći / że nas zbáwi wſzelkich złośći.
Zdrowáś Mátko przed wieki národzona /
Wyſłuchay wſzytkich / od ktorych bywaſz pámiątką vroczyſtą raczona /
Boſka pomoc niech przez ćię Pámienko nam bę-
Od Jezuſá Chryſtá Páná: (dźie dána/
A przez poſelſtwo Gábryelá práwie czołá Archányołá /
Zdrowáś Márya / Amen.

XI. PROZA Pogrzebowa za Vmárłych.

Dźień on Boży / dźień on groźy /
W popioł świát ogniem położy :
Ták Dawid z Sybillą wroży.

 Jákiey

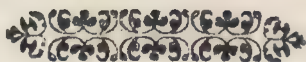
Quantus tremor est futurus!
Quando iudex est venturus:
Cuncta strictè discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit & natura,
Cùm resurget creatura:
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur:
Vnde mundus iudicetur.
Iudex ergo cùm sedebit,
Quidquid latet apparebit:
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tum dicturus,
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix iustus sit securus?
Rex tremendæ maiestatis,
Qui saluandos saluas gratis:
Salua me fons pietatis.
Recordare IESV pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Me me perdas illa die:
Quærens me sedisti lassus,
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Jákiey tám dźień będźie trwogi/
Kiedy przyydźie Sędźia srogi:
Wybáda wszytko bez folgi.
Trąbá dźwięku przedźiwnego/
Po grobách świátá wszytkiego:
Zbierze wszytkich przed Thron iego.
Smierć śie z przyrodzeniem zdźiwi/
Gdy vmárli wstáną żywi:
Przed sąd ná spráwę lękliwi.
Z Kśięgą wnioſą Pismo ono/
W ktorym wszytko iest zámkniono:
Z czegoby świát osądzono.
Sędźia tedy gdy záśiedźie/
Skryte rzeczy zjáwi wszędźie:
Nic bez karánia nie będźie.
Coż tám pocznę człek strapiony/
Kogo sproszę do obrony:
Gdźie ledwie Swięty zbáwiony.
Krolu strászney wielmożnośći/
Ty ludźi zbáwiasz z litośći:
Zbaw mię źrzodło łáskáwośći.
Rácz pomnieć moy Jezu drogi/
Żem przyczyną twoiey drogi:
Nie stracay mię w on dźień srogi.
Szukałeś mię áż do mdlenia/
Vmárłeś dla odkupienia:
Niechćiey tákich prac zniszczenia.

Iuste iudex vltionis,
Donum fac remissionis:
Ante diem rationis.
Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce DEVS.
Qui Mariam absoluisti,
Et latronem exaudisti:
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu bonus fac benignè:
Ne perenni cremer igne.
Inter oues locum præsta,
Et ab hædis me sequestra:
Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.
Oro supplex & accliuis,
Cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.
Lachrymosa dies illa,
Quâ resurget ex fauilla:
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie IESV Domine:
Dona eis requiem. Amen.

Sędźio w zemśćie spráwiedliwy/
Odpuść moy grzech nieszcześliwy:
Nim przyydźie liczby dźień ckliwy.
Wzdycham iáko obwiniony/
Wzrok moy wstydem zápłoniony:
Pátrz Boże ná głos zniżony.
Ty Márya rozgrzeszyłeś/
A Lotrowi odpuśćiłeś:
A mnie dufność zostáwiłeś.
Niegodneć są prośby moie/
Lecz ty spraw przez dobroć twoie:
Zebym nie wszedł w wieczne znoie.
Day mieysce miedzy owcámi/
Nie rácz mie łączyć z kozłámi:
Staw w práwey stronie z sługámi.
Zháńbiwszy gromem przekletych/
Ná pożar ognistych wźietych:
Rácz mie przywołáć do Swietych.
Proszę w pokornym zniżeniu/
Serce m popioł w skruszeniu/
Miey piecza o mym skończeniu.
Dźień on szczere opłákánie/
Ktorego z prochu powstánie:
Przed sąd strászny człowiek winny.
Zbawże go Boże iedyny/
Pánie Jezuśie wdźieczny:
Rácz im day pokoy wieczny/ A.

Koniec

Koniec Kśiążeczki.

KOniec Chwałániech będźie Bogu sámemu,
Bez początku, bez końcá, Stworcy wiecznemu.

A M E N.

INDEX

INDEX HYMNOW,

Dla śnádnieyszego wynaydźienia według Łaćinskich początkow,

Porządkiem Obiecádłá spisány.

Pierwsza liczbá znáczy, w ktorey się tu od pierwszego poczawszy Hymn ráchuie, á druga ná końcu liczbá znáczy kártę, ná ktorey się náyduie.

CXIII.

B.

C.

D.

E.

L V

 CXXXI.

Index Hymnow.

KONIEC.

Lub z tey lub z owey liczby znaydźieſz
Hymn znáczony,
Niechcę áby w ſzukániu był kto vteſkniony.

Index

Index Prozow.

Regeſtru Proz w tey Kśiążce nie piſzę żadnego:
Bo ich máło, nayda ſię z Biegu Swiąt Rocznego.

Bogu bądź Chwałá z niego, Amen.

Zámknienie.

Wielka ſobie v Bogá nagrodę zgotuie,
Kto Authorá zá praca paćiorkiem dáruie.

